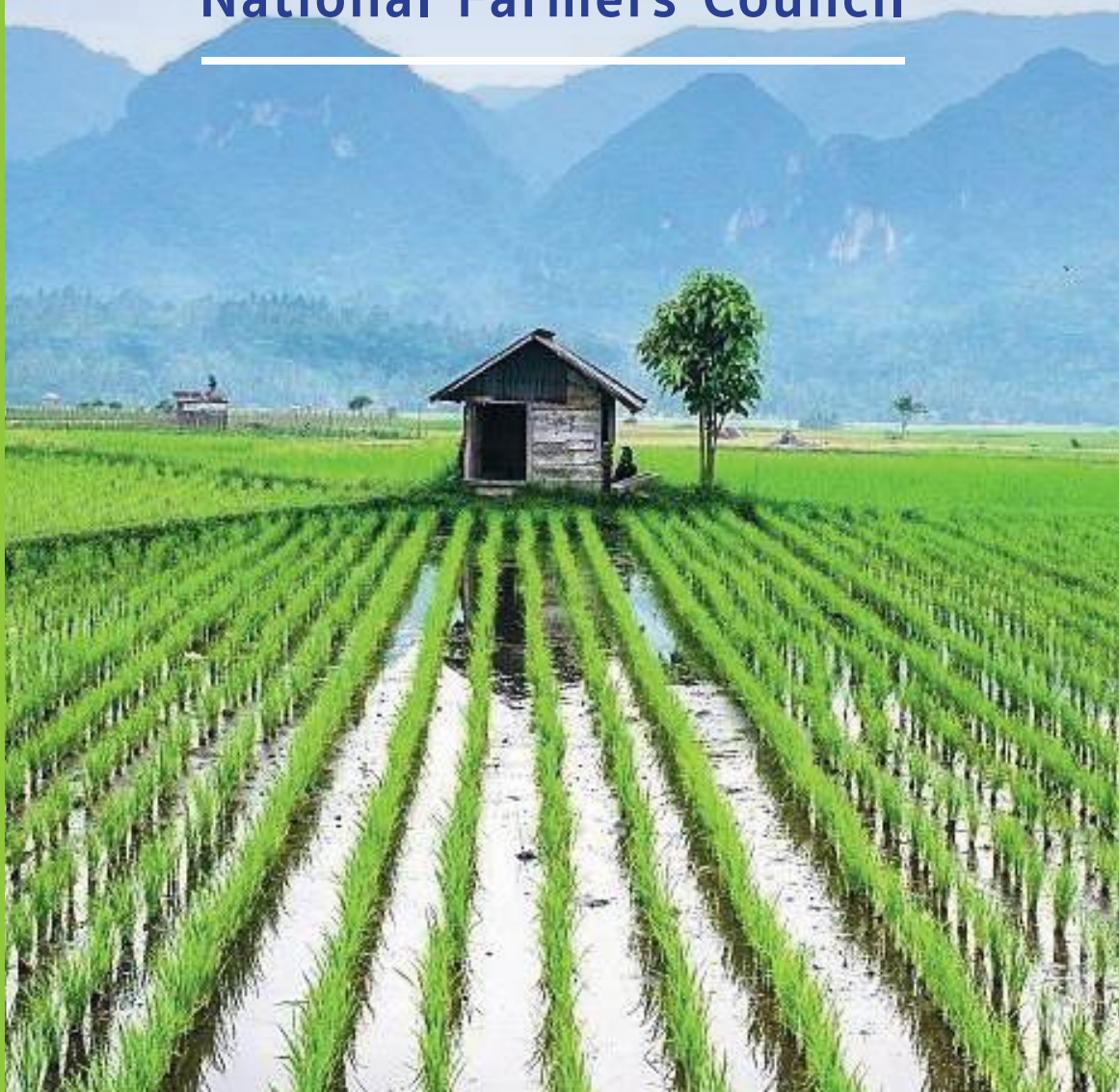

สภาเกษตรกรแห่งชาติ
รายงานประจำปี 2567

ANNUAL
REPORT 2024

National Farmers Council

นายณัยฤทธิ์ จำเ
ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สาร

จากประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

เรียน พี่น้องเกษตรกรที่รักทุกท่าน

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่วันที่ผมได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จนบัดนี้ครบรอบหนึ่งปีแล้ว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผมและทีมงานได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจอย่างเต็มที่เพื่อขับเคลื่อนองค์กรของเราให้เป็นที่พึ่งของพี่น้องเกษตรกร แม้จะเผชิญกับความท้าทายมากมาย แต่ด้วยความมุ่งมั่นและความร่วมมือจากทุกคน เราสามารถก้าวผ่านอุปสรรคต่างๆ มาได้อย่างน่าภาคภูมิใจ

ในโอกาสอันดีนี้ ผมได้ทบทวนถึงบทบาทและการดำเนินงานที่ผ่านมาของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ที่ได้มุ่งมั่นทำงานเพื่อพี่น้องเกษตรกรทุกท่านอย่างไม่หยุดยั้ง พร้อมทั้งแบ่งปันวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของประเทศเรา ซึ่งสภาเกษตรกรแห่งชาติ ในฐานะองค์กรตัวแทนของเกษตรกร ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มกำลังในการสะท้อนปัญหาและความต้องการของเกษตรกรต่อรัฐบาล โดยผ่านกลไกผู้แทนสภาเกษตรกรและสมาชิกสภาของเรา เราได้รับฟังปัญหาจากทุกพื้นที่และนำเสนอแนวทางแก้ไขต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ เรายังทำงานอย่างหนักในการผลักดันนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรม ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกรทุกท่าน แม้จะเผชิญกับความท้าทายและข้อจำกัดหลายประการ แต่เราไม่เคยท้อถอย เรามุ่งมั่นพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็งเพื่อเป็นที่พึ่งของเกษตรกรอย่างแท้จริง

การพัฒนาองค์กรของเราเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและความพยายามอย่างมาก แต่ด้วยความมุ่งมั่นและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน เราเชื่อมั่นว่าจะสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อเป็นที่พึ่งของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ เราไม่อาจมองข้ามสถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ของประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อพี่น้องเกษตรกรของเรา สภาเกษตรกรแห่งชาติขอแสดงความห่วงใยอย่างยิ่งต่อทุกท่านที่ได้รับผลกระทบ และขอยืนยันว่าเราจะเร่งดำเนินการอย่างเต็มที่ในการเสนอนโยบายและมาตรการเร่งด่วนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและฟื้นฟูชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องเกษตรกรโดยเร็วที่สุด

พี่น้องเกษตรกรที่รักทุกท่าน แม้เส้นทางข้างหน้าจะยังมีอุปสรรค แต่ด้วยความร่วมแรงร่วมใจเราจะก้าวผ่านความท้าทายเหล่านี้ไปด้วยกัน ผมเชื่อมั่นว่า ผมและสภาเกษตรกรแห่งชาติจะยืนหยัดเคียงข้างท่าน พร้อมทำงานอย่างหนักเพื่ออนาคตที่ดีกว่าของภาคเกษตรกรรมไทย

ด้วยความห่วงใยและมุ่งมั่น
 นายณัยฤทธิ์ จำเริญ
 ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ
รองเลขาธิการ
สภาเกษตรกรแห่งชาติ
รักษาการแทนเลขาธิการ
สภาเกษตรกรแห่งชาติ

สาร

จากเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

นับตั้งแต่วันแรกที่ผมเข้ารับตำแหน่งรักษาการเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผมและทีมงานได้ทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานของท่านประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติอย่างเต็มกำลัง เพื่อขับเคลื่อนองค์กรของเราให้เป็นพลังที่เข้มแข็งและยั่งยืนสำหรับเกษตรกรทั่วประเทศ

เรามีเป้าหมายในการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถของภาคเกษตรกรรมไทย โดยยึดหลักวิสัยทัศน์ปี 2580 ที่มุ่งสร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีเศรษฐกิจที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อให้เกษตรกรทุกคนสามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เราได้กำหนดแผนงานเพื่อพัฒนาเกษตรกรและเกษตรกรรมในหลากหลายด้าน เช่น การเสริมสร้างดัชนีความเข้มแข็งของเกษตรกร (Farm Strengthening Index) การยกระดับ GDP ภาคเกษตร และการพัฒนารายได้ของเกษตรกรให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

การคาดการณ์การเติบโตของเศรษฐกิจอาเซียนสะท้อนถึงโอกาสที่ดีสำหรับเกษตรกรไทยในการขยายตลาดและเพิ่มรายได้ เราจะไม่หยุดพัฒนาความร่วมมือกับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงการสร้างพันธมิตรกับต่างประเทศ เพื่อให้พี่น้องเกษตรกรได้รับโอกาสที่เท่าเทียม มีรายได้ที่มั่นคง และสามารถดำเนินชีวิตอย่างสมเกียรติ

สำหรับก้าวต่อไป สำนักงานฯ มุ่งมั่นที่จะพัฒนาเป็นองค์กรสมรรถนะสูง พร้อมด้วยระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายของสภาเกษตรกรแห่งชาติในการยกระดับภาคเกษตรกรรมไทย ให้มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ มุ่งสู่การกระจายรายได้ที่เป็นธรรมในภาคเกษตรกรรม

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณ ท่านประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัด คณะผู้บริหาร บุคลากรของสำนักงานฯ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ร่วมแรงร่วมใจผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรกรรมไทย และเชื่อมั่นว่าด้วยความร่วมมือของทุกภาคส่วน เราจะสามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้อย่างแน่นอน

ด้วยความหวังใยและมุ่งมั่น
นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ
รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
รักษาการแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สารบัญ

CONTENTS

ส่วนที่ 1 ภาพรวมขององค์กร

สภาเกษตรกรแห่งชาติ

สภาเกษตรกรจังหวัด

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ / สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

คณะกรรมการประจำสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ และแผนการปฏิบัติงาน

11

12

17

18

24

25

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินงาน

27

2.1 ข้อเสนอเชิงนโยบาย คณะกรรมการประจำสภาเกษตรกรแห่งชาติ และการประสานงาน
ความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

28

1) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่ฟอง) ในประเทศไทย

28

2) ข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาล้างป่าอย่างยั่งยืน
รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

32

3) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาหาคาโคตคต่ำ

36

4) ข้อเสนอการกำหนดโครงสร้างราคาปาล์มน้ำมันเพื่อแก้ไขปัญหาคาโคตคต่ำ

51

5) ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน

52

2.2 คณะกรรมการประจำสภาเกษตรกรแห่งชาติ

59

1) คณะกรรมการกิจการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

59

2) คณะกรรมการแก้ไขปัญหากลุ่มเกษตรกร

63

3) คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร

64

4) คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร

65

5) คณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกร

65

6) คณะกรรมการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร

66

2.3 แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2568 -2572

67

2.4 งานตามนโยบายและยุทธศาสตร์

71

2.5 โครงการ / กิจกรรม

76

2.6 การดำเนินงานของกลุ่มตรวจสอบภายใน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

83

2.7 ปัญหา-อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินการ

89

ส่วนที่ 3 รายงานการเงิน

91

การบริหารงบประมาณ ปี 2566

รายงานผู้สอบบัญชี

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก

115

สภาเกษตรกรแห่งชาติ

นายนิยฤทธิ์ จำเ
ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ร้อยเอกอุบล พุทธิรักษ์
รองประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ คนที่ 1

นายวันสาด ศรีสุวรรณ
รองประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ คนที่ 2

สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ลำดับที่	สภาเกษตรกรจังหวัด	ชื่อตัว - ชื่อสกุล	ตำแหน่ง
1	กรุงเทพมหานคร	นายเทพชัย ปรีสง่า	ประธานสภาเกษตรกรกรุงเทพมหานคร (ดำรงตำแหน่ง 14 ส.ค. 67 – ปัจจุบัน)
		นายเดชา นุตาลัย	ประธานสภาเกษตรกรกรุงเทพมหานคร ดำรงตำแหน่ง 27 ก.ค. 66 – 10 ก.ค. 67
2	กระบี่	นายพันศักดิ์ จิตรรัตน์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่
3	กาญจนบุรี	นายเสถียร มาเจริญรุ่งเรือง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดกาญจนบุรี
4	กาฬสินธุ์	นายวุฒิพงษ์ พลอยวิเลิศ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดกาฬสินธุ์
5	กำแพงเพชร	นายจรินทร์ จันทะบุตร	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดกำแพงเพชร
6	ขอนแก่น	นายสุรพงษ์ พิณีจมนตรี	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดขอนแก่น
7	จันทบุรี	นายประพันธ์ จันทสร	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดจันทบุรี
8	ฉะเชิงเทรา	นายประยูร เทพนม	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดฉะเชิงเทรา
9	ชลบุรี	นายไพชยนต์ กังวลกิจ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดชลบุรี
10	ชัยนาท	นายมานะ จันผ่อง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดชัยนาท
11	ชัยภูมิ	นายถาวร คัดวงษ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดชัยภูมิ
12	ชุมพร	นายธีระศักดิ์ ยมสวัสดิ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดชุมพร
13	เชียงราย	นายอุดม จันทรดีวงศ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเชียงราย
14	เชียงใหม่	นายวิทยา นาระตะ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่
15	ตรัง	นายณัฐพร สินไชย	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดตรัง
16	ตราด	นายเรือง ศรีนาราง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดตราด
17	ตาก	นายวันชัย เฉยชู	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดตาก
18	นครนายก	นายบุญนาท ภูมิราช	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครนายก
19	นครปฐม	นายณัยฤทธิ์ จำเ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครปฐม
20	นครพนม	นายอดุลย์ คำไพ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครพนม
21	นครราชสีมา	นายเต็มศักดิ์ บุญชื่น	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครราชสีมา
22	นครศรีธรรมราช	นายสุธีร์ มณีฉาย	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครศรีธรรมราช
23	นครสวรรค์	นายอำนาจ บุญนะ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครสวรรค์ (ดำรงตำแหน่ง 23 ส.ค. 67 – ปัจจุบัน)
		นายเศรณี อนิลบล	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนครสวรรค์ (ดำรงตำแหน่ง 27 ก.ค. 66 – 10 ก.ค. 67)

ลำดับที่	สภาเกษตรกรจังหวัด	ชื่อตัว - ชื่อสกุล	ตำแหน่ง
24	นนทบุรี	นายสำเร็จ สุนทรแสง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนนทบุรี
25	นราธิวาส	นายแวยูโซะ สาแม	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนราธิวาส
26	น่าน	นายพงศกร พุดตรง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดน่าน
27	บึงกาฬ	นายประเชิญ โพนพุด	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดบึงกาฬ
28	บุรีรัมย์	นายอภิศักดิ์ อังคสิทธิ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดบุรีรัมย์
29	ปทุมธานี	นายเกษม ชมบุญ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดปทุมธานี
30	ประจวบคีรีขันธ์	นายสมยศ เผ่าพันธ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
31	ปราจีนบุรี	นายสุภาพ พุทธิสังข์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดปราจีนบุรี
32	ปัตตานี	นายมุฮัมมัดนัสรี เงาะ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดปัตตานี
33	พระนครศรีอยุธยา	นายสิงห์ชัย เรืองขจร	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
34	พะเยา	นายประพันธ์ เทียนนิหาร	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพะเยา
35	พังงา	นายธีรพงศ์ ตันติเพชรภรณ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพังงา
36	พัทลุง	นายสุภาพ มุสิกศิริ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพัทลุง
37	พิจิตร	นายธวัชชัย ทัดเที่ยง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพิจิตร
38	พิษณุโลก	ร้อยเอกอุบล พุทธรักษ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพิษณุโลก
39	เพชรบุรี	นายวิโรจน์ พันธนันท์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเพชรบุรี (ดำรงตำแหน่ง 12 ธ.ค. 67 – ปัจจุบัน)
		นายสวัสดิ์ คำใส	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเพชรบุรี (ดำรงตำแหน่ง 27 ก.ค. 66 - 11 ธ.ค. 67)
40	เพชรบูรณ์	นายเทพ เพี้ยมะลิ่ง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเพชรบูรณ์
41	แพร่	นายทรงศักดิ์ สันป่าแก้ว	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดแพร่
42	ภูเก็ต	นายอาเจน รัศมี	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต
43	มหาสารคาม	นายพิชิต รัตนเจริญ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดมหาสารคาม (ดำรงตำแหน่ง 2 เม.ย. 67 – ปัจจุบัน)
		นายหนูกัน อุทัยสา	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดมหาสารคาม (ดำรงตำแหน่ง 27 ก.ค. 66 – 10 ก.พ. 67)
44	มุกดาหาร	นายสุรพร ผิวงาม	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดมุกดาหาร
45	แม่ฮ่องสอน	นายสถาพร ศรีวันชื่น	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดแม่ฮ่องสอน
46	ยโสธร	นายจตุรงค์ จันมา	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดยโสธร
47	ยะลา	นายมาหามะอับดุลบารี ยือรา	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดยะลา
48	ร้อยเอ็ด	นายประจักษ์ บุญกาพิมพ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับที่	สภาเกษตรกรจังหวัด	ชื่อตัว - ชื่อสกุล	ตำแหน่ง
49	ระนอง	นายสุชีพ พัฒน์ทอง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง
50	ระยอง	นายเสถียร เสือขวัญ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดระยอง
51	ราชบุรี	นายไชยวิทย์ บัวงาม	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี
52	ลพบุรี	นายกิตติพล ตะพานแก้ว	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดลพบุรี
53	ลำปาง	นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดลำปาง
54	ลำพูน	นายนคร นิติประเสริฐ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดลำพูน
55	เลย	นายวันชัย มีสิทธิ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเลย
56	ศรีสะเกษ	นายเกษมศานต์ ศรีโพหนอง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดศรีสะเกษ
57	สกลนคร	นายทศพล สมพงษ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสกลนคร
58	สงขลา	นายวิโรจน์ เอี่ยมสุวรรณ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสงขลา
59	สตูล	นายโสภณ พรหมสุริยะ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสตูล
60	สมุทรปราการ	นายวินิจ ม่วงนาค	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสมุทรปราการ
61	สมุทรสงคราม	นายสมฤทธิ์ วงษ์สวัสดิ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสมุทรสงคราม
62	สมุทรสาคร	นายศักดิ์ เนติพัฒน์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสมุทรสาคร
63	สระแก้ว	นายบุญเรือง สีขาม	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสระแก้ว
64	สระบุรี	นายปิยะ มีสวัสดิ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสระบุรี
65	สิงห์บุรี	นายวัฒน์ศักดิ์ สงวนสุข	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสิงห์บุรี
66	สุโขทัย	นายวิชิต ดีหนอ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสุโขทัย
67	สุพรรณบุรี	นายสงบ สุขสำราญ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรี
68	สุรินทร์	นายเดือน คิตติจริง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสุรินทร์
69	หนองคาย	นายจิระวัฒน์ ศรีบ้านโพน	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดหนองคาย
70	หนองบัวลำภู	นายเกรียงไกร ไทยอ่อน	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดหนองบัวลำภู
71	อ่างทอง	นายทรงพล พูลสวัสดิ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดอ่างทอง
72	อำนาจเจริญ	นายวันนา บุญกลม	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดอำนาจเจริญ
73	อุดรธานี	นายรัฐไกร นากลาง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี
74	อุตรดิตถ์	นายบัญชา อรุณเขต	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดอุตรดิตถ์
75	อุทัยธานี	นายมนูญ ดอกกุหลาบ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดอุทัยธานี
76	อุบลราชธานี	นายสุวิทย์ ร่วมรักษ์	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี
77	สุราษฎร์ธานี	นายวันสาด ศรีสุวรรณ	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตัวแทนองค์กรเกษตรกรและผู้ทรงคุณวุฒิ

ลำดับที่	สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด	ชื่อตัว - ชื่อสกุล	ตำแหน่ง
1	พิษณุโลก	นายปรีชา บัวทองจันทร์	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านเกษตรกรรมอื่นๆ
2	เพชรบูรณ์	นายประทีป ตระกูลสา	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านเกษตรกรรมอื่นๆ
3	ร้อยเอ็ด	นางสาวอุทุมพร วงศ์พิพันธ์	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านเกษตรกรรมอื่นๆ
4	ระยอง	นายพิภพ ยูวพัฒน์	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านเกษตรกรรมอื่นๆ
5	ราชบุรี	นายสุทธิรัตน์ ชื่นอารมย์	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านประมง
6	นครสวรรค์	นายเสถียรพงษ์ ครบุรี	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
7	ลำปาง	นายครรชิต วงศ์สุภา	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
8	หนองบัวลำภู	นายจักรพงศ์ โสนะแสง	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
9	อุดรดิตถ์	นายมานพ อินทร์เทศ	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
10	ปราจีนบุรี	นายโอภาส ชาญยงค์	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
11	สระแก้ว	นายวัชร จ่าปาเทศ	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
12	สุราษฎร์ธานี	นายศิริ เฮ่าสกุล	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
13	มหาสารคาม	นายคงฤทธิ บัวบุญ	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านสัตว์
14	มหาสารคาม	นายณัฐวุฒิ ประทีปะวงษ์	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านสัตว์
15	นครปฐม	นายอุเทน จำเล	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านสัตว์
16	ลำพูน	นายพลิชฐ์ สุขสวัสดิ์	ตัวแทนองค์กรเกษตรกร ด้านพืช
17	ชลบุรี	นายพรชัย บัวประดิษฐ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านประมง
18	เชียงใหม่	นายดำรงค์ ปินทะนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านพืช
19	สงขลา	นายประวิทย์ คงราช	ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านพืช
20	อุดรธานี	นายศักดิ์ชาย พรหมโท	ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านพืช
21	ตรัง	นายศรัทธาเทพ กาหยี	ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านพืช
22	สุรินทร์	นายพิทักษ์ สุภนันท์การ	ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านพืช
23	สระบุรี	นายสมพงษ์ ภูพานเพชร	ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านสัตว์

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ
รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
รักษาการแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

นายศรัณย์พงศ์ พึ่งเกียรติ
รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

นายชยพล ทิลา
ผู้ตรวจการประจำภาค

นายสำออง แก้วประดับ
ผู้ตรวจการประจำภาค

นายเมธสิทธิ์ ลัคคนทวงศ์
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและงบประมาณ

นายภูพา บัวบุญ
ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และวิชาการ

นายกันต์ กัพย์เนตร
ผู้อำนวยการสำนักกิจการสภา

นายอภิพล บุญพินิจ
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย และคุ้มครองสิทธิเกษตรกร

นายอภิวัฒน์ มีลาก
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

นายศพรศักดิ์ รินตอังศิริกุล
ผู้อำนวยการสำนักประเมินนโยบายเกษตรกรรม

นางศศิญา เพชรกำเนิด
ผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล

นางปัญชิตา ธีรชินนกร
ผู้อำนวยการศูนย์ขับเคลื่อนนโยบายและบริหารกิจการพิเศษ

นางกุลธรา นาคมณี
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

ลำดับ	จังหวัด	หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด
ภาคเหนือ		
1	กำแพงเพชร	นายกฤตวิทย์ สวัสดิ์มงคล
2	เชียงราย	นายจุมพล แก้วกล้า
3	เชียงใหม่	นายจักรฤทธิ์ ไชยทา
4	ตาก	นางสาวกนกวรรณ ต้นติคะเนติ
5	นครสวรรค์	นางพรหมใจ ประสาทเขตกรณ์
6	น่าน	พ.จ.อ.สุริยัน ปันชัย
7	พะเยา	- ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง -
8	พิจิตร	นางสาวรดาณัฐ อุปนิชากร
9	พิษณุโลก	นายทวีศักดิ์ ทิมคล้าย
10	เพชรบูรณ์	นายปณวัฒน์ วงศ์สนั่น
11	แพร่	นายวิเทียน กันทะเรือน
12	แม่ฮ่องสอน	- ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง -
13	ลำปาง	นางณิชร์ศม์ แลวงค์นิล
14	ลำพูน	นางกัลญกร มหาวันน้ำ
15	สุโขทัย	นายไพโรจน์ พวงทอง
16	อุตรดิตถ์	นายมนตรี ฉัตรทอง
17	อุทัยธานี	นายศุภกร พรหมมิน
ภาคกลาง		
1	กรุงเทพมหานคร	นายศราวุฒิ วรพัทธ์ทวีโชติ
2	กาญจนบุรี	นายศุภเดช แสนภูมินิเทศ
3	จันทบุรี	นางสาวกนกวรรณ ภูเด่นแดน
4	ฉะเชิงเทรา	นายกิตติทัต ธรรมโชติ
5	ชลบุรี	นางสาวปิยากร นวลแก้ว
6	ชัยนาท	นางณัฐิกา ไหมนิกะ
7	ตราด	นางสาวภัทศา ปิณฑะศิริ

ลำดับ	จังหวัด	หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด
8	นครนายก	นายภักดี สิงห์ทอง
9	นครปฐม	นายกันย์ ทัพเนตร
10	นนทบุรี	นางอุษา ภู่อกลิ่น
11	ปทุมธานี	นางเศรษฐมนี ถิลา
12	ประจวบคีรีขันธ์	นายวัชรชัย องค์กรียน
13	ปราจีนบุรี	นางสาวเพ็ญภา หัสรังค์
14	พระนครศรีอยุธยา	นางสาวมณัญญา เชื้อชายเลิศ
15	เพชรบุรี	นางสาวลัดดาวลัย วรรณวิไล
16	ระยอง	นายกนกพันธ์ ยินดีจันทร์
17	ราชบุรี	- ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง -
18	ลพบุรี	- ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง -
19	สมุทรปราการ	นางสาวเกศสุดา ธรรมสาร
20	สมุทรสงคราม	นางสาวณริภา ระย้าแก้ว
21	สมุทรสาคร	นายชูศักดิ์ อ้อยเอ็ง
22	สระแก้ว	นายวรเชษฐ์ สุริยะหน่อคำชัย
23	สระบุรี	นางสาวอรอนง ขำวงษ์
24	สิงห์บุรี	นายยศพรดี รัตนอังศิริกุล
25	สุพรรณบุรี	นางสุพรรณณี คุณพันธ์
26	อ่างทอง	นางสาวเนตรโสม พฤกษาสวย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
1	กาฬสินธุ์	นางสุพรรณณี คุณพันธ์
2	ขอนแก่น	นายสุรสิทธิ์ เคนพรม
3	ชัยภูมิ	นายสุทศ พรมสุบรรณ
4	นครพนม	นายประณต ธานี
5	นครราชสีมา	นายสุทธีร์ บุญลอย
6	บึงกาฬ	นางสวานันทน์ภัส ผาจง
7	บุรีรัมย์	นายธนาศักดิ์ หลีกเพชร
8	มหาสารคาม	นางสาวชมพูนุช ญาณะนันท์

ลำดับ	จังหวัด	หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด
9	มุกดาหาร	นางวิลาวรรณ ศรีสิทธิ์
10	ยโสธร	นายชวณัฐ ถวิลการ
11	ร้อยเอ็ด	นางวนาลัย กองอุดม
12	เลย	- ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง -
13	ศรีสะเกษ	นางสาวพิชามญช์ แซ่จิ่ง
14	สกลนคร	- ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง -
15	สุรินทร์	นายธงชัย พุดเพราะ
16	หนองคาย	นายบัญญัติ บุษากุล
17	หนองบัวลำภู	นายสุรศักดิ์ เจริญชัย
18	อำนาจเจริญ	นายวสุ ไซโยโก
19	อุดรธานี	นายพุมิเศรษฐ์ บัวทองสิงห์
20	อุบลราชธานี	นายบุญโถม บุญมาก
ภาคใต้		
1	กระบี่	นายกฤตพร บุขัยเพชร
2	ชุมพร	นางสาวปณิดา โกฎเพชร
3	ตรัง	นายสุกิต อินรงค์
4	นครศรีธรรมราช	นายวิศาล กิตติประโยค
5	นราธิวาส	ว่าที่ ร.ต.เอนก สิงหากุล
6	ปัตตานี	นางสาวนิชานันท์ คำฝั้น
7	พังงา	นายทวีสิน แสงเงิน
8	พัทลุง	นางสาวฐิมาภรณ์ ทองไชร์
9	ภูเก็ต	นางสาวอังคณา เหมือนคิด
10	ยะลา	นายมะเสาวดี ไสสาภา
11	ระนอง	นางสาวบุศราภรณ์ ถิ่นประครอง
12	สงขลา	นายพันลก ช่วยประสม
13	สตูล	- ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง -
14	สุราษฎร์ธานี	นายวิวัฒน์ พรหมสอน

ส่วนที่ 1 |
ภาพรวมขององค์กร

1.1 สภาเกษตรกรแห่งชาติ NATIONAL FARMERS COUNCIL

จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 ในช่วง 2 ปีแรกของการดำเนินงานตามบทเฉพาะกาลมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทำหน้าที่เลขาธิการ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด และหัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรกรุงเทพมหานคร ภารกิจสำคัญในช่วงนี้คือการจัดให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดทั่วประเทศ สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ และการเตรียมความพร้อมเบื้องต้นในการปฏิบัติงาน โดยมีสมาชิกจำนวน 100 คน ประกอบด้วย

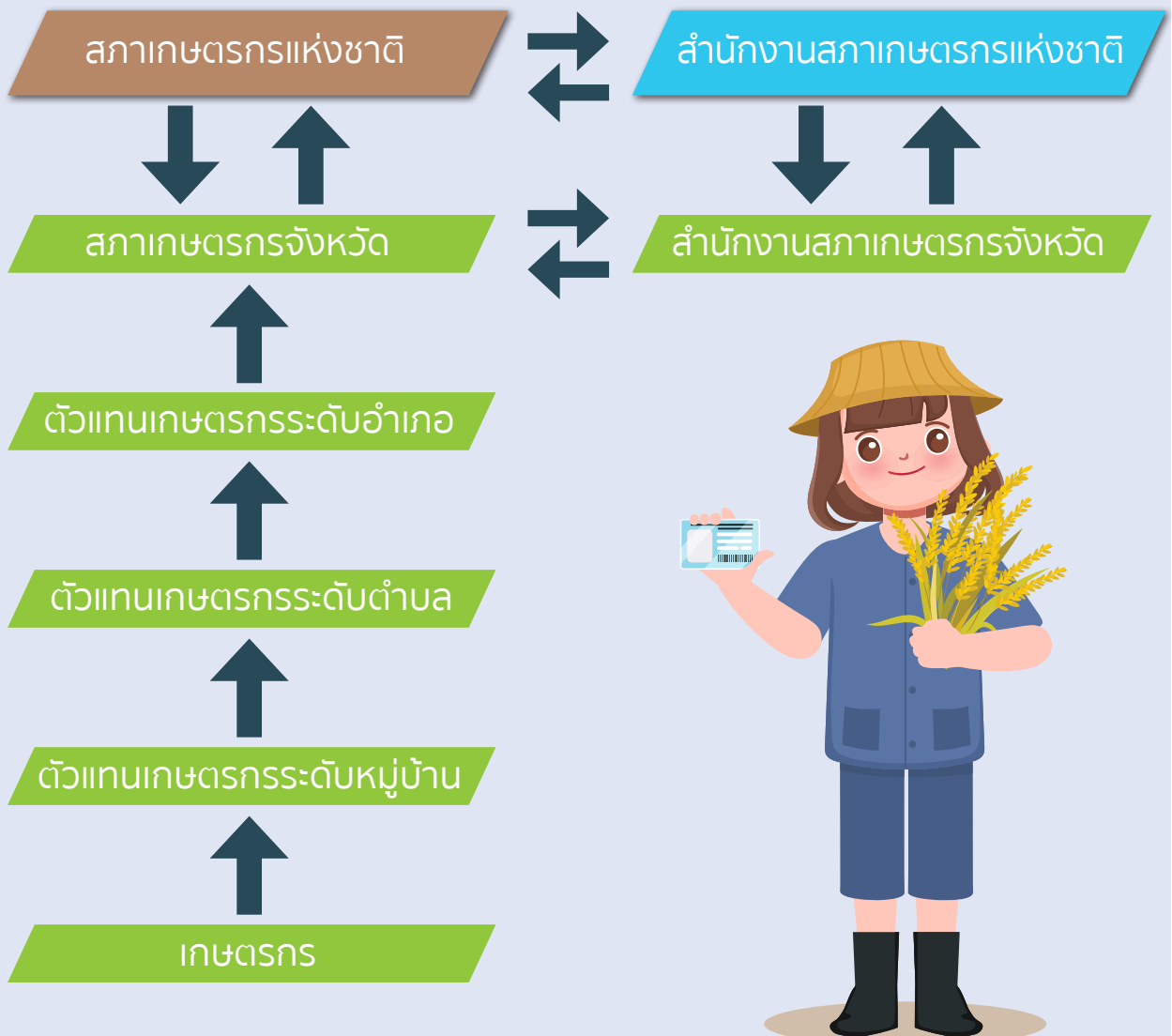
- 1) ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดทุกจังหวัด รวม 77 คน
- 2) ตัวแทนองค์กรด้านพืช ด้านสัตว์ ด้านประมง และด้านเกษตรกรรมอื่นๆ รวม 16 คน คัดเลือกโดยสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามข้อ 1)
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช ด้านสัตว์ และด้านประมง อย่างน้อยด้านละ 1 คน รวม 7 คน คัดเลือกโดยสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามข้อ 1) และข้อ 2)

โครงสร้างสภาเกษตรกรแห่งชาติ

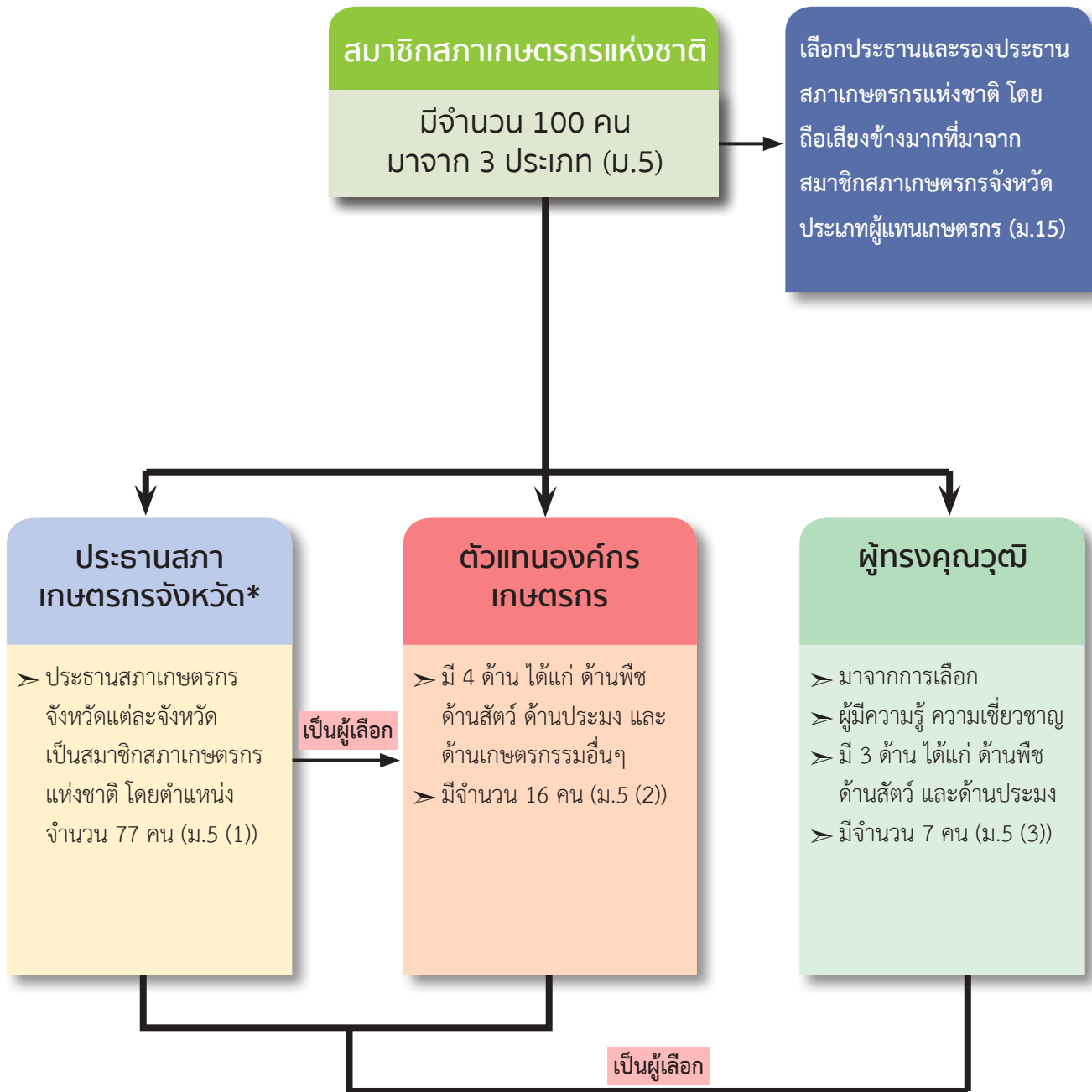
สภาเกษตรกรแห่งชาติ

- ▶ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- ▶ รองประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ คนที่ 1
- ▶ รองประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ คนที่ 2
- ▶ สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ (97 คน)

โครงสร้างองค์กรตามพระราชบัญญัติ สภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553

องค์ประกอบของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

อำนาจหน้าที่

- 1) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งแก่เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การผลิต การแปรรูป การตลาดและการคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม
- 2) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการทำเกษตรแบบผสมผสานระบบวนเกษตร ระบบเกษตรธรรมชาติ ระบบไร่นาสวนผสม ระบบเกษตรอินทรีย์ และเกษตรกรรมรูปแบบอื่น
- 3) ให้คำปรึกษาและขอเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร การพัฒนาเกษตรกรรม รวมทั้งการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) เสนอแผนแม่บทต่อคณะรัฐมนตรี
- 5) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านพันธุกรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น ผลผลิตทางเกษตรกรรม และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปผลผลิตทางเกษตรกรรม
- 6) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดแนวทางการประกันความเสี่ยงของราคาและผลผลิตทางเกษตรกรรม รวมทั้งการกำหนดสวัสดิการให้แก่เกษตรกร
- 7) เสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานกับภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาเกษตรกรรม
- 8) พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร
- 9) ให้ความเห็นต่อนโยบาย กฎหมาย หรือข้อตกลงที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อเกษตรกร
- 10) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำแก่เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และตามที่สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอ
- 11) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือที่ปรึกษาตามความจำเป็น
- 12) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กลไก กระบวนการขับเคลื่อนการทำงาน

สภาเกษตรกรแห่งชาติ

สภาเกษตรกรจังหวัด

สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัด จะเป็นเวทีของสมาชิกสภาเกษตรกร ซึ่งเป็นตัวแทนของเกษตรกรสาขาอาชีพการเกษตรต่างๆ ทั่วประเทศ ที่จะมาร่วมปรึกษาหารือเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการพัฒนาแก้ปัญหาของเกษตรกรและภาคเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน โดยตามกฎหมาย สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัด จะต้องจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือในกิจการดังกล่าวในรอบ 2 เดือน เพื่อให้สามารถบรรลุเจตนารมณ์ในการก่อตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด สามารถขับเคลื่อนการทำงานตามบทบาทภารกิจที่กำหนดไว้ในกฎหมาย อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้มีการสร้างกลไกและกระบวนการขับเคลื่อนการทำงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัด ดังนี้

ในการขับเคลื่อนการทำงานของ สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้จัดให้มี “คณะกรรมการ” กำกับดูแล การพัฒนาแก้ปัญหารายสินค้า รายประเด็นปัญหา จำนวน 15 คณะ พร้อมคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน สนับสนุน การปฏิบัติงานของคณะกรรมการดังกล่าวโดยคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานจะมีการประชุมเพื่อพิจารณา หารือแนวทางมาตรการในการพัฒนาแก้ปัญหาของเกษตรกร ภาคเกษตรกรรมและดำเนินการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ปัญหาให้กับเกษตรกร และหรือจัดทำเป็นข้อเสนอยื่นต่อรัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาของเกษตรกรและภาคเกษตรกรรมในทำนองเดียวกันกับสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ในส่วนของสภาเกษตรกรจังหวัดได้จัดให้มี “คณะทำงาน” รับผิดชอบกำกับดูแลการพัฒนาแก้ปัญหารายสินค้า รายประเด็นปัญหาภายในแต่ละจังหวัด โดยคณะทำงานจะมีการประชุมเพื่อพิจารณาหารือแนวทาง มาตรการในการพัฒนาแก้ปัญหาของเกษตรกร ภาคเกษตรกรรมและดำเนินการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แก้ปัญหาให้กับเกษตรกรและ/หรือ จัดทำเป็นข้อเสนอยื่นต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการพัฒนาแก้ปัญหาของเกษตรกรและภาคเกษตรกรรม โดยในการดำเนินการดังกล่าวได้มีการแต่งตั้งเกษตรกรเป็น “ผู้ปฏิบัติงานสภาเกษตรกรระดับตำบล” เพื่อเป็นกลไกในการรวบรวมปัญหา ความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน และสื่อสารไปยังสภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดและ/หรือประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาแก้ปัญหาให้แก่เกษตรกร

1.2 สภาเกษตรกรจังหวัด

ปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกใน 77 จังหวัด รวม 1,542 คน มีองค์ประกอบของสมาชิกในแต่ละจังหวัดประกอบด้วย

- 1) สมาชิกที่ผ่านกระบวนการเลือกตั้งโดยตรงจากเกษตรกรในระดับตำบลขึ้นมาเป็นผู้แทนในระดับอำเภอ ซึ่งจะมีสถานะเป็นสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด จำนวน 16 คน สำหรับจังหวัดที่มีจำนวนอำเภอไม่เกิน 16 อำเภอ แต่หากจังหวัดใดมีจำนวนอำเภอมากกว่า 16 อำเภอ จะมีจำนวนสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดเท่ากับจำนวนอำเภอในจังหวัดนั้น
- 2) ตัวแทนองค์กรด้านพืช ด้านสัตว์ ด้านประมง และด้านเกษตรกรรมอื่นๆ รวม 16 คน คัดเลือกโดยสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามข้อ 1)
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช ด้านสัตว์ และด้านประมง อย่างน้อยด้านละ 1 คน รวม 5 คน คัดเลือกโดยสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด ตามข้อ 1) และข้อ 2)

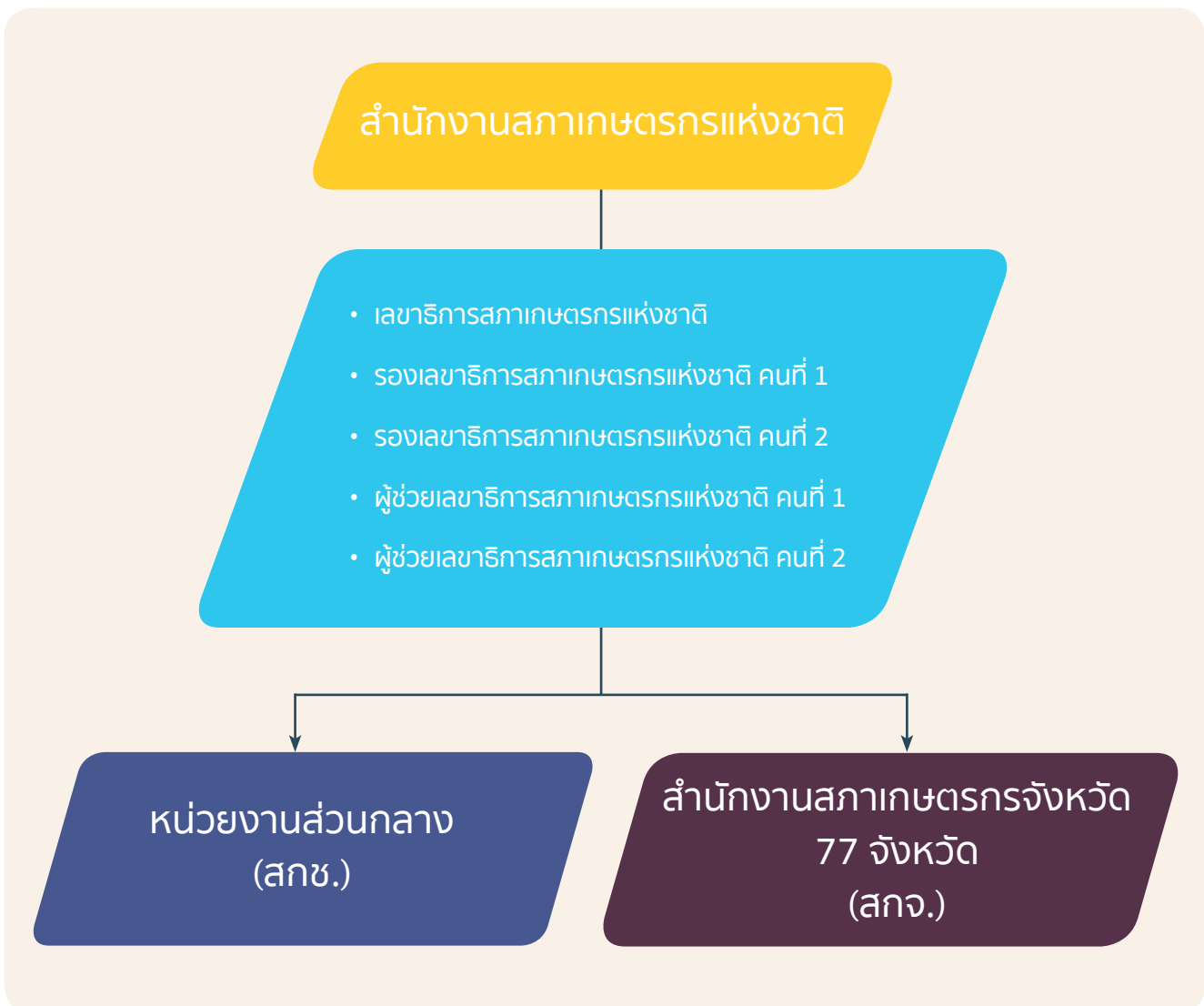
อำนาจหน้าที่สภาเกษตรกรจังหวัด

- 1) พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรภายในจังหวัด
- 2) ประสานนโยบายและการดำเนินงานระหว่างองค์กรเกษตรกร เกษตรกร สถาบันวิจัย สถาบันการศึกษาและหน่วยงานของรัฐ
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มขององค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และยุวเกษตรกรในจังหวัดในรูปแบบต่างๆ
- 4) เสนอแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัดต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อบูรณาการเป็นแผนแม่บทเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป
- 5) สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกรและยุวเกษตรกร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่างครบวงจรและยั่งยืน
- 6) เสนอนโยบายและแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรมรวมทั้งราคาผลผลิตทางเกษตรกรรมที่ไม่เป็นธรรมต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- 7) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่เกษตรกรหรือองค์กรเกษตรกร
- 8) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการใดๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้
- 9) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ

1.3 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ/ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ รับผิดชอบในการปฏิบัติงานประจำวัน และสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ผู้ปฏิบัติงาน สภาเกษตรกรระดับตำบล รวมทั้งทำหน้าที่บูรณาการ ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาแก้ปัญหาของเกษตรกรและภาคเกษตรกรรม

โครงสร้างสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

แผนภูมิโครงสร้างสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (เดิม)

ในที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2566 ได้มีการเสนอเรื่องเพื่อขอให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและพิจารณาการปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวการณ์และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งรองรับนโยบายยุทธศาสตร์ และภารกิจให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ซึ่งที่ประชุมดังกล่าวข้างต้น ได้มีมติเห็นชอบให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและพิจารณาการปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวการณ์และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งรองรับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และภารกิจให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (11) แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ประกอบกับมติที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2566 จึงแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและพิจารณาการปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด

ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ในฐานะผู้มีอำนาจในการดำเนินกิจการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนด และในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลการบริหารกิจการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เมื่อคราวการประชุมมอบนโยบายในการบริหารกิจการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้มอบนโยบายในการพิจารณาการบริหารงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ผู้บริหารสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงมอบหมายให้กองการเจ้าหน้าที่ ได้พิจารณากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ รวมถึงโครงสร้างการแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อให้การบริหารงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และต้องตามบทบัญญัติของกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้เกิดความรอบคอบ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 จึงแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาและพิจารณาการแบ่งส่วนงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด รวมถึงพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อรองรับภารกิจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

คณะทำงานศึกษาและพิจารณาการปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด ในคราวประชุมครั้งที่ 3/2567 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2567 ได้พิจารณากำหนดแนวทางการปรับปรุงโครงสร้างและการแบ่งส่วนงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อเสนอสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบในหลักการ ในการปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด และการปรับปรุงแก้ไข ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานภายในสำนักงาน เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาท ภารกิจ ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 เพื่อเสนอที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2566 เมื่อวันที่ 12 – 13 มีนาคม 2567 จึงได้อนุมัติในหลักการตามที่คณะทำงานศึกษาและพิจารณาการปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดเสนอ โดยคณะทำงานศึกษาและพิจารณาการแบ่งส่วนงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด และการปรับปรุงแก้ไขระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานภายในสำนักงานฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2567 ได้ดำเนินการศึกษารายละเอียดและปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด บทบาทและอำนาจหน้าที่ ภารกิจงาน และข้อบังคับ ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง เสนอคณะกรรมการพนักงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติพิจารณา กลั่นกรอง ก่อนเสนอประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติพิจารณาลงนาม เมื่อประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติพิจารณาลงนามแล้ว จึงเสนอสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อทราบผลการดำเนินการ

ผลการพิจารณาดำเนินการปรับโครงสร้างและแบ่งส่วนงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

1) กำหนดชื่อหน่วยงานภายในสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จาก “กอง” เป็น “สำนัก” เนื่องจากสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ การกำหนดชื่อเป็น “กอง” เป็นชื่อเรียกสำหรับหน่วยงานของส่วนราชการที่ต่ำกว่าระดับกรม

2) ยุบเลิก “กองสื่อสารและสารสนเทศ” และ “กองส่งเสริมการมีส่วนร่วม” และนำภารกิจงานไปกำหนดไว้ที่ส่วนงานอื่น

3) เปลี่ยนชื่อหน่วยงานย่อยภายในสำนัก จาก “กลุ่ม/ส่วน/ฝ่าย” เป็น “ส่วน” ให้เป็นชื่อเดียวกันทั้งหมด

4) ปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งในประเภทบริหาร จากตำแหน่งผู้ตรวจการประจำภาค 2 ตำแหน่ง เป็น ผู้ช่วยเลขาธิการ 2 ตำแหน่ง

5) กำหนดตำแหน่งในประเภทวิชาการ เพิ่มขึ้นอีก 1 ระดับ เป็นระดับผู้ทรงคุณวุฒิ 2 อัตรา

1) เปลี่ยนชื่อหน่วยงาน ยุบเลิก และตั้งหน่วยงานใหม่ และจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนงานภายใน สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (ส่วนกลาง) พร้อมปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานภายในให้สอดคล้องกับภารกิจตามโครงสร้างที่กำหนด โดยแบ่งออกเป็น 1 ศูนย์ 1 กลุ่ม และ 7 สำนัก ดังนี้

โครงสร้างและกรอบอัตรากำลัง เดิม		โครงสร้างและกรอบอัตรากำลัง ที่ปรับใหม่	
1. เลขาธิการ	1 อัตรา	1. เลขาธิการ	1 อัตรา
2. รองเลขาธิการ	2 อัตรา	2. รองเลขาธิการ	2 อัตรา
3. ผู้ตรวจการประจำภาค	4 อัตรา	3. ผู้ตรวจการประจำภาค	2 อัตรา
4. กลุ่มการกำกับดูแลการบริหารจัดการที่ดี	5 อัตรา	4. ผู้ช่วยเลขาธิการ	2 อัตรา
5. กองกิจการสภาและวิชาการ	16 อัตรา	5. ผู้ทรงคุณวุฒิ	2 อัตรา
6. กองกลาง	15 อัตรา	6. ศูนย์ขับเคลื่อนนโยบายและบริหารกิจการพิเศษ	3 อัตรา
7. กองการเจ้าหน้าที่	14 อัตรา	7. กลุ่มตรวจสอบภายใน	5 อัตรา
8. กองสื่อสารและสารสนเทศ	9 อัตรา	8. สำนักกิจการสภา	18 อัตรา
9. กองยุทธศาสตร์	11 อัตรา	9. สำนักบริหารกลาง	23 อัตรา
10. กองส่งเสริมการมีส่วนร่วม	9 อัตรา	10. สำนักการคลังและงบประมาณ	22 อัตรา
11. สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด 77 จังหวัด	675 อัตรา	11. สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล	18 อัตรา
		12. กองยุทธศาสตร์และวิชาการ	23 อัตรา
		13. สำนักประเมินนโยบายเกษตรกรรม	12 อัตรา
		14. สำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร	12 อัตรา
		15. สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด 77 จังหวัด	616 อัตรา

(1) ศูนย์ขับเคลื่อนนโยบายและบริหารกิจการพิเศษ

หน่วยงานที่จัดตั้งใหม่ เพื่อช่วยดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายของสภาเกษตรกรแห่งชาติ งาน/โครงการ/กิจกรรม และภารกิจเร่งด่วนต่าง ๆ ที่มีความสำคัญเพื่อสนับสนุนการทำงานและแก้ไขปัญหาให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และภารกิจสำคัญเร่งด่วนของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

(2) **กลุ่มตรวจสอบภายใน** เปลี่ยนชื่อ “กลุ่มการกำกับดูแลการบริหารจัดการที่ดี” เป็น “กลุ่มตรวจสอบภายใน”

(3) **สำนักกิจการสภา**

- 1) เปลี่ยนชื่อ “กองกิจการสภาและวิชาการ” เป็น “สำนักกิจการสภา”
- 2) เปลี่ยนชื่อ “กลุ่มกิจการสภา” เป็น “ส่วนกิจการสภาและสมาชิก”
- 3) เปลี่ยนชื่อ “กลุ่มการประชุมคณะกรรมการ” เป็น “ส่วนประสานสภาเกษตรกรจังหวัดและเครือข่าย”
- 4) ตัดโอน “กลุ่มกฎหมาย” และภารกิจงาน ไปกำหนดไว้ที่ “สำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร” ซึ่งเป็น

หน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่

- 5) ตัดโอน “กลุ่มเผยแพร่ประชาสัมพันธ์” จากกองสื่อสารและสารสนเทศ มากำหนดชื่อใหม่เป็น “ส่วนสื่อสารองค์กร”

(4) **สำนักบริหารกลาง**

- 1) เปลี่ยนชื่อ “กองกลาง” เป็น “สำนักบริหารกลาง”
- 2) เปลี่ยนชื่อ “ฝ่ายบริหารทั่วไป” เป็น “ส่วนอำนวยการ”
- 3) เปลี่ยนชื่อ “กลุ่มช่วยอำนวยการ” เป็น “ส่วนสนับสนุนฝ่ายบริหาร”
- 4) ตัดโอน “กลุ่มการคลัง” และภารกิจงาน ไปกำหนดขึ้นใหม่เป็นสำนักการคลังและงบประมาณ
- 5) ตัดโอน “กลุ่มสารสนเทศ” จากกองสื่อสารและสารสนเทศ มากำหนดชื่อใหม่เป็น “ส่วนสื่อสารองค์กร”
- 6) ตัดโอน “กลุ่มการต่างประเทศ” กองยุทธศาสตร์ มากำหนดชื่อใหม่เป็น “ส่วนการต่างประเทศ”

(5) **สำนักการคลังและงบประมาณ**

1) จัดตั้งสำนักขึ้นใหม่ โดยนำภารกิจงานของ “กลุ่มการคลัง กองกลาง” มากำหนดเป็น “สำนักงานการคลังและงบประมาณ”

2) ยกระดับงานซึ่งอยู่ใน “กลุ่มการคลัง กองกลาง” ขึ้นเป็นส่วนในสำนักการคลังและงบประมาณ จำนวน 3 ส่วน ได้แก่

- 2.1) ส่วนการเงิน
- 2.2) ส่วนบัญชี
- 2.3) ส่วนพัสดุ

- 3) จัดตั้งส่วนขึ้นใหม่เป็น “ส่วนงบประมาณ”

(6) **สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล**

- 1) เปลี่ยนชื่อ “กองการเจ้าหน้าที่” เป็น “สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล”
- 2) เปลี่ยนชื่อ “กลุ่มทรัพยากรบุคคล” เป็น “ส่วนการเจ้าหน้าที่”
- 3) เปลี่ยนชื่อ “กลุ่มวินัยและเสริมสร้างระบบคุณธรรม” เป็น “ส่วนวินัยและระบบคุณธรรม”
- 4) นำภารกิจงานด้านการพัฒนาบุคลากร มากำหนดขึ้นเป็นหน่วยงานใหม่ เป็น “ส่วนพัฒนาบุคลากร”

(7) **สำนักยุทธศาสตร์และวิชาการ**

- 1) เปลี่ยนชื่อ “กองยุทธศาสตร์” เป็น “สำนักยุทธศาสตร์และวิชาการ”
- 2) เปลี่ยนชื่อ “กลุ่มยุทธศาสตร์” เป็น “ส่วนยุทธศาสตร์และการวางแผนงาน”
- 3) จัดตั้งส่วนขึ้นใหม่ 3 ส่วน ได้แก่
 - 3.1) ส่วนสนับสนุนวิชาการ 1
 - 3.2) ส่วนสนับสนุนวิชาการ 2
 - 3.3) ส่วนสนับสนุนวิชาการ 3
- 4) ยุบเลิก “กลุ่มวิจัยประเมินผล” แล้วนำภารกิจไปกำหนดไว้ที่ “ส่วนสนับสนุนวิชาการ”
- 5) ตัดโอน “กลุ่มการต่างประเทศ” และภารกิจงาน ไปกำหนดไว้ที่ “สำนักบริหารกลาง”

(8) สำนักประเมินนโยบายเกษตรกร

- 1) เปลี่ยนชื่อ “กองส่งเสริมการมีส่วนร่วม” เป็น “สำนักประเมินนโยบายเกษตรกร”
- 2) ยุบเลิก “กลุ่มส่งเสริมการมีส่วนร่วม” และ “กลุ่มขับเคลื่อนแผนพัฒนาการเกษตร”
- 3) จัดตั้งส่วนขึ้นใหม่เป็น “ส่วนติดตามและประเมินผลแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร” และ “ส่วนติดตามและประเมินผลนโยบายเกษตรกร”

(9) สำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร

- 1) จัดตั้งสำนักขึ้นใหม่ โดยนำภารกิจงานของ “กลุ่มกฎหมาย กองกิจการสภาและวิชาการ” มากำหนดเป็น “สำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร”
- 2) จัดตั้งส่วนขึ้นใหม่ 2 ส่วน ได้แก่
 - 2.1) ส่วนคุ้มครองสิทธิเกษตรกร
 - 2.2) ส่วนกฎหมาย

(10) สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

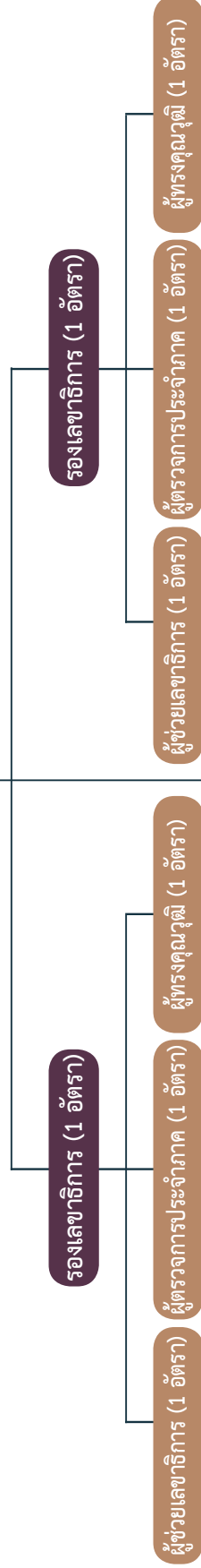
- เปลี่ยนชื่อ “ฝ่ายอำนวยการ” เป็น “ส่วนอำนวยการ”

โครงสร้างและอัตรากำลังงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (ที่ปรับปรุงใหม่)
จำนวน 761 อัตรา

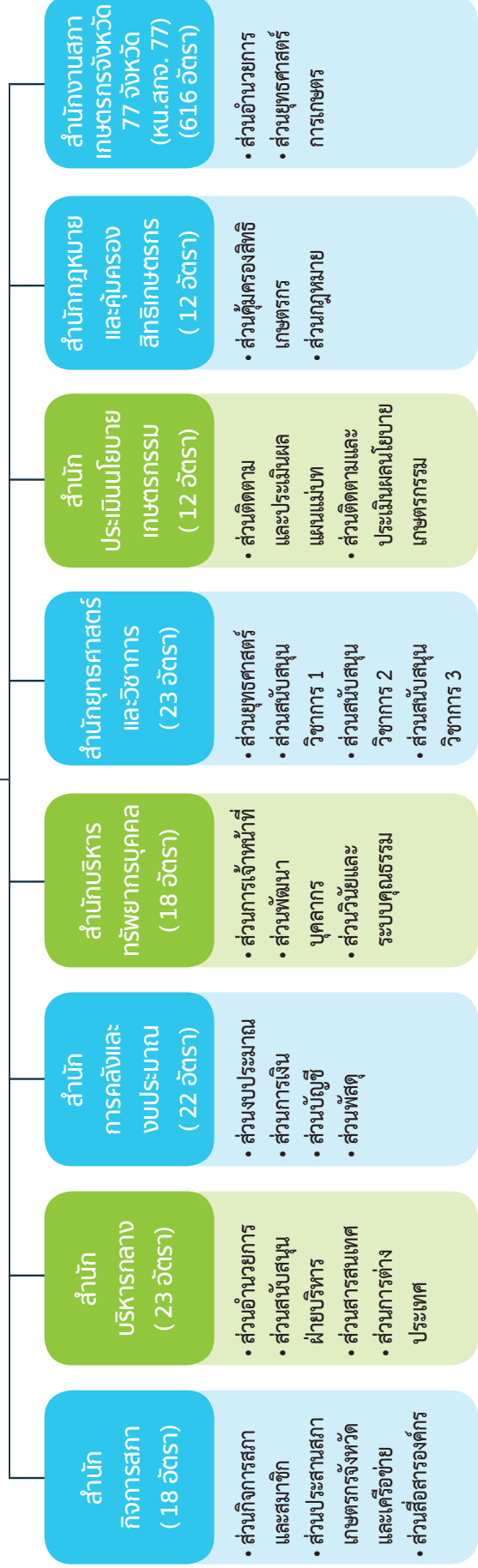
ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ (1 อัตรา)

ศูนย์ขับเคลื่อนนโยบายและบริหารกิจการพิเศษ (3 อัตรา)

กลุ่มตรวจสอบภายใน (5 อัตรา)

ยุทธศาสตร์สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

1) วิสัยทัศน์

**“สภาเกษตรกรแห่งชาติ
เป็นองค์กรสะท้อนปัญหา
รักษาและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร”**

2) พันธกิจ

- (1) สร้างกลไกการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการศึกษาวิเคราะห์สะท้อนปัญหาและจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย จัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม
- (2) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขปัญหาแก่คณะรัฐมนตรี เพื่อการพัฒนาเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และเครือข่ายภาคเกษตรกรรม
- (3) ติดตามการนำแผนแม่บทไปสู่การปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของเกษตรกร การคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร
- (4) สร้างความเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมและระบบเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศอย่างยั่งยืน

3) ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ (ที่ใช้ในปี 2567)

ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคม
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์/ ประเด็นแผนแม่บท - ตัวชี้วัดแผนแม่บท - แผนย่อยของแผนแม่บท - ตัวชี้วัดแผนย่อยของแผน แม่บท	ประเด็นที่ 3 ด้านการเกษตร ผลิตภาพการผลิตของภาคการเกษตร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1.5 แผนย่อย การพัฒนาระบบนิเวศ การเกษตร มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตร ต่อหน่วยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10	ประเด็นที่ 16 เศรษฐกิจฐานราก สัดส่วนการถือครองรายได้ของ Bottom 40 ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 17 การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริม การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก อัตราการเติบโตของมูลค่า เศรษฐกิจฐานราก ของมูลค่าสินค้า OTOP อย่างน้อย ร้อยละ 40 ของปีฐาน
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	-	หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง
นโยบายรัฐ	-	ระยะกลาง นโยบายหลัก : 3.1 สร้างรายได้ นโยบายรอง : ลำดับ 5 การสร้างรายได้ภาคเกษตร นโยบายย่อย : ลำดับที่ 78-82 78 วิจัยพัฒนาพันธุ์เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่า 79 สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพืชให้เหมาะสมกับสิ่ง แวดล้อมทางเศรษฐกิจ 80 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มี มูลค่าสูงขึ้น 81 บริหารจัดการภาคเกษตรทั้งวงจร ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา เงินทุน นวัตกรรม กรรมสิทธิ์ที่ดิน 82 ใช้สินทรัพย์เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ สร้างรายได้
โครงการ/ผลผลิต	ผลผลิต : อำนาจการและบริหารจัดการ จัดการด้านการสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	โครงการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร
ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับ	1) ข้อเสนอเพื่อกำหนดนโยบาย และแนวทางการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ ของเกษตรกรที่ผ่านมติคณะรัฐมนตรี มีการตอบสนองจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	1) หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ เกษตรกร และภาคีภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถนำปัญหา ความต้องการของเกษตรกรตามแผนแม่บทเพื่อพัฒนา เกษตรกรกรมไปดำเนินการขับเคลื่อนพัฒนาแก้ไขปัญหา ด้านการเกษตรได้ตรงตามความต้องการของเกษตรกร 2) เกษตรกร กลุ่มองค์กรเกษตรกรได้รับ การพัฒนา ขีดความสามารถด้านการผลิต การแปรรูป และการ ตลาดให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์

ส่วนที่ 2

ผลการดำเนินงาน

2.1) ข้อเสนอเชิงนโยบาย คณะกรรมการประจำสภาเกษตรกรแห่งชาติและการประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ กำหนดให้สภาเกษตรกรแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ มาตรา 11 (1) (2) (5) และ (6) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายส่งเสริมพัฒนาความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การทำเกษตรแบบผสมผสาน ระบบวนเกษตร เกษตรธรรมชาติ ระบบไร่นาสวนผสม ระบบเกษตรอินทรีย์ และเกษตรกรรมรูปแบบอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้านพันธุกรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น ผลิตผลทางเกษตรกรรม และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปผลผลิตทางเกษตรกรรม รวมทั้งประกันความเสี่ยงของราคาและผลผลิตทางเกษตรกรรม การกำหนดสวัสดิการให้แก่เกษตรกร นอกจากนี้มาตรา 11 (9) ให้ความเห็นต่อนโยบาย กฎหมาย หรือข้อตกลงที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อเกษตรกรโดยสภาเกษตรกรแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการประจำสภาเกษตรกรแห่งชาติ จำนวน 15 คณะ ซึ่งครอบคลุมด้านการเกษตร เช่น คณะกรรมการด้านข้าว คณะกรรมการด้านปศุสัตว์ คณะกรรมการด้านประมง คณะกรรมการด้านพืชไร่ คณะกรรมการด้านพืชสวน คณะกรรมการด้านยางพารา และคณะกรรมการด้านปาล์มน้ำมัน เป็นต้น ทำหน้าที่รวบรวมปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรจากแหล่งต่างๆ เช่น จากสภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด หรือจากกลุ่ม/องค์กรเกษตรกรต่างๆ แล้วพิจารณาจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเสนอหน่วยงานที่รับผิดชอบระดับกรม กระทรวง นายกรัฐมนตรี หรือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยในปี 2564 มีข้อเสนอเชิงนโยบาย ที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย
- 2) ข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืนรวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ
- 3) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาราคาโคตกต่ำ
- 4) ข้อเสนอการกำหนดโครงสร้างราคาปาล์มน้ำมันเพื่อแก้ไขปัญหาราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ
- 5) ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน

1) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย

จาก สภาเกษตรกรแห่งชาติ
เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

ความเป็นมา

สภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับเรื่องร้องทุกข์จากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไก่วงราชบุรีและเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วง จำนวน 450 ฟาร์มทั่วประเทศว่าได้รับคำสั่งซื้อจากตลาดต่างประเทศในช่วงเดือนมกราคมและเดือนกุมภาพันธ์ 2566 จำนวน 40 ตัน มูลค่า 16,000,000 บาท (สิบหกล้านบาท) แต่ไม่สามารถส่งออกได้เนื่องจากยังไม่มีขอกฎหมาย ระเบียบ มาตราฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์ม สัตว์ปีก (ไก่วง) แบบโรงเรือนยกพื้น ซึ่งเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วงในลักษณะการเลี้ยงแบบโรงเรือนยกพื้นมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระ และโรงฆ่าสัตว์ปีกประเภทไก่วง ที่ได้รับมาตราฐานการฆ่าสัตว์ปีก ประเภทไก่วง มีเพียง 1 แห่ง ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ และประกอบกับมีไก่วงแช่แข็งที่ค้างในสต็อกรอจัดจำหน่าย จำนวน 150 ตัน หรือ 33,500 ตัว โดยมีมูลค่ากว่า 60,000,000 บาท (หกสิบล้านบาท) รวมทั้งมีไก่วงที่รอการเข้าโรงฆ่า จำนวน 3,000 ตัว โดยมีมูลค่าประมาณ 5,400,000 บาท (ห้าล้านสี่แสนบาท) แต่เนื่องจาก

ประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนด ระเบียบ มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มสัตว์ปีก (ไก่วง) แบบโรงเรือน ยกพื้น และโรงฆ่าสัตว์ปีกประเภทไก่วง ที่ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก จึงมีการชะลอการสั่งซื้อสินค้าออกไปจนกว่าจะการดำเนินการแก้ไขประเด็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จ

การดำเนินงาน

สภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับทราบปัญหาการดำเนินงานของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย จากวิสาหกิจชุมชนไก่วงราชบุรีและเครือข่าย จึงดำเนินการศึกษาข้อมูล จัดประชุมรับฟัง ปัญหา อุปสรรค รวมถึงความต้องการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) โดยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ผู้เลี้ยงไก่วง ดังนี้

1) ประชุมหารือแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร ผู้เลี้ยงไก่วง ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2566 ณ ห้องประชุม 1 - 2 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมการค้าภายใน ผู้แทนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ผู้แทนสมาคมการค้าอาหารสัตว์เลี้ยงไทยและเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วง รวมทั้งผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 58 คน

2) ประชุมจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วง ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 เวลา 09.30 น. ณ ห้องประชุม 1 - 2 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย เกษตรกร ภาคีเครือข่าย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 18 คน

3) การประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 6 - 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 ณ ห้องประชุม 5209 อาคารสัมมนา 1 ศูนย์สัมมนาและฝึกอบรมมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จังหวัดนนทบุรี ที่ประชุมมีมติเห็นชอบเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา (ร่าง) ข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เรื่อง (ร่าง) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย ดังนี้

(1) ขอให้ภาครัฐเร่งอนุญาตให้มีโรงฆ่าสัตว์ปีก เพิ่มชนิดสัตว์ปีก ชนิดไก่วง ตามกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสัตว์ที่ต้องอยู่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ พ.ศ. 2564 ข้อ 2 (1) เพื่อจำหน่ายในประเทศและเพื่อการส่งออก

(2) ภาครัฐสนับสนุนให้มีโรงฆ่าสัตว์ปีก (ไก่วง) ที่ได้รับมาตรฐานการส่งออกขนาดเล็กสำหรับเกษตรกรรายย่อย

(3) กำหนดมาตรฐานสำหรับฟาร์มสัตว์ปีก (ไก่วง) แบบโรงเรือนยกพื้น (มาตรฐาน GAP) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตและยกระดับมาตรฐานการส่งออก

(4) ภาครัฐสนับสนุนการจัดทำพิธีสารว่าด้วยการส่งออกไก่วง

(5) ภาครัฐเร่งระบายนโยบายไก่วงแห่งชาติที่ค้างสต็อกอย่างเร่งด่วน

4) ดำเนินการส่งข้อเสนอถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือที่ สกช.0101/43 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2567 เรื่อง (ร่าง) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย

5) ดำเนินการจัดทำหนังสือติดตามความคืบหน้า หนังสือที่ สกช.0101/120 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2567 เรื่อง ขอทราบความคืบหน้า (ร่าง) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย

ผลการดำเนินงาน

ได้รับการพิจารณาในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2567 ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล ตามหนังสือที่ นร 0505/15715 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2567 เรื่อง (ร่าง) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย ตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติเสนอ และให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป รวมทั้งให้พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่นที่เป็นที่ต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น นกกระทา

สรุปข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
1	<p>ขอให้ภาครัฐเร่งอนุญาตให้โรงฆ่าสัตว์ปีก เพิ่มชนิดสัตว์ปีก ประเภทไก่วง ตามกฎกระทรวง กำหนดชนิดของสัตว์ที่ต้องอยู่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ พ.ศ. 2564 ข้อ 2 (1) เพื่อจำหน่ายในประเทศและเพื่อการส่งออก</p> <p>เนื่องจากปัจจุบันมีโรงฆ่าสัตว์ปีกที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ทั่วประเทศ จำนวน 520 แห่ง มีเพียง 1 แห่ง (ข้อมูลสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์) ที่ได้รับอนุญาตฆ่าสัตว์ปีก ประเภทไก่วง ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วง ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วงได้รับความเดือดร้อน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเชือดไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร เนื่องจากมีโรงฆ่าสัตว์ปีกที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ทั่วประเทศ จำนวน 520 แห่ง มีเพียง 1 แห่งที่ได้รับอนุญาตฆ่าสัตว์ปีก ประเภท ไก่วง คือ บริษัท วินไทยฟู้ด จำกัด ตั้งอยู่ที่ ตำบลบ้านแก้ง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ส่งผลให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วงได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจไก่วงราชบุรีและเครือข่าย มีคำสั่งซื้อไก่วงแช่แข็ง จำนวน 7 ตัน ซึ่งมีมูลค่าการส่งออก 3,300,000 บาท (สามล้านสามแสนบาท) แต่ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ปีก ประเภทไก่วง ที่ได้รับมาตรฐานการส่งออกจึงทำให้ไม่สามารถส่งออกสู่ตลาดต่างประเทศได้ ทำให้เกษตรกรขาดโอกาสทางการค้ากับต่างประเทศ 2. ปัจจุบันมีโรงฆ่าสัตว์ปีก ประเภทไก่วง เพียง 1 แห่ง ทำให้เกษตรกรที่อยู่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสานและภาคใต้ ต้องมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่เพิ่มสูงขึ้น เช่น เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วงจังหวัดเชียงใหม่ต้องบรรทุกไก่วงเข้าโรงเชือดที่ บริษัท วินไทยฟู้ด จำกัด ตำบลบ้านแก้ง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว เป็นระยะกว่า 820 กิโลเมตร ส่งผลให้เกษตรกรมีต้นทุนค่าขนส่งเพิ่มขึ้น และระหว่างทางขนส่งซึ่งระยะทางค่อนข้างไกล อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ไก่วงตายระหว่างการขนส่งไก่วงเข้าโรงเชือดได้ หากภาครัฐมีการอนุญาตให้โรงฆ่าสัตว์ปีก เพิ่มชนิดสัตว์ปีก ประเภทไก่วง ตามกฎกระทรวง กำหนดชนิดของสัตว์ที่ต้องอยู่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ พ.ศ. 2564 ข้อ 2 (1) เพื่อจำหน่ายในประเทศและเพื่อการส่งออก จะทำให้มีโรงฆ่าสัตว์ปีกกระจายทั่วทุกภูมิภาค เป็นการลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรในเรื่องการขนส่ง และมีโรงฆ่าสัตว์ปีกที่เพียงพอ สำหรับการฆ่าสัตว์ปีก (ไก่วง) ส่งออกไปยังต่างประเทศ 	กรมปศุสัตว์ กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์	
2	<p>สนับสนุนให้มีโรงฆ่าสัตว์ปีก (ไก่วง) ที่ได้รับมาตรฐานการส่งออกขนาดเล็กสำหรับเกษตรกรรายย่อยของหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาโรงฆ่าสัตว์ปีก (ไก่วง) อย่างยั่งยืน และสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้ รัฐควรสนับสนุนให้มีโรงฆ่าสัตว์ปีก (ไก่วง) ที่ได้มาตรฐานสำหรับการส่งออกของหน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะ จะส่งผลให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่วง จำนวน 8,324 ราย 450 ฟาร์มทั่วประเทศ ได้รับประโยชน์ ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกไก่วงไปยังต่างประเทศ มีมูลค่ากว่า 64,000,000 ล้านบาทต่อปี (หกสิบล้านบาท) และรองรับอัตราการผลิตที่มีการขยายตัวในอนาคต</p>	กรมปศุสัตว์ กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์ / อปท.	

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
3	<p>กำหนดมาตรฐานสำหรับฟาร์มสัตว์ปีก (ไก่วง) แบบโรงเรือนยกพื้น (มาตรฐาน GAP) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิต และยกระดับมาตรฐานเพื่อการส่งออก</p> <p>ปัจจุบันมาตรฐานสำหรับฟาร์มสัตว์ปีก (ไก่วง) มีเพียงแบบปล่อยเลี้ยงแบบอิสระที่ได้รับ มาตรฐาน GAP แต่การเลี้ยงไก่วงแบบยกพื้นยังไม่มีมาตรฐาน GAP รับรองเมื่อไม่ได้รับรองมาตรฐาน GAP จะไม่สามารถนำไก่วงเข้าโรงฆ่ามาตรฐานเพื่อการส่งออกได้ รูปแบบการเลี้ยงไก่วงแบบยกพื้นจะทำให้เกษตรกรรายย่อย ที่มีพื้นที่เลี้ยงจำกัดสามารถเลี้ยงไก่วงได้ในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นและมีต้นทุนที่ลดลง อีกทั้งข้อดีของการเลี้ยงไก่วงแบบโรงเรือนยกพื้น จะทำให้เนื้อไก่วงมีคุณลักษณะมีเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น เนื้อแน่น คุณภาพดี ไม่มีกลิ่นสาบ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงขอให้ภาครัฐกำหนดมาตรฐานสำหรับฟาร์มสัตว์ปีก (ไก่วง) แบบโรงเรือนยกพื้น (มาตรฐาน GAP)</p>	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	
4	<p>ภาครัฐสนับสนุนการจัดทำพิธีสารว่าด้วยการส่งออกไก่วง เพื่อเร่งการเปิดเสรีการค้าสินค้าไก่วงและอำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างอาณาเขตของคู่ภาคี และเสริมสร้างกระชับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ</p>	กระทรวงพาณิชย์	
5	<p>ขอให้ภาครัฐเร่งระบายนโยบายที่ค้างสต็อกอย่างเร่งด่วน</p> <p>ปัจจุบันมีไก่วงแช่แข็งค้างในสต็อก จำนวน 150 ตัน ซึ่งมีมูลค่า 60,000,000 ล้านบาท (หกสิบล้านบาท) เนื่องจากไม่มีโรงฆ่าสัตว์ปีก (ไก่วง) ที่ได้รับมาตรฐานเพื่อการส่งออกจึงไม่สามารถจำหน่ายเนื้อไก่วงให้กับโรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตแปรรูปเพื่อการส่งออกได้</p> <p>เมื่อไก่วงมีอายุครบ 150 วัน น้ำหนักตัวเฉลี่ยมีขนาด 5 กิโลกรัม ตัวผู้มีขนาด 9 กิโลกรัม จำเป็นต้องเข้าโรงฆ่า ปัจจุบันมีไก่วงที่รอการเข้าโรงฆ่า จำนวน 3,000 ตัว หากเลี้ยงต่อจะทำให้ไก่วงมีขนาดตัวใหญ่เกินไปและมีต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งยังไม่เป็นที่ต้องการของตลาด</p>	กระทรวงพาณิชย์/ กรมปศุสัตว์	

2) ข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืนรวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

จาก คณะกรรมการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร

เสนอต่อ 1. นายกรัฐมนตรี

2. คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาติดตามผลการดำเนินงานและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืนรวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ สภาผู้แทนราษฎร

ความเป็นมา

สืบเนื่องจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้รวบรวมข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับปัญหาช้างป่าบุกรุกพื้นที่ทำกินของเกษตรกร โดยจากการรวบรวมข้อมูลปัญหาดังกล่าว เกษตรกรได้รับผลกระทบมาอย่างยาวนานและไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาจากหน่วยงานภาครัฐอย่างยั่งยืน ซึ่งที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2567 เมื่อวันที่ 8 - 9 พฤษภาคม 2567 ได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เกี่ยวกับกรณีช้างป่าบุกรุกพื้นที่ทำกินของเกษตรกร เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย เสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามมติที่ประชุมดังกล่าวข้างต้น จึงแต่งตั้งคณะทำงานร่างกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยหรือได้รับผลกระทบจากช้างป่า ขึ้นเพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะ สหกรณ์ปัญหาความต้องการของเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากช้างป่า เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

การดำเนินงาน

1) ส่งข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี (วันที่ 1 สิงหาคม 2567)

- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีหนังสือตอบกลับมา (นร 0403(กน)/9816 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2567) แจ้งว่า นายกรัฐมนตรีมีบัญชาส่งเรื่องให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว (นายสมคิด เชื้อคง รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง)

- ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือตอบกลับมา (นร 0105.4/7086 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2567) แจ้งว่าสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ประสานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการตามข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และขอให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งผลให้สภาเกษตรกรแห่งชาติทราบด้วย (นายนายสมพาศ นิลพันธ์ ที่ปรึกษาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี)

ผลการดำเนินงานและความก้าวหน้า

1) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามหนังสือที่ ทส 0206.2/4969 ลงวันที่ 13 กันยายน 2567 แจ้งว่าสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มอบหมายกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว

2) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามหนังสือที่ ทส 0909.15.002/21654 ลงวันที่ 30 กันยายน 2567 แจ้งว่าได้พิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติไปบางส่วนแล้ว

3) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามหนังสือที่ กษ 0220/16940 ลงวันที่ 17 กันยายน 2567 แจ้งว่าได้ส่งข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติให้กรมส่งเสริมการเกษตรเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว

4) กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามหนังสือที่ กษ 1004/8777 ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2567 แจ้งว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดย กรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยพิบัติด้านพืช กรณีช้างป่าทำลายพืชผลทางกสนเกษตร ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ.2562 อยู่แล้ว และหากมีการแยกการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากช้างป่าออกจากภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนระหว่างที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบในการชดเชยเยียวยาประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากช้างป่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พร้อมให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับความเสียหายจากช้างป่า ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ยื่นข้อเสนอต่อนายสมคิด เชื้อคง รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง และนายนายสมพาศ นิลพันธ์ ที่ปรึกษาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

การดำเนินงาน

ดำเนินการส่งข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาติดตามผลการดำเนินงานและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ สภาผู้แทนราษฎร (วันที่ 18 กรกฎาคม 2567)

นายศักดิ์ชาย ต้นเจริญ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาติดตามผลการดำเนินงานและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบสภาผู้แทนราษฎร รับข้อเสนอเชิงนโยบายด้วยตนเองและรับไปดำเนินการ

ผลการดำเนินงานและความก้าวหน้า

1) คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาติดตามผลการดำเนินงานและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืนฯ ได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบหลักเกณฑ์ และมาตรการเยียวยาความเสียหายจากภัยช้างป่าให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยมีสัดส่วนของสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นที่ปรึกษา จำนวน 4 ท่าน ได้แก่

(1) นายเสถียร เสือขวัญ	ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
(2) นายสุชีพ พัฒน์ทอง	ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง
(3) นายศรัณย์พงศ์ พุ่งเกียรติ	รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
(4) พันตำรวจโทอิทธิพล บุญพินิจ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร
(5) นายณัฐวุฒิ ประจันตะเสน	หัวหน้าส่วนคุ้มครองสิทธิเกษตรกร

2) คณะอนุกรรมการศึกษาการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบหลักเกณฑ์ และมาตรการเยียวยาความเสียหายจากภัยช้างป่าให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ได้มีการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการเยียวยาความเสียหายจากช้างป่าให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ซึ่งมีอัตราการชดเชยความเสียหายที่สูงขึ้น และได้นำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

นายศักดิ์ชาย ต้นเจริญ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ รับข้อเสนอจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ประเด็นข้อเสนอเชิงนโยบาย

- 1) เร่งสร้างแนวป้องกันช้างป่าที่แข็งแรงมีประสิทธิภาพให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีการบุกรุกของช้างป่า
- 2) เพิ่มชุดปฏิบัติการของรัฐและชุดอาสาสมัครเฝ้าระวังผลักดันช้างป่าให้เพียงพอพร้อมจัดสวัสดิการให้เหมาะสมเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ
- 3) นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการตรวจนับจำนวนประชากรช้างป่าและสนับสนุนให้มีระบบเตือนภัยช้างป่าที่มีประสิทธิภาพ
- 4) สร้างและฟื้นฟูแหล่งน้ำแหล่งอาหารช้างป่าในเขตป่าอนุรักษ์ให้เพียงพอและห่างไกลจากพื้นที่ทำการเกษตรเพื่อดึงดูดช้างป่าให้กลับสู่ป่า
- 5) หากพื้นที่ใดพบว่าจำนวนช้างป่าเกินพื้นที่ป่าอนุรักษ์ รัฐควรจัดหาที่ดินของรัฐและเอกชนเพิ่มเติมเพื่อสร้างเป็นแหล่งอาศัยของช้างป่า
- 6) ควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดกับผู้บุกรุกป่าหรือลักลอบตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย
- 7) แก้ไขระเบียบการชดเชยเยียวยากรณีพิพาททางการเกษตรเสียหายและเกษตรกรถูกช้างป่าทำร้ายบาดเจ็บหรือสูญเสียถึงแก่ผู้เสียชีวิตอย่างเป็นธรรม ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน
- 8) จัดตั้งกองทุนสนับสนุนช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยช้างป่าให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสนับสนุนสินเชื่อเป็นกรณีพิเศษแก่เกษตรกร
- 9) ตั้งคณะกรรมการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2562 ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์
- 10) ในการแต่งตั้งอนุกรรมการหรือคณะทำงาน ขอให้มีส่วนของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดร่วมอยู่ในคณะ

- หมายเหตุ :**
- 1) ข้อเสนอดังกล่าวนายกรัฐมนตรีนับมีบัญชาส่งเรื่องให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว
 - 2) ข้อเสนอดังกล่าวสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ประสานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง และกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืชดำเนินการตามข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และขอให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งผลให้สภาเกษตรกรแห่งชาติทราบด้วย

3) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ

จาก สภาเกษตรกรแห่งชาติ

เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

ความเป็นมา

ตามมติที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2567 วันที่ 10 - 11 มกราคม 2567 มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ ตามคำสั่งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ที่ 1/2567 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2567 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ เพื่อจัดทำข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

การดำเนินการ

คณะกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำภายใต้คณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ได้ดำเนินการจัดประชุมกำหนดกรอบการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบและมีข้อมูลที่ต้องตามความต้องการของเกษตรกร จึงเสนอให้มีการจัดเวทีระดมความคิดเห็นจากเกษตรกร หน่วยงานรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าโคตกต่ำ ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสภาเกษตรกรแห่งชาติกับภาควิชาการของมหาวิทยาลัยต่างๆ ดังนี้

1) เวทีระดมความคิดเห็นแก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ ประกอบด้วย 3 เวที ได้แก่

ครั้งที่ 1 ภาคใต้ วันที่ 16 กรกฎาคม 2567 ณ ห้องประชุมพื้นที่ทุ่งไหล่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้เข้าร่วมระดมความคิดเห็นประกอบด้วย เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และหน่วยงานภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 107 คน

ครั้งที่ 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วันที่ 24 กรกฎาคม 2567 ณ ห้องประชุมใหญ่ คณะวนวัฒนกรรมเกษตรและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผู้เข้าร่วมระดมความคิดเห็นประกอบด้วย เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 158 คน

ครั้งที่ 3 ภาคเหนือ วันที่ 26 กรกฎาคม 2567 ณ ห้องประชุมใหญ่ อาคารศูนย์สัตวศาสตร์และเทคโนโลยี คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผู้เข้าร่วมระดมความคิดเห็นประกอบด้วย เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 181 คน

ผลการดำเนินงาน

- การดำเนินงานของคณะกรรมการ

ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากเวทีระดมความคิดเห็นภายใต้ความร่วมมือระหว่างสภาเกษตรกรแห่งชาติกับภาควิชาการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ พบสาเหตุของปัญหาการค้าโคตกต่ำ ดังนี้

- 1) การนำเข้าโคและเนื้อโคจากต่างประเทศ ทั้งถูกต้องและผิดกฎหมาย จนส่งผลกระทบต่อระบบตลาดของโคเนื้อไทย
- 2) การมีบุคคลบางกลุ่มใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ จนนำมาสู่การส่งออกโคเนื้อของไทยไม่ได้
- 3) ไม่สามารถส่งออกโคเนื้อและเนื้อโคไปต่างประเทศได้และยังไม่มีความชัดเจนด้วยปัจจัยหลายประการ รวมถึงยังไม่มีรูปแบบเนื้อแปรรูปหรือเนื้อร้อนเหมือนบางประเทศ
- 4) ไม่มีโรงเชือดชุมชนและโรงแปรรูปเนื้อโคที่กระจายในพื้นที่ชุมชนในระดับตลาดล่าง หรือโคมัน และโคขุนทั่วไป (โคมัน หมายถึง โคเนื้อที่เลี้ยงทั่วไปโดยไม่มีการขุน รวมถึงโคที่มีอายุมากแล้วนำมาขุนในระยะเวลานั้นๆ) ทำให้เกษตรกรขาดโอกาสด้านการตลาด การขนส่งไกลสูญเสียค่าขนส่งแพง รวมถึงเกษตรกรผู้เลี้ยงไม่มีตลาดหรือเลี้ยงเนื้อของตนเอง
- 5) ผู้เลี้ยงโคเนื้อไม่สามารถควบคุมราคาในระบบตลาดและเข้าไม่ถึงผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้บริโภคในห่วงโซ่

- ข้อเสนอเชิงนโยบาย

ข้อเสนอที่ 1 ขอให้ภาครัฐห้ามนำเข้าโคเนื้อจากประเทศเมียนมา เพื่อสร้างความสมดุลของกลไกตลาดและลดแรงกดดันทำให้ราคาโคมีชีวิตในประเทศตกต่ำ เนื่องจากปริมาณโคเนื้อและเนื้อโคภายในประเทศเกินความต้องการบริโภค

1) ขอให้รัฐห้ามการนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศเมียนมาจนกว่าจะมีการดำเนินการ ดังนี้

(1) มาตรการควบคุมป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) โรคลัมปีสกิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคแอนแทรกซ์ที่มีอันตรายถึงชีวิตของผู้บริโภค

(2) มาตรการการป้องกันควบคุมโรคจากประเทศผู้ส่งออกตามมาตรฐานสากล (โพรโตคอล)

(3) มาตรการจัดทำระบบฐานข้อมูลการขึ้นทะเบียนรหัสประจำตัวสัตว์ (NID) ของโคเนื้อที่จะนำเข้า

(4) มาตรการการแก้ไขปัญหาหาคาโคเนื้อตกต่ำ และสามารถรักษาเสถียรภาพด้านราคาจนกว่าเกษตรกรสามารถขายโคเนื้อได้อย่างมีกำไรและยั่งยืน

2) ขอให้รัฐบาลทบทวนมาตรการนำเข้าการเปิดการค้าเสรี (FTA) ทางด้านเนื้อโคที่มีผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโดยการถอดบทเรียนและเป็นแนวทางการทำบันทึกข้อตกลงใหม่ในอนาคตกับประเทศคู่ค้าอื่น ๆ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาหาคาโคเนื้อตกต่ำ

ข้อเสนอที่ 2 ขอให้ภาครัฐดำเนินการป้องกันและปราบปรามการนำเข้าเนื้อโคที่ผิดกฎหมาย และควบคุมการนำเข้าเนื้อโคจากต่างประเทศ เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคา และความมั่นคงในภาคอุตสาหกรรม เนื้อโคไทยตลอดจนการรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร โดยการดูแลและปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทยจากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติ

ข้อเสนอที่ 3 ขอให้ภาครัฐเร่งรัดตรวจสอบควบคุมการนำเข้าสารเร่งเนื้อแดง และการใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับคู่ค้าโคเนื้อต่างประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

- มาตรการป้องกัน

1) ขอให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทบทวนมาตรการการตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ และจัดทำแผนการตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดงให้สอดคล้องกับปริมาณโคเนื้อภายในประเทศ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล

2) ขอให้รัฐเร่งรัดให้ฟาร์มโคเนื้อเข้าสู่ระบบรับรองมาตรฐาน GFM และ GAP เพื่อยกระดับภาคการผลิตโคเนื้อของไทยสู่ระดับสากล และเป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้า รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับได้

3) สร้างความเข้าใจ และการตระหนักรู้ถึงอันตรายจากการใช้สารเร่งเนื้อแดงที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภค และภาคการส่งออกของประเทศ รวมไปถึงความยั่งยืนของภาคอุตสาหกรรมการเลี้ยงโคเนื้อในประเทศ

- มาตรการปราบปราม

1) กำหนดบทลงโทษที่รุนแรงกับบุคคลที่ใช้สารเร่งเนื้อแดง ผู้จำหน่าย และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งเนื้อแดง

ข้อเสนอที่ 4 ขอให้ภาครัฐเร่งรัดผลักดัน และสนับสนุนให้มีโรงฆ่าชุมชน และโรงแปรรูปโคเนื้อที่ได้มาตรฐานในการบริโภคภายในชุมชน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริมเพิ่มรายได้” ในการสร้างความมั่นคงทางอาหาร การเพิ่มมูลค่า และการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ สู่การยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย ควบคู่กับการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายและเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ ประกอบด้วยมาตรการดังนี้

1) ขอให้กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น/กรมโยธาธิการและผังเมือง ออกแบบแปลนโรงฆ่าสัตว์ชุมชนขนาดเล็กตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ พ.ศ. 2564 โดยมีกรมปศุสัตว์เป็นคณะทำงาน เพื่อให้คำแนะนำระบบให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์มาตรฐานราคาไม่เกิน 300,000 บาท เพื่อให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือองค์กรในชุมชนใด ๆ สามารถเข้าไปได้ ซึ่งเป็นการขยายเชิงเนื้อและเพิ่มโอกาสให้กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคเนื้อในชุมชนอีกช่องทางหนึ่ง เนื่องจากปัจจุบันระบบเชิงเนื้อ และการฆ่าในชุมชนเป็นการผูกขาดต่อเนื่องทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคขาดโอกาสในการเพิ่มมูลค่าโค และไม่สามารถเข้าถึงจากการผูกขาดดังกล่าว ทั้งนี้ จากที่ผ่านมาเกษตรกรผู้ประกอบการขออนุญาตในการจัดทำโรงฆ่ามีความยุ่งยากในชั้น

ตอนการขอจดทะเบียน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดกรอบเวลา และขั้นตอนการขออนุญาตโรงฆ่าชุมชนให้มีความเหมาะสมกับบริบทของเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกร โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

(1) ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการผลักดันโรงฆ่าชุมชนขนาดเล็กเพื่อการบริโภค หรือพัฒนาปรับปรุงโรงฆ่าเดิมให้ได้มาตรฐาน (1 ชุมชน 1 โรงฆ่า) โดยการพิจารณาจากจำนวนโคเนื้อในพื้นที่งบประมาณ และความคุ้มค่าของโรงฆ่า ภายใต้มาตรฐานตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด รวมถึงการจัดหาพื้นที่จำหน่าย และการประชาสัมพันธ์เนื้อโคของเกษตรกร ในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรเกิดการสร้างรายได้และความเข้มแข็ง

(2) เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือชุมชนใด ๆ ที่มีศักยภาพสามารถดำเนินการสร้างโรงฆ่าชุมชน และโรงแปรรูปโคเนื้อที่ได้มาตรฐานในการบริโภคตามแบบแปลนของกรมปศุสัตว์ได้

(3) ขอให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในกระบวนการขออนุญาตโรงฆ่าชุมชนทบทวนกฎระเบียบ และลดขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตในดำเนินการ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบมีหลากหลาย กระทั่งที่รับชอบทำให้เกิดความยุ่งยากในการขออนุญาต

2) ขอให้ภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนการจับคู่ค้าทางธุรกิจ

(1) ส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโคเนื้อ ให้เป็นผู้ประกอบการแปรรูปเนื้อโค โดยใช้โรงฆ่าชุมชนเป็นเครื่องมือในการดำเนินการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเนื้อโค

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เลี้ยงโคเนื้อกับผู้ประกอบการปลายทาง เช่น ร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ฯลฯ ในการใช้ประโยชน์จากเนื้อโคในระดับชุมชน

(3) การดำเนินการโครงการต่าง ๆ ของรัฐจะต้องใช้โคเนื้อภายในประเทศเท่านั้น

3) ขอให้รัฐผลักดันให้มีกองทุนช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีที่เกษตรกรมีความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายเร่งด่วน ทำให้เกษตรกรเร่งรีบขายซึ่งทำให้ถูกกดราคาจากพ่อค้าส่งผลให้ราคาโคตกต่ำ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียกเว้นเพื่อการประกันความเสี่ยงด้านราคาโคเนื้อ

4) มาตรการให้ลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการที่ใช้เนื้อโคไทย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ เช่น ร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ฯลฯ หันมาใช้เนื้อโคไทย

5) มาตรการส่งเสริมการณรงค์การบริโภคเนื้อโคไทยโดยการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์เนื้อชุมชน สร้างแบรนด์ สร้างแพคเกจจิ้ง เช่น ลาบ ก้อย และอาหารพื้นเมือง ฯลฯ

ข้อเสนอที่ 4 ขอให้รัฐเร่งรัดการเจรจาการส่งออกโคมีชีวิต เนื้อโคแช่เย็น แช่แข็ง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากโค (หนัง, กระดูก ฯลฯ) กับประเทศคู่ค้าที่สำคัญกับประเทศไทย โดยการจัดทำบันทึกข้อตกลงลงนามในพิธีสารกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญกับประเทศไทยอย่างเร่งด่วน เนื่องจากการเจรจาการค้าเพื่อผลักดันการส่งออกเนื้อโคของประเทศไทยไปยังประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบการส่งออก โคมีชีวิต เนื้อโคแช่เย็น แช่แข็ง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากโค (หนัง, กระดูก ฯลฯ) จนถึงปัจจุบันยังไม่มีความสำเร็จตามที่รัฐได้มีการประชาสัมพันธ์ และให้ความต้องหวังกับเกษตรกร

ดำเนินการส่งข้อเสนอถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือที่ สกช.0101/171 ลงวันที่ 30 กันยายน 2567 เรื่อง (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายแก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ

สรุปข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
1	<p>ขอให้ภาครัฐหามาเข้าโคเนื้อจากประเทศเมียนมา เพื่อสร้างความสมดุลของกลไกตลาดและลดแรงกดดันทำให้ราคาโคมีชีวิตในประเทศตกต่ำ เนื่องจากปริมาณโคเนื้อและเนื้อโคภายในประเทศเกินความต้องการบริโภค</p> <p>สถานการณ์การผลิตโคเนื้อของประเทศไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 – 2566 ปริมาณโคเนื้อในระบบมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งล้านตัว ประกอบกับประเทศไทยยังมีการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโคสดแช่เย็นแช่แข็ง และแปรรูปจากต่างประเทศซึ่งที่ถูกต้อง และผิดกฎหมายเข้ามาเพิ่มปริมาณในระบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้</p> <p>1. ปริมาณโคเนื้อในประเทศ ปริมาณการผลิตโคเนื้อในประเทศ ปริมาณการนำเข้าโคเนื้อ และเนื้อโคและผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)</p> <p>ปี พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีปริมาณโคเนื้อในระบบ จำนวน 5,871,000 ล้านตัว รวมกับปริมาณการผลิตโคเนื้อที่เพิ่มขึ้น จำนวน 1,198,000 ล้านตัว และการนำเข้าโคมีชีวิต จำนวน 87,466 ตัว ส่งผลทำให้โคเนื้อที่มีชีวิตในประเทศไทยมี จำนวน 7,156,466 ล้านตัว รวมถึงมีการนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศอีก จำนวน 15,682 ตัน</p> <p>ปี พ.ศ. 2563 ประเทศไทยมีปริมาณโคเนื้อในระบบ จำนวน 6,230,000 ล้านตัว รวมกับปริมาณ การผลิตโคเนื้อที่เพิ่มขึ้น จำนวน 1,231,000 ล้านตัว และการนำเข้าโคมีชีวิต จำนวน 61,978 ตัว ส่งผลทำให้โคเนื้อที่มีชีวิตในประเทศไทยมี จำนวน 7,522,978 ล้านตัว รวมถึงมีการนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ จำนวน 22,959 ตัน</p> <p>ปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีปริมาณโคเนื้อในระบบ จำนวน 7,582,000 ล้านตัว รวมกับปริมาณ การผลิตโคเนื้อที่เพิ่มขึ้น จำนวน 780,000 ตัว และการนำเข้าโคมีชีวิต จำนวน 3,042 ตัว ส่งผลทำให้ โคเนื้อที่มีชีวิตในประเทศไทยมี จำนวน 8,365,042 ล้านตัว รวมถึงมีการนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ จำนวน 27,662 ตัน</p> <p>ปี พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีปริมาณโคเนื้อในระบบ จำนวน 9,369,000 ล้านตัว รวมกับปริมาณการผลิตโคเนื้อที่เพิ่มขึ้น จำนวน 1,373,000 ล้านตัว และการนำเข้าโคมีชีวิต จำนวน 170,500 ตัว ส่งผลทำให้โคเนื้อที่มีชีวิตในประเทศไทยมี จำนวน 10,912,500 ล้านตัว รวมถึงมีการนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ จำนวน 32,992 ตัน</p> <p>ปี พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีปริมาณโคเนื้อในระบบ จำนวน 9,655,000 ล้านตัว รวมกับปริมาณการผลิตโคเนื้อที่เพิ่มขึ้น จำนวน 1,584,000 ล้านตัว และการนำเข้าโคมีชีวิต จำนวน 66,925 ตัว ส่งผลทำให้โคเนื้อที่มีชีวิตในประเทศไทยมี จำนวน 11,305,925 ล้านตัว รวมถึงมีการนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ จำนวน 29,090 ตัน</p> <p>ปี พ.ศ. 2567 สถานการณ์ล่าสุดประเทศไทยมีปริมาณโคเนื้อในระบบ จำนวน 9,893,010 ตัว และมีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน 1,438,257 ราย (ข้อมูล เดือน มีนาคม 2567 กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจการปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรมปศุสัตว์ - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กรมศุลกากร - กรมการปกครอง - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ - กอ.รมน. - กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) - กรมกิจการชายแดนทหาร - กองบัญชาการกองทัพไทย - กระทรวงกลาโหม - สำนักงานอาหารและยา - กระทรวงสาธารณสุข 	

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
	<p>จากสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ตัวเลขการบริโภค ประมาณการ) ในปี พ.ศ. 2565 ที่ได้วิเคราะห์การบริโภคโคเนื้อภายในประเทศ ปริมาณการผลิต และจำนวนโคเนื้อที่ฆ่าเพื่อการบริโภคในปี พ.ศ. 2565 พบว่า ปริมาณความต้องการบริโภคโคเนื้อ ในประเทศที่มีความต้องการบริโภคจำนวน 1,732,000 ล้านตัว หรือคิดเป็นน้ำหนัก 290,837 ตันต่อปี ไม่สอดคล้องกับปริมาณโคเนื้อในระบบ ปริมาณการผลิต ปริมาณการนำเข้าโคเนื้อ และนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ ซึ่งจากข้อมูลพบว่าในปี 2565 จำนวนโคเนื้อที่ฆ่าเพื่อบริโภคจำนวน 345,109 ตัว หรือคิดเป็นน้ำหนัก 58,287 ตัน รวมกับปริมาณเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้ามาเพิ่มในระบบอีก จำนวน 32,992 ตัน ซึ่งรวมกันแล้วมีปริมาณเพียง จำนวน 91,279 ตัน จึงส่งผลกระทบต่อความสมดุลของกลไกตลาด และเป็นแรงกดดันทำให้ราคาโคมีชีวิตในประเทศตกต่ำ เนื่องจากปริมาณโคเนื้อและเนื้อโคภายในประเทศเกินความต้องการบริโภค (อัตราการบริโภคเนื้อโคและกระป๋องของคนไทยรวมกันเฉลี่ย 4 กิโลกรัม/ คน/ ปี หรือปีละประมาณ 1,200,000 ตัว/ ปี)</p> <p>2. ผลกระทบจากการนำเข้าโคเนื้อจากประเทศเมียนมา และต่างประเทศ</p> <p>ผลกระทบจากการนำเข้าโคเนื้อนำมาซึ่งพาหะในการก่อให้เกิดโรคลัมปีสกิน และโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) ในภาคอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย ตัวอย่างเช่น ในปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยเกิดโรคอุบัติใหม่ โรคลัมปีสกิน (Lumpy skin disease หรือ LSD) ส่งผลทำให้โคมีอาการป่วยและล้มตายเป็นจำนวนมาก และต่อมาในปี 2566 กรมปศุสัตว์มีการตรวจพบเนื้อเถื่อนหรือเนื้อกล่องที่ส่งมาจากประเทศบราซิล อินเดีย และอาร์เจนตินาเป็นจำนวนมาก จึงคาดการณ์ว่าการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคลัมปีสกิน (Lumpy skin disease หรือ LSD) ในปี พ.ศ. 2564 นั้นน่าจะมาจากการลักลอบนำเข้าโคและเนื้อโคจากต่างประเทศ อีกทั้งการลักลอบนำเข้าโคและเนื้อโคส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยของผู้บริโภค เนื่องจากโคเนื้อและเนื้อเถื่อนที่นำเข้ามาไม่ได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบสุขอนามัยใดๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทำให้ราคาโคเนื้อและเนื้อโคในประเทศตกต่ำ ซึ่งปัญหาการนำเข้าโคและเนื้อโคเถื่อนจากต่างประเทศยังมีโอกาสสูงที่จะนำมาซึ่งโรคระบาดต่างๆ มาสู่โคเนื้อของไทย</p> <p>สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและผลกระทบของประเด็นการพิจารณาดังกล่าว จึงได้จัดทำแบบสำรวจความคิดเห็นต่อประเด็นการพิจารณานำเข้าโคเนื้อ – กระป๋องจากประเทศเมียนมา ผ่านทาง Google Forms โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด นักวิชาการ และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง โดยผลจากการสำรวจความคิดเห็น พบว่ามีผู้ตอบแบบสำรวจไม่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 76.9 และเห็นด้วย ร้อยละ 23.1 รวมถึงสภาเกษตรกรแห่งชาติได้ดำเนินการจัดเวทีระดมความคิดเห็นจากเกษตรกร หน่วยงานรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าโคตกต่ำ ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสภาเกษตรกรแห่งชาติกับภาควิชาการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยจัดเวทีระดมความคิดเห็น จำนวน 3 เวที ได้แก่ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต</p>		

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
	<p>สุราษฎร์ธานี อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็น กล่าว ดังนี้ ผู้ตอบแบบสำรวจเห็นด้วยร้อยละ 96 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 4 จากความเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหากมีการพิจารณาอนุญาตนำเข้าโคจากประเทศเมียนมาจะทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน 1,438,257 ราย ได้รับผลกระทบด้านราคาและประสบปัญหาโรคระบาดในโคเนื้อที่มาจากกรนำเข้าโคจากประเทศเมียนมา เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) โรคลัมปีสกินและโรคแอนแทรกซ์ที่พบการระบาดเมื่อเดือนกันยายน 2566 ที่รัฐฉาน ซึ่งเป็นโรคที่สามารถติดต่อจากสัตว์สู่คนอันตรายถึงตายได้ ประกอบกับ คณะอนุกรรมการด้านการรักษาตลาดการบริโภคเนื้อโค – กระบือ และผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 1/ 2567 และครั้งที่ 2/ 2567 ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณาที่ 3.5 การพิจารณา แนวทางการนำเข้าโคเนื้อ – กระบือจากประเทศเมียนมา อยู่ระหว่างมอบหมายให้ กรมปศุสัตว์กำหนดมาตรการนำเข้าเพื่อเปิดการนำเข้าโคเนื้อ - กระบือ จากประเทศเมียนมา ประกอบกับหนังสือที่ กษ 0614/ว 16085 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2567 เรื่อง การสำรวจ ข้อมูลประกอบการพิจารณาหากเปิดให้มีการนำเข้าโค กระบือ จากสาธารณรัฐเมียนมา ประกอบด้วยกลุ่มเป้าหมาย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการนำเข้าโค กระบือ 2) สถาน กักกันสัตว์เพื่อการนำเข้าในราชอาณาจักร 3) ผู้ซื้อโค กระบือจากคอกกัก 4) คอกขุนโค กระบือ และ 5) ผู้ประกอบการส่งออกโค กระบือ ทั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายดังกล่าวกลับขาด การมีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคตัวจริงที่ได้รับผลกระทบ โดยตรง และหากมีผลการพิจารณานำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศเมียนมา จะส่งผลกระทบ ต่อภาคอุตสาหกรรมการเลี้ยงโคเนื้อ และอาจจะนำไปสู่การล้มสลายของอาชีพเลี้ยง โคเนื้อของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้น สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงขอเสนอมาตรการ ดังนี้</p> <p>(1) ขอให้รัฐห้ามการนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศเมียนมาจนกว่าจะมีการดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1) มาตรการควบคุมป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) โรคลัมปีสกิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคแอนแทรกซ์ที่มีอันตรายถึงชีวิตของผู้บริโภค 1.2) มาตรการการป้องกันควบคุมโรคจากประเทศผู้ส่งออกตามมาตรฐานสากล (ไปรโตคอล) 1.3) มาตรการจัดทำระบบฐานข้อมูลการขึ้นทะเบียนรหัสประจำตัวสัตว์ (NID) ของโคที่จะนำเข้า 1.4) มาตรการการแก้ไขปัญหาหาคาโคเนื้อตกต่ำ และสามารถรักษาเสถียรภาพด้านราคาจนกว่าเกษตรกรสามารถขายโคเนื้อได้อย่างมีกำไรและยั่งยืน <p>(2) ขอให้รัฐบาลทบทวนมาตรการนำเข้าการเปิดการค้าเสรี (FTA) ทางด้าน เนื้อโคที่มีผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อโดยการถอดบทเรียนและเป็นแนวทางการ ทำบันทึกข้อตกลงใหม่ในอนาคตกับประเทศคู่ค้าอื่น ๆ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาหาคาโคตกต่ำ</p>		

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
2	<p>ขอให้ภาครัฐดำเนินการป้องกันและปราบปรามการนำเข้าเนื้อโคที่ผิดกฎหมาย และควบคุมการนำเข้าเนื้อโคจากต่างประเทศ เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคา และความมั่นคงในภาคอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย ตลอดจนการรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร โดยการดูแลและปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทยจากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติ</p> <p>ตั้งแต่ปี 2565 ถึงปัจจุบัน ประเทศไทยมีการจับกุมการลักลอบนำเข้าเนื้อกระบือและโคแล้ว จำนวน 88 ครั้ง นำหนักรวมกว่า 354 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 53.2 ล้านบาท ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวถึงแม้จะมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แต่กลับยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเด็ดขาดและยั่งยืน ซึ่งตลอดระยะเวลา 3 ถึง 4 ปี ที่ผ่านมาพบการจับกุมและตรวจยึดเนื้อสัตว์ผิดกฎหมายได้เป็นจำนวนมาก จนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประกาศในการปราบปรามเนื้อสัตว์ผิดกฎหมายอย่างเข้มงวด เนื่องจากการลักลอบนำเข้าเนื้อสัตว์ผิดกฎหมายมาจากต่างประเทศและไม่มีแหล่งที่มาอย่างชัดเจน ประกอบกับไม่มีเอกสารรับรองการฆ่าสัตว์หรือสุขศาสตร์ของสัตว์แพทย์ ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคหรือพาหะของโรคระบาดสัตว์ และอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค อีกทั้ง สร้างผลกระทบต่อระบบบกลไกลตลาดเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ทำให้ราคาโคเนื้อตกต่ำลง โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยที่จำหน่ายโคได้ซ้าลง และจำเป็นต้องเลี้ยงต่อไปจนมีน้ำหนักมากขึ้น แต่ราคาหน้าฟาร์มกลับมีทิศทางอ่อนตัวลงอย่างต่อเนื่อง การลักลอบนำเข้าเนื้อโคเนื้อยังส่งผลให้มีความเสี่ยงเกิดโรคระบาดภายในประเทศ และมีความเสี่ยงจากสารอันตรายที่ไม่ได้รับการตรวจสอบมาตรฐาน ความปลอดภัย เช่น สารเร่งเนื้อแดง และการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างไม่สมเหตุสมผลในแถบประเทศอเมริกาใต้ เป็นต้น เนื่องจากเนื้อที่ลักลอบเข้ามาเหล่านี้ไม่ได้รับการตรวจโรคระบาดสัตว์จากกรมปศุสัตว์ตามกฎหมาย</p> <p>ทั้งนี้ แร่งจูงใจที่ทำให้มีการลักลอบนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ เนื่องจากเนื้อที่ลักลอบนำเข้ามามีราคาถูกกว่าราคาเนื้อภายในประเทศมาก และชิ้นส่วนของเนื้อบางชนิดไม่ได้รับความนิยมนิยมจากประเทศต้นทาง จึงเกิดขบวนการลักลอบนำเข้าเนื้อ และชิ้นส่วนอื่น ๆ ผิดกฎหมายเป็นจำนวนมากขึ้น โดยเส้นทางการลักลอบนำเข้าเนื้อผิดกฎหมายส่วนใหญ่มาจากประเทศแถบยุโรป เช่น เบลเยียม เยอรมัน สเปน เนเธอร์แลนด์ อาร์เจนตินา เปรู บราซิล เป็นต้น โดยมักจะนำเข้ามาทับสินค้าชนิดอื่น เช่น อาหารทะเล อาหารสัตว์ สินค้าอาหารอื่น ๆ เป็นต้น และสำแดงข้อมูลเท็จว่าไม่ใช่เนื้อสัตว์ เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ ตรวจโรคระบาด และการขออนุญาตเคลื่อนย้ายซากสัตว์ตามกฎหมาย โดยล่าสุดจากการตรวจจับเนื้อสัตว์ผิดกฎหมายที่จังหวัดสมุทรสาครกว่า 700 ตัน เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2566 พบว่ามีการวางเนื้อสัตว์ ได้แก่ เนื้อกระบือ โคเนื้อ ขาไก่ ปีกไก่ หมูสามชั้น และขามู แทรกมากับสินค้าประเภทปลาทุซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากกรมประมงโดยพบเส้นทางการนำเข้า ดังนี้ การลักลอบนำเข้าทางน้ำผ่านท่าเรือ โดยเฉพาะท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี และลักลอบเข้ามาแช่แข็งไว้ในห้องเย็นในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การลักลอบนำเข้าทางอากาศผ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรมปศุสัตว์ - สหกรณ์ - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กรมการปกครอง - สำนักงานตรวจ - แห่งชาติ - กอ.รมน. - กรมศุลกากร - กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) - กรมกิจการ - ชายแดนทหาร - กองบัญชาการ - กองทัพไทย - กระทรวง - กลาโหม - กระทรวง - พาณิชย์ 	

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
	<p>เครื่องบินส่วนใหญ่จะเป็นชิ้นส่วนขนาดเล็ก การลักลอบทางบกผ่านตามแนวชายแดน เช่น ด้านมุกดาหารพื้นที่อรัญประเทศ เป็นต้น ทำให้เกิดความเสียหายต่อภาคอุตสาหกรรม การเลี้ยงโคเนื้อ และระบบภาษีอากร เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การลงทุนซื้อสินค้าราคาถูก และจำหน่ายสินค้าได้ราคาแพง โดยการนำเข้ามาซึ่งซากสัตว์ จากต่างประเทศซึ่งมีราคาขายในต่างประเทศรวมค่าขนส่งมายังประเทศไทยแล้วราคา ก็ยังต่ำกว่าราคา ที่จำหน่ายในประเทศไทย จึงก่อให้เกิดการลงทุนซื้อสินค้าราคาถูก และนำมาขาย ในราคาที่แพงตามท้องตลาดในประเทศไทย - การขายสินค้าโดยไม่ต้องชำระภาษีอากร โดยการนำเข้ามาซึ่งซากสัตว์ที่ไม่ได้รับ อนุญาตตามกฎหมายไทย ซึ่งมีนายทุนผู้อยู่เบื้องหลังเป็นกลุ่มๆ สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องผลประโยชน์ ร่วมกัน โดยมีการวางแผนร่วมกันตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อให้สำแดงสินค้าอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงการ ชำระอากรที่ถูกต้องตามพิกัดอัตราภาษีศุลกากรโดยสำแดงสินค้าพิกัดอัตราภาษีศุลกากรเป็น 0% ไม่ต้องชำระภาษีซึ่งโดยปกติจะต้องชำระภาษีพิกัดอัตราภาษีศุลกากรประมาณร้อยละ 30% - 40% ก่อให้เกิดกำไร โดยการไม่ต้องชำระภาษีศุลกากร คงชำระเพียงภาษีมูลค่าเพิ่มประมาณตู้ละ 3,400 – 4,000 เท่านั้น โดยน้ำหนักสินค้าซากสัตว์ เฉลี่ยประมาณตู้ละ 24,000 – 48,300 กิโลกรัม มูลค่าสินค้าที่แท้จริง ประมาณ 2,400,000 – 4,500,000 บาท/ตู้ ทำให้การจัดเก็บ ภาษีเข้ารัฐขาดไปเป็นจำนวนมาก <p>ประกอบกับสถานการณ์การผลิตโคเนื้อของประเทศไทยในช่วงหลายปี ที่ผ่านมา พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 – 2566 ปริมาณโคเนื้อในระบบมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งล้านตัว ประกอบกับประเทศไทยยังมีการนำเข้าโคเนื้อ เนื้อโค สดแช่เย็น แช่แข็ง และแปรรูปจากต่างประเทศซึ่งที่ถูกต้อง และผิดกฎหมายเข้ามาเพิ่ม ปริมาณในระบบ พบว่า ประเทศไทยมีปริมาณโคเนื้อในระบบ จำนวน 9,893,010 ตัว และมีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน 1,438,257 ราย (ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม 2567 กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจการปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์) ประกอบ กับข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ตัวเลขการบริโภค ประมาณการ) ในปี พ.ศ. 2565 ที่ได้วิเคราะห์การบริโภคโคเนื้อภายในประเทศ ปริมาณการผลิต และจำนวนโคเนื้อที่ฆ่าเพื่อการ บริโภคในปี พ.ศ. 2565 พบว่า ปริมาณความต้องการบริโภคโคเนื้อในประเทศที่มีความต้องการ บริโภค จำนวน 1,732,000 ล้านตัว หรือคิดเป็นน้ำหนัก 290,837 ตันต่อปี ไม่สอดคล้องกับปริมาณ โคเนื้อในระบบ ปริมาณการผลิต ปริมาณการนำเข้าโคเนื้อ และนำเข้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ ซึ่งจากข้อมูลพบว่าในปี 2565 จำนวนโคเนื้อที่ฆ่าเพื่อบริโภค จำนวน 345,109 ตัว หรือคิดเป็นน้ำ หนัก 58,287 ตัน รวมกับปริมาณเนื้อโคและผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้ามาเพิ่มในระบบอีก จำนวน 32,992 ตัน ซึ่งรวมกันแล้วมีปริมาณเพียง จำนวน 91,279 ตัน (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 12) โดยมีส่วนต่างของเนื้อโคอีกจำนวน 199,558 ตัน (ความต้องการบริโภค 290,837 - 91,279 ตัน) ซึ่งไม่รู้แหล่งที่มาที่ชัดเจน จึงคาดว่าน่าจะมาจากการลักลอบการนำเข้าเนื้อเถื่อนจากต่าง ประเทศ จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น หากยังไม่มีการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการนำเข้า เนื้อโคที่ผิดกฎหมาย และควบคุมการนำเข้าเนื้อโคจากต่างประเทศจริงจังและเร่งด่วน ผลกระทบ จากประเด็นดังกล่าวจะกระทบต่อความสมดุลของกลไกตลาด และเป็นแรงกดดันทำให้ราคาโคมี ชีวิตในประเทศตกต่ำ เนื่องจากปริมาณโคเนื้อและเนื้อโคภายในประเทศเกินความต้องการบริโภค</p>		

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
3	<p>ขอให้ภาครัฐเร่งรัดตรวจสอบควบคุมการนำเข้าสารเร่งเนื้อแดง และการใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับคู่ค้าโคเนื้อในต่างประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>จากสถานการณ์ในปี พ.ศ. 2565 ประเทศเวียดนามระงับการซื้อโคมีชีวิตจากประเทศไทย เนื่องจากมีการตรวจพบสารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อที่นำเข้าจากประเทศไทย ส่งผลทำให้โคเนื้อของประเทศไทยไม่สามารถส่งออกไปประเทศเวียดนามได้ ประกอบกับสถานการณ์ล่าสุดตามหนังสือกรมปศุสัตว์ ด่วนที่สุด กษ ที่ 0619/ 1368 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2567 เรื่อง สหพันธรัฐมาเลเซียแจ้งระงับการนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศไทย เป็นการชั่วคราวเนื่องจากตรวจพบสารเบต้าอะโกนิสต์ (Beta agonist) ทั้งนี้ ฟาร์มโคที่ทางกรมสัตวแพทย์บริการแห่งสหพันธรัฐมาเลเซีย (DVS) มีการตรวจพบสารดังกล่าวจากโคที่นำเข้าจากประเทศไทยระหว่างเดือนมกราคม 2567 – มีนาคม 2567 เป็นโคเนื้อที่มาจากฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP และได้รับการรับรองการตรวจการใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อตามมาตรการการเฝ้าระวังและป้องกันการใช้สารเร่งเนื้อแดงของกรมปศุสัตว์และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มาตรการการเฝ้าระวัง เน้นเรื่องการเคลื่อนย้ายโดยการตรวจปีสภาวะด้วยวิธี ELISA Test และการสุ่มตรวจระหว่างการเคลื่อนย้ายสัตว์ผ่านด่านด้วยวิธี Strip Test 2) การสร้างฟาร์มปลอดสารเร่งเนื้อแดง (ต้องเป็นฟาร์ม GAP หรือ GFM) ซึ่งจะมีการสุ่มเก็บตัวอย่างปีสภาวะ จำนวนร้อยละ 3 ของสัตว์ในฟาร์มด้วยวิธี ELISA Test <p>ทั้งนี้ จากข้อมูลการรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการด้านการรักษาตลาดการบริโภคเนื้อโค - กระบือ และผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 1/ 2567 และครั้งที่ 2/ 2567 พบว่าการดำเนินการสุ่มตรวจสารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ ในปี 2566 มีเป้าหมาย จำนวน 1,343 ตัวอย่าง ผลการดำเนินการ จำนวน 1,652 ตัวอย่าง และในปี 2567 มีเป้าหมาย จำนวน 1,726 ตัวอย่าง ผลการดำเนินการ จำนวน 994 ตัวอย่าง ประกอบกับการรายงานผลการดำเนินการของผู้แทนสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ที่รายงานว่าในปี 2567 มีเป้าหมายการสุ่มเก็บตัวอย่าง ณ สถานที่จำหน่าย จำนวน 200 ตัวอย่าง และ ณ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ จำนวน 100 ตัวอย่างทั่วประเทศ จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าผลกระทบจากการมีบุคคลบางกลุ่มใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อจนนำมาสู่การส่งออกโคเนื้อของไทยไม่ได้ ทำให้จำนวนโคเนื้อในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และการดำเนินการตามมาตรการ การเฝ้าระวังและป้องกันการใช้สารเร่งเนื้อแดงของกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องไม่สามารถแก้ไขปัญหาการใช้สารเร่งเนื้อแดงได้ ทำให้มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยอย่างรุนแรง</p> <p>สภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า การมีบุคคลบางกลุ่มใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ จนนำมาสู่การส่งออกโคเนื้อของไทยไม่ได้ ทำให้จำนวนโคเนื้อในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และการดำเนินการตามมาตรการการเฝ้าระวังและป้องกันการใช้สารเร่งเนื้อแดงของกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องไม่สามารถแก้ไขปัญหาการใช้สารเร่งเนื้อแดงได้ ทำให้มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยอย่างรุนแรง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวได้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 3 ปี (เวียดนามระงับการซื้อโคมีชีวิตจากประเทศไทย ปี 2565) แต่จากข้อมูลการรายงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อมาตรการการแก้ไขปัญหาการใช้สารเร่งเนื้อแดง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรมปศุสัตว์ - สหกรณ์ - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กรมการปกครอง - สำนักงานตรวจ - แห่งชาติ - กอ.รมน. - สำนักงานอาหารและยา และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กระทรวงสาธารณสุข - กรมการค้าภายใน 	

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
	<p>ดังกล่าวนี้ไม่อาจแก้ไขปัญหาการใช้สารเร่งเนื้อแดงได้อย่างแท้จริง เนื่องด้วยเป็นการสุ่มตรวจปัสสาวะจากฟาร์มที่ได้การรับรองมาตรฐาน GAP หรือ GFM เพียงร้อยละ 3 (ฟาร์มโคเนื้อที่ได้การรับรองมาตรฐานเพียง 188 ฟาร์ม จำนวนโคเนื้อ 34,149 ตัว กรมปศุสัตว์ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2567) หรือเป้าหมายการสุ่มเก็บตัวอย่าง ณ สถานที่จำหน่าย จำนวน 200 ตัวอย่าง และ ณ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ จำนวน 100 ตัวอย่างทั่วประเทศ เมื่อเทียบกับจำนวนโคเนื้อ จำนวน 9,893,010 ตัว การดำเนินการมาตรการดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับปริมาณจำนวนโคเนื้อภายในประเทศ และไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศคู่ค้าได้ (ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม 2567 กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจการปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์) ซึ่งข้อกังวลของสภาเกษตรกรแห่งชาตินั้น สอดคล้องกับสถานการณ์ล่าสุดตามหนังสือกรมปศุสัตว์ ด่วนที่สุด กษ ที่ 0619/ 1368 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2567 เรื่อง สหพันธรัฐมาเลเซียแจ้งระงับการนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศไทยเป็นการชั่วคราวเนื่องจากตรวจพบสารเบต้าอะโกนิสต์ (Beta agonist) โดยกรมสัตวแพทย์บริการแห่งสหพันธรัฐมาเลเซีย (DVS) มีการตรวจพบสารดังกล่าวจากโคที่นำเข้าจากประเทศไทยระหว่างเดือนมกราคม 2567 – มีนาคม 2567 ประกอบกับสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้ดำเนินการจัดเวทีระดมความคิดเห็นจากเกษตรกร หน่วยงานรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสภาเกษตรกรแห่งชาติกับภาควิชาการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยจัดเวทีระดมความคิดเห็น จำนวน 3 เวที ได้แก่ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นการมีบุคคลบางกลุ่ม ใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ จนนำมาสู่การส่งออกโคเนื้อของไทยไม่ได้ ดังนี้ ผู้ตอบแบบสำรวจ เห็นด้วยร้อยละ 98 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 2</p> <p>สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงเห็นว่าเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับคู่ค้าโคเนื้อในต่างประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงขอให้ภาครัฐเร่งรัดตรวจสอบควบคุมการนำเข้าสารเร่งเนื้อแดง และการใช้สารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ จึงขอเสนอมาตรการ ดังนี้</p> <p>มาตรการป้องกัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ขอให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทบทวนมาตรการการตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อ และจัดทำแผนการตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดงให้สอดคล้องกับปริมาณโคเนื้อภายในประเทศ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล 2) ขอให้รัฐเร่งรัดให้ฟาร์มโคเนื้อเข้าสู่ระบบรับรองมาตรฐาน GFM และ GAP เพื่อยกระดับภาคการผลิตโคเนื้อของไทยสู่ระดับสากล และเป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้า รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับได้ 3) สร้างความเข้าใจ และการตระหนักรู้ถึงอันตรายจากการใช้สารเร่งเนื้อแดง ที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภค และภาคการส่งออกของประเทศ รวมไปถึงความยั่งยืนของภาคอุตสาหกรรมเลี้ยงโคเนื้อในประเทศ <p>มาตรการปราบปราม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) กำหนดบทลงโทษที่รุนแรงกับบุคคลใช้สารเร่งเนื้อแดง ผู้จำหน่าย และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งเนื้อแดง 		

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
4	<p>ขอให้ภาครัฐเร่งรัดผลักดัน และสนับสนุนให้มีโรงฆ่าชุมชน และโรงแปรรูปโคเนื้อที่ได้มาตรฐานในการบริโภคภายในชุมชน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” ในการสร้างความมั่นคงทางอาหาร การเพิ่มมูลค่า และการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ๆ สู่การยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย ควบคู่กับการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายและเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ</p> <p>เนื่องจากสถานการณ์การผลิตโคเนื้อในปัจจุบันเกินกว่าความต้องการบริโภคของประชากรในประเทศ ซึ่งจากข้อมูลในปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนโคเนื้อ ประมาณ 9,893,010 ตัว (ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม 2567 กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจการปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์) โดยอัตราการบริโภคเนื้อโคและกระบือของคนไทยรวมกันเฉลี่ย 4 กิโลกรัม/ คน/ ปี หรือปีละประมาณ 1,200,000 ตัว/ ปี ผนวกกับการนำเข้าเนื้อโคสดแช่เย็น แช่แข็ง และแปรรูปจากต่างประเทศทั้งที่ถูกต้อง และผิดกฎหมาย เข้ามาเพิ่มปริมาณในระบบ จึงส่งผลกระทบต่อความสมดุล และกลไกตลาด อีกทั้งเป็นแรงกดดันทำให้ราคาโคมีชีวิตในประเทศตกต่ำ</p> <p>ปัจจุบันประเทศไทยจะมีโรงฆ่าทั่วประเทศ จำนวน 504 โรง และมีกำลังผลิตจำนวน 3,669 ตัว โดยแบ่งเป็นโรงฆ่าภายใน กข.1 จำนวน 495 โรง กำลังผลิต จำนวน 3,303 ตัวต่อวัน โรงฆ่าที่ได้มาตรฐาน GMP จำนวน 4 โรง กำลังผลิต จำนวน 50 ตัวต่อวัน และโรงฆ่าเพื่อการส่งออก จำนวน 5 โรง กำลังผลิต 316 ตัวต่อวัน ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบจำนวนโรงฆ่าและการแปรรูปที่มี จำนวน 504 โรง กับจำนวนโคเนื้อที่เลี้ยงภายในประเทศในปี 2567 จำนวน 9,893,010 ล้านตัว จะเห็นว่ามีส่วนโรงฆ่ายังไม่เพียงพอต่อปริมาณโคภายในประเทศ ประกอบกับการมีกฎเกณฑ์หรือมาตรการเกี่ยวกับมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์อยู่ในหลายรูปแบบทั้งมาตรการบังคับและมาตรการส่งเสริม ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 กฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. 2555 และมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ออกโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่งผลทำให้เกษตรกรรายย่อย หรือกลุ่มเกษตรกร ไม่สามารถเข้าถึงโรงฆ่าดังกล่าวได้ เนื่องจากแบบแปลนที่มีอยู่เดิมทั้ง 3 รูปแบบในปัจจุบันนั้นมีต้นทุนสูงในการดำเนินการ ประกอบกับความเห็นจากเวทีระดมความคิดเห็น จำนวน 3 เวที ได้แก่ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี อำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาและครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรมปศุสัตว์ - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น - กระทรวงมหาดไทย - กระทรวงพาณิชย์ - กรมการค้าภายใน กระทรวงอุตสาหกรรม - กระทรวงสาธารณสุข - กรมควบคุมมลพิษ - กรมโยธาธิการและผังเมือง 	

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
	<p>การไม่มีโรงฆ่าชุมชน และโรงแปรรูปเนื้อโคที่กระจายในพื้นที่ในระดับตลาดล่าง สำหรับ โคมัน และโคขุนทั่วไป ทำให้เกษตรกรขาดโอกาสด้านการตลาด การขนส่งไกลสูญเสีย ค่าขนส่งแพง รวมถึงเกษตรกรผู้เลี้ยงไม่มีตลาดหรือเลี้ยงเนื้อของตนเอง ดังนี้ ผู้ตอบแบบสำรวจเห็นด้วย ร้อยละ 99 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 1</p> <p>ดังนั้น สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงมีความเห็นว่าโรงฆ่าชุมชน และโรงแปรรูปโคเนื้อ ที่ได้มาตรฐานในการบริโภคภายในชุมชน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ ตลาดนำการผลิต จะเป็นการแก้ไขปัญหาราคาโคตกต่ำอย่างยั่งยืน เป็นการสนับสนุนให้ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร มีโรงฆ่าใกล้ชุมชน ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในกระบวนการแปรรูป สร้างโอกาสในการแข่งขัน และเป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภค รวมถึงเป็นการยกระดับ ผู้ประกอบการโรงฆ่าเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด อันนำไป สู่อการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ภายในชุมชน ทั้งนี้ยังสามารถช่วยระบายจำนวนโคส่วนเกิน ตามพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศได้เป็นจำนวนมาก รวมถึงลดความเสี่ยงที่จะนำโรคระบาด ไปยังพื้นที่อื่น ๆ จากที่กล่าวมาข้างต้น สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงขอให้หน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) ขอให้กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น/ กรมโยธาธิการและผังเมืองออกแบบ แปลนโรงฆ่าสัตว์ชุมชนขนาดเล็กตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ พ.ศ. 2564 โดยมีกรมปศุสัตว์เป็นคณะทำงาน เพื่อให้คำแนะนำระบบให้ถูกต้องตามหลัก เกณฑ์มาตรฐานราคาไม่เกิน 300,000 บาทเพื่อให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือองค์กร ในชุมชนใด ๆ สามารถเข้าไปดำเนินการได้ ซึ่งเป็นการขยายเชิงเนื้อและเพิ่มโอกาสให้ กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในชุมชนอีกช่องทางหนึ่ง เนื่องจากปัจจุบัน ระบบเชิงเนื้อ และการฆ่าในชุมชนเป็นการผูกขาดต่อเนื่องทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคขาด โอกาสในการเพิ่มมูลค่าโค และไม่สามารถเข้าถึงจากการผูกขาดดังกล่าว ทั้งนี้ จากที่ผ่านมาเกษตรกร ผู้ประกอบการขออนุญาตในการจัดทำโรงฆ่ามีความยุ่งยากในขั้นตอนการ ขอจดทะเบียน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดกรอบเวลา และขั้นตอนการขอ อนุญาตโรงฆ่าชุมชนให้มีความเหมาะสมกับบริบทของเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกร โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้</p> <p>1.1) ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการหลัก ดันโรงฆ่าชุมชนขนาดเล็กเพื่อการบริโภค หรือพัฒนาปรับปรุงโรงฆ่าเดิมให้ได้มาตรฐาน (1 ชุมชน 1 โรงฆ่า) โดยการพิจารณาจากจำนวนโคเนื้อในพื้นที่งบประมาณ และความคุ้มค่า ของโรงฆ่า ภายใต้มาตรฐานตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด รวมถึงการจัดหาพื้นที่จำหน่าย และการประชาสัมพันธ์เนื้อโคของเกษตรกรในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรเกิดการสร้างรายได้และความเข้มแข็ง</p> <p>1.2) เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือชุมชนใด ๆ ที่มีศักยภาพสามารถดำเนินการ สร้างโรงฆ่าชุมชน และโรงแปรรูปโคเนื้อที่ได้มาตรฐานในการบริโภคตามแบบแปลน</p>		

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
	<p>ของกรมปศุสัตว์ได้</p> <p>1.3) ขอให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในกระบวนการขออนุญาตโรงฆ่าชุมชน ทบพจนกฏระเบียบ และลดขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตในดำเนินการ เพื่อให้ เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบมีหลากหลายกระทรวง ที่รับผิดชอบทำให้เกิดความยุ่งยากในการขออนุญาต</p> <p>2) ขอให้ภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนการจับคู่ค้าทางธุรกิจ</p> <p>2.1) ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโคเนื้อ ให้เป็นผู้ประกอบการแปรรูปเนื้อโค โดยใช้โรงฆ่าชุมชนเป็นเครื่องมือในการดำเนินการสร้างมูลค่าเพิ่มจาก เนื้อโค</p> <p>2.2) ส่งเสริมและสนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เลี้ยง โคเนื้อกับผู้ประกอบการปลายทาง เช่น ร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ฯลฯ ในการใช้ ประโยชน์จากเนื้อโค ในระดับชุมชน</p> <p>2.3) การดำเนินการโครงการต่าง ๆ ของรัฐจะต้องใช้เนื้อภายในประเทศ เท่านั้น</p> <p>3) ขอให้รัฐผลักดันให้มีกองทุนช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีที่เกษตรกรมีความ จำเป็นที่ต้องใช้จ่ายเร่งด่วน ทำให้เกษตรกรเร่งระบายซึ่งทำให้ถูกกดราคาจากพ่อค้าส่ง ผลให้ราคาโคตกต่ำ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีกองทุนเพื่อการประกันความเสี่ยงด้าน ราคาโคเนื้อ</p> <p>4) มาตรการให้ลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการที่ใช้เนื้อโคไทย เพื่อเป็นการ กระตุ้นให้ผู้ประกอบการ เช่น ร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ฯลฯ หันมาใช้เนื้อโคไทย</p> <p>5) มาตรการส่งเสริมการรณรงค์การบริโภคเนื้อโคไทย โดยการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากผลิตภัณฑ์เนื้อชุมชน สร้างแบรนด์ สร้างแฟรนไชส์ เช่น ลาบ ก้อย และอาหาร พื้นเมือง ฯลฯ</p>		

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
5	<p>ขอให้รัฐเร่งรัดการเจรจาการส่งออกโคมีชีวิต เนื้อโคแช่เย็น แช่แข็ง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากโค (หนัง, กระดูก ฯลฯ) กับประเทศคู่ค้าที่สำคัญกับประเทศไทย โดยการจัดทำบันทึกข้อตกลงลงนามในพิธีสารกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญกับประเทศไทยอย่างเร่งด่วน เนื่องจากการเจรจาการค้าเพื่อผลักดันการส่งออกเนื้อของประเทศไทยไปยังประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบการส่งออก โคมีชีวิต เนื้อโคแช่เย็นแช่แข็ง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากโค (หนัง, กระดูก ฯลฯ) จนถึงปัจจุบันยังไม่มี ความชัดเจนตามที่รัฐได้มีการประชาสัมพันธ์ และให้ความหวังกับเกษตรกร</p> <p>จากสถานการณ์ปัญหาของประเทศไทยที่ไม่สามารถส่งออกโคเนื้อและเนื้อโคไปต่างประเทศได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อแรงกดดันที่ทำให้ราคาโคเนื้อภายในประเทศตกต่ำโดยตรง ทั้งนี้ สาเหตุที่ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถส่งออกโคเนื้อไปยังประเทศคู่ค้าได้ ประกอบด้วย สาเหตุที่ 1) ปัญหาการใช้สารเร่งเนื้อแดง ในการเลี้ยงโคเนื้อซึ่งในช่วงปลายปี 2565 ประเทศเวียดนามระงับการนำเข้าโคขุนจากไทย เนื่องจากมีการตรวจพบสารเร่งเนื้อแดงในโคเนื้อที่ส่งไปจากประเทศไทย และถึงแม้ในปัจจุบันประเทศไทยจะสามารถส่งออกได้แต่ก็มีข้อจำกัด ระเบียบที่เข้มงวด ส่งผลทำให้ส่งออกได้น้อยลงและทำให้ราคาโคในประเทศตกต่ำมาจนถึงปัจจุบัน และ 2) ปัญหาโรคระบาด ซึ่งองค์การอนามัยโลกขึ้นบัญชีประเทศไทยเป็นกลุ่มประเทศที่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อยส่งผลให้ไทยไม่สามารถส่งออกโคเนื้อได้ ประกอบกับประเทศไทยยังไม่มี การส่งออกในรูปแบบเนื้อแปรรูปหรือเนื้อร้อนเหมือนบางประเทศ ทำให้มีข้อจำกัดด้านการตลาด</p> <p>สถานการณ์การส่งออกโคเนื้อของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมา พบว่า ในปี 2566 มีการส่งออกโคเนื้อ จำนวน 61,909 ตัว (โคมีชีวิต) โดยเป็นการส่งออกไปประเทศลาวมากที่สุด จำนวน 31,664 ตัว รองลงมาคือ ประเทศมาเลเซีย จำนวน 26,260 ตัว ประเทศเมียนมาร์ จำนวน 545 ตัว และประเทศเวียดนาม 246 ตัว (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2566 กองสารวัตรและกักกันกรมปศุสัตว์) ส่วนในปี 2567 (มกราคม - มีนาคม) มีการส่งออกโคมีชีวิต จำนวน 24,665 ตัว มูลค่า 587.43 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 36.81 และ 19.51 ตามลำดับ โดยส่งออกไปประเทศเวียดนาม ร้อยละ 37.29 มาเลเซีย ร้อยละ 39.14 ลาว ร้อยละ 22.66 และเมียนมาร์ ร้อยละ 0.91 (ข้อมูล ณ เดือน มกราคม - มีนาคม 2567 กรมปศุสัตว์) ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนโคเนื้อในปัจจุบันที่มีจำนวนกว่า 9,893,010 ล้านตัว จะเห็นว่าสัดส่วนการส่งออกโคเนื้อของประเทศไทยนั้นน้อยมาก (ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม 2567 กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจการปศุสัตว์ กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์)</p> <p>ซึ่งจากสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้นหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีความพยายามที่จะเจรจาการค้าเพื่อผลักดันการส่งออกเนื้อของประเทศไทยไปยังประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบการส่งออกโคมีชีวิต เนื้อโคแช่เย็น/ แช่แข็ง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากโค (หนัง, กระดูก ฯลฯ) โดยมีรายละเอียดดังนี้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรมปศุสัตว์ - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กรมการค้าระหว่างประเทศ - กระทรวงพาณิชย์ - กระทรวงการต่างประเทศ 	

ลำดับที่	ข้อเสนอ	มอบหมาย	หมายเหตุ
	<p>1) สถิติการขออนุญาตส่งออกสัตว์ และซากสัตว์ ได้แก่</p> <p>1.1) โคมีชีวิต ประกอบด้วย ประเทศกัมพูชา ลาว มาเลเซีย เวียดนาม และประเทศเมียนมา</p> <p>1.2) เนื้อโคแช่เย็น/ แช่แข็ง ประกอบด้วย ประเทศกัมพูชา ลาว และประเทศเมียนมา</p> <p>1.3) ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากโค (หนัง, กระดูก ฯลฯ) ประกอบด้วย สาธารณรัฐประชาชนจีน เวียดนาม ไต้หวัน สิงคโปร์ ตุรกี สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ อินโดนีเซีย บังคลาเทศ อินเดีย โปรตุเกส แอฟริกาใต้และประเทศฟิลิปปินส์</p> <p>2) รายชื่อประเทศที่อยู่ระหว่างดำเนินการผลักดันการส่งออก ได้แก่</p> <p>2.1) สาธารณรัฐประชาชนจีน ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ได้แก่ โคมีชีวิตและผลิตภัณฑ์</p> <p>2.2) ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ได้แก่ โคขุนและโคเพื่อการทำพันธุ์ และเนื้อโค</p> <p>2.3) ประเทศมาเลเซีย ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ได้แก่ เนื้อโค</p> <p>2.4) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ได้แก่ โคมีชีวิตและผลิตภัณฑ์</p> <p>(ข้อมูล ณ วันที่ 23 เมษายน 2567 กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่างประเทศ กรมปศุสัตว์)</p> <p>ซึ่งการดำเนินการเจรจาการค้าเพื่อผลักดันการส่งโคเนื้อของประเทศไทยไปยังประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นจนถึงปัจจุบัน พบว่า การเจรจาดังกล่าวยังไม่มีความชัดเจนตามที่รัฐได้มีการประชาสัมพันธ์และให้ความหวังกับเกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นจากเวทีระดมความคิดเห็น จำนวน 3 เวที ได้แก่ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้ร่วมให้ความคิดเห็นในประเด็นไม่สามารถส่งออกโคเนื้อและเนื้อโคไปต่างประเทศได้และยังไม่มีชัดเจนด้วยปัจจัยหลายประการ รวมถึงยังไม่มี การส่งออกในรูปแบบเนื้อแปรรูปหรือเนื้อร้อนเหมือนบางประเทศ โดยผู้ตอบแบบสำรวจเห็นด้วยร้อยละ 96 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 4</p>		

4) ข้อเสนอการกำหนดโครงสร้างราคาปาล์มน้ำมันเพื่อแก้ไขปัญหาราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ

จาก สภาเกษตรกรแห่งชาติ

เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

ความเป็นมา

ตามที่ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการร้องเรียนจากเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งประสบปัญหาการราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันตกต่ำเป็นอย่างมาก โดยได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันตกต่ำต่อประธานคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาตามหนังสือที่ สกษ.0101/109 เรื่อง ขอเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันตกต่ำ ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2561 ตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการร้องเรียนจากเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งประสบปัญหาการราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันตกต่ำเป็นอย่างมาก สภาเกษตรกรแห่งชาติได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันตกต่ำ ดังต่อไปนี้

1) ขอให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาราคาปาล์มน้ำมันล้นตลาด โดยให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) รับซื้อน้ำมันปาล์มเพื่อใช้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าที่โรงงานไฟฟ้ากระบี่ ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่สนับสนุนการใช้พืชพลังงานผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้า ช่วยลดปัญหาผลผลิตปาล์มน้ำมันล้นตลาดในช่วงเดือนพฤษภาคม 2561 จะทำให้สามารถพยุงราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันของเกษตรกรไว้ได้

2) ขอให้เร่งใช้นโยบายเพิ่มสัดส่วนการใช้ไขมันปาล์มให้สูงขึ้นจาก B 7 เป็น B 10 ตามแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก โดยใช้น้ำมันปาล์มผลิตเป็น B100 ซึ่งจะลดการนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ และส่งเสริมการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล

3) ขอให้เร่งรัดการออกประกาศของคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า เรื่องประกาศการกำหนดราคาผลปาล์มน้ำมันและราคาน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) หน้าโรงงานและสถานที่รวบรวมรับซื้อน้ำมันปาล์ม เพื่อให้เกษตรกรรายย่อยรับทราบทั่วกันโดยชัดเจน

- 4) ขอให้เร่งดำเนินการตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยเรื่องการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรในการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับปาล์มน้ำมันที่สามารถปฏิบัติได้จริงและกำหนดเวลาในการบังคับใช้ให้ชัดเจน
- 5) ขอให้ดำเนินการกำหนดระยะเวลาปรับปรุงพัฒนาระบบการสกัดน้ำมันปาล์มของโรงงานสกัดหีบน้ำมันผสม (โรงงาน B) เป็นโรงงานสกัดน้ำมันแบบหีบน้ำมันแยกส่วนหรือแบบมาตรฐานจะต้องมี การกำหนดระยะเวลาที่กำหนดที่แน่นอน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดอุตสาหกรรม น้ำมันปาล์มทั้งระบบอย่างยั่งยืน
- 6) ขอให้หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมัน 20 ปี มีมาตรการกำหนดมาตรฐานโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มให้โรงงานรับซื้อผลปาล์มน้ำมันที่มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันไม่น้อยกว่า 20% (ตามแนวทางยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมัน 20 ปี กำหนดเป้าหมายเปอร์เซ็นต์น้ำมันไว้ที่ 2296 ตั้งแต่ปี 2560 - 2569) เพื่อป้องกันการรับซื้อปาล์มน้ำมันดิบ
- 7) ขอให้มีการขึ้นทะเบียนลานเทปาล์มน้ำมัน และกำหนดมาตรฐานลานเทปาล์มน้ำมัน พร้อมทั้งการรับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันให้ได้คุณภาพดี มีมาตรฐาน โดยจะต้องมีรายละเอียดการรับซื้อและขายผลผลิตปาล์มน้ำมันสุกที่ชัดเจนขอให้กำหนดราคาซื้อปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มตามตามระบบคุณภาพสัมพันธ์
- 8) ขอให้ดำเนินการหาตลาดบริโภคน้ำมันปาล์มต่างประเทศเพิ่มขึ้น และสนับสนุนผู้ส่งออกน้ำมันปาล์มให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดต่างประเทศ
- 9) ขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เร่งส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการทำสวนปาล์มน้ำมัน
- 10) ขอให้เร่งรัดการพิจารณาพระราชบัญญัติปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน พ.ศ. ... ให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

5) ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน

จาก สภาเกษตรกรแห่งชาติ
เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

ความเป็นมา

ประเทศไทยมีพื้นที่ทางการเกษตรประมาณ 149.25 ล้านไร่ เป็นพื้นที่ที่มีระบบชลประทานประมาณ 32.79 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.97 ของพื้นที่ทางการเกษตรทั้งหมด ส่วนพื้นที่ที่เหลืออีก 116.45 ล้านไร่ หรือร้อยละ 78.02 เป็นพื้นที่เพาะปลูกนอกเขตชลประทาน จากจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดของประเทศ ซึ่งพื้นที่นอกเขตชลประทานต้องอาศัยน้ำฝนและน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นหลัก อีกทั้งความผันแปรเนื่องจากฝนตกไม่พองามไม่สอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำการเกษตรผลผลิตที่ได้รับไม่ดีเท่าที่ควร อาจกล่าวได้ว่า “น้ำคือชีวิต” ดังพระราชดำริส ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐานเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2529 ความตอนหนึ่งว่า “หลักสำคัญว่า ต้องมีน้ำบริโภค น้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูก เพราะชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำคนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้าคนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ “

เนื่องจากระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่การเกษตรประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งหมด ทำให้มีความจำเป็นพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ประเภท อ่างเก็บน้ำ คลองส่งน้ำ หนอง บึง สระน้ำ บ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาล และอื่น ๆ แต่พื้นที่รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่มีระบบส่งน้ำ ทำให้การนำน้ำไปใช้ทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ในทางปฏิบัติจะส่งผลให้พื้นที่รับประโยชน์ที่ควรจะได้ลดลง 30% ถึง 40% ในส่วนของบ่อน้ำตื้นมีความลึกไม่เกิน 15 เมตร (เกินเป็นบ่อน้ำบาดาล) ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร ในฤดูแล้งได้ ขณะที่บ่อน้ำบาดาลจะมีความลึกเฉลี่ย 80 ถึง 100 เมตร ก็ยังมีประสิทธิภาพในการนำน้ำขึ้นมาใช้ได้เพียงพอ และเมื่อมีการเจาะบ่อน้ำบาดาลมากขึ้นมักจะประสบกับน้ำน้อย น้ำแห้ง และการรุกรานของน้ำเค็ม ต้องทำการปิดบ่อเพื่อไม่ให้น้ำเค็มรุกรานไปยังบ่ออื่น

เมื่อพื้นที่นอกเขตชลประทานต้องอาศัยน้ำฝนและน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นหลัก ประกอบกับการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศในปัจจุบัน ทำให้เกษตรกรมีน้ำใช้ไม่เพียงพอตลอดทั้งปี และประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งหรือระยะที่ฝนทิ้งช่วง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้คาดการณ์พื้นที่เกษตรกรที่จะได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง ปี 2566/67 จะมีพื้นที่นอกเขตชลประทานที่มีโอกาสเกิดภัยแล้ง จำนวน 60 จังหวัด พื้นที่ 9.17 ล้านไร่ (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2566) นอกจากนี้ยังมีโอกาสที่จะเกิดภัยแล้งในพื้นที่นอกเขตชลประทานช่วงฤดูฝนแล้ว หากปริมาณฝนมีมากจนเกินไปพื้นที่นอกเขตชลประทานยังมีโอกาสประสบปัญหาน้ำท่วม พื้นที่ทางการเกษตรอีกด้วย โดยสภาพปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม มีสาเหตุเกิดขึ้นจากปริมาณน้ำฝนที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป การบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำและแหล่งน้ำสาธารณะ การเพิ่มขึ้นของประชากร และการขยายตัวของชุมชนเมืองการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม การปลูกพืชที่ไม่เหมาะสม กับสภาพดินและน้ำ การสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการน้ำที่ไม่มีประสิทธิภาพ เป็นปัญหาที่สะสมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันด้วยสาเหตุดังกล่าว จึงส่งผลกระทบต่อการใช้งานทางการเกษตรและที่สำคัญพื้นที่นอกเขตชลประทานของประเทศไทยนั้นมีพื้นที่มากกว่าพื้นที่ในเขตชลประทาน จึงส่งผลกระทบเป็นอย่างมากต่อการผลิตในภาคการเกษตร ซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศ

ประเทศเกษตรกรรมมีน้ำเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งทางการเกษตร จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่นอกเขตชลประทาน จึงมีการจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้มีการกักเก็บน้ำฝนไว้ เป็นแหล่งน้ำสำรองสำหรับใช้ในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งมีการพัฒนาพื้นที่ให้สามารถรองรับน้ำในช่วงฤดูฝน เช่น การสร้างฝายเพื่อหน่วง ดัก กัก ชะลอน้ำช่วยป้องกันและบรรเทาปัญหาน้ำท่วม การบริหารจัดการให้น้ำใช้อย่างยั่งยืน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทุกภาคส่วนตระหนักถึงการใช้อย่างรู้คุณค่า มีความร่วมมือร่วมใจในการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่นอกเขตชลประทานที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

การดำเนินงาน

ประเด็นปัญหาเรื่องน้ำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน พบว่า

1) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน จะได้รับการสนับสนุนชุดสระเก็บน้ำ ขนาดความจุ 1,260 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งจะทำให้มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอในฤดูฝน เพราะมีน้ำฝน น้ำผิวดินและน้ำใต้ดินไหลเติมลงสระอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อถึงฤดูแล้งหรือฝนทิ้งช่วงเกษตรกร จะประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงเวลาดังกล่าว เนื่องจากไม่มีน้ำอื่นๆ มาเติมลงสระ รวมถึงสาเหตุที่ขนาดของสระไม่เหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตร และสระที่ใช้งานเป็นระยะเวลาอันยาวนานเงินจากการพังทลายของดินบริเวณขอบสระ

2) กรมอุตุนิยมวิทยา คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะเข้าสู่สภาวะเอลนีโญเป็นระยะเวลา 3 ปีติดต่อกัน ตั้งแต่ปี 2566 – 2568 ทำให้มีโอกาสเผชิญกับสถานการณ์ที่อากาศร้อนจัด ปริมาณฝนน้อยกว่าปกติ ส่งผลกระทบให้เกิดภัยแล้งที่รุนแรงและยาวนาน เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคโดยแนะนำให้เกษตรกรเตรียมแหล่งกักเก็บน้ำสำรองไว้ใช้ให้มากที่สุดและวางแผนการใช้น้ำอย่างประหยัด ปรับเปลี่ยนชนิดพืชให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ

3) สภาเกษตรกรแห่งชาติ อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2568-2573) เสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยการดำเนินงานต้องผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูล รับฟังความคิดเห็น วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจากเกษตรกร พบว่า ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรเป็นประเด็นปัญหาสำคัญลำดับที่ 1 ที่ส่งผลกระทบต่อประกอบอาชีพและต้องการให้รับดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 11 (3) กำหนดให้สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร การพัฒนาเกษตรกรรม รวมทั้งการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำขนาดเล็กนอกเขตชลประทาน

ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการไว้ และช่วยให้เกษตรกรมีปริมาณน้ำสำรองใช้ในช่วงฤดูแล้งมากยิ่งขึ้น จึงได้จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย

1) สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บของสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานที่มีความตื่นเงินให้แก่เกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพกักเก็บน้ำในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการเสนอให้กรมพัฒนาที่ดินและกรมทรัพยากรน้ำบาดาล บูรณาการความร่วมมือกันในการเพิ่มประสิทธิภาพน้ำผิวดินเพื่อเติมน้ำในธนาคารน้ำใต้ดินอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่การกักเก็บน้ำเพื่อการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรนอกเขตชลประทานกับการเติมน้ำใต้ดินระดับตื้นแก้ปัญหาระบาดความสมดุลในการบริหารจัดการน้ำเพิ่มประสิทธิภาพกักเก็บน้ำ เนื่องจากสระเก็บน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน มีระดับการระเหยของน้ำเร็ว เพราะเป็นสระน้ำที่มีขนาดเล็ก แต่มีศักยภาพการกักเก็บน้ำในฤดูฝน หากเชื่อมโยงโดยการเจาะบ่อบาดาลเป็นสระตื้นบ่อในลักษณะของธนาคารน้ำใต้ดินในระบบเปิด ซึ่งในช่วงฤดูฝนจะสามารถเติมน้ำผิวดินลงมากักเก็บชั้นบาดาลได้มากขึ้น เป็นการเพิ่มปริมาณน้ำในชั้นบาดาลส่วนในช่วงฤดูแล้ง กรณีไม่มีน้ำบนผิวดิน การเจาะบ่อบาดาลเกษตรกรจะสามารถนำน้ำใต้ดินมาใช้ในหน้าแล้งได้ด้วย ในกรณีที่พื้นที่ไม่เหมาะสมกับการดึงน้ำบาดาลมาใช้ให้เพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำด้วยวิธีการบดอัดพื้นดินเหนียวหรือเพิ่มวัสดุกันซึมรองบ่อ เพื่อการเก็บกักน้ำไว้ใช้ โดยการจัดทำสระเก็บน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ทบทวนรายละเอียดหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน โดยเพิ่มรูปแบบขนาดและความลึกของสระน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรแต่ละราย เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอตลอดทั้งปี

2) จัดทำฝายชะลอน้ำ เพื่อกักเก็บน้ำและเพิ่มความชุ่มชื้นกระจายทั่วทุกพื้นที่นอกเขตชลประทาน เนื่องจากการจัดสร้างแหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่เป็นไปได้ยาก อีกทั้งการจัดทำฝายชะลอน้ำจะสามารถฟื้นฟูระบบนิเวศน์ได้เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการชะล้างพังทลายของหน้าดินในแหล่งน้ำลาคลองขนาดเล็ก ไม่สามารถเก็บกักน้ำเป็นแหล่งพื้นที่ต้นน้ำ อีกทั้งโอกาสในการสร้างอ่างเก็บน้ำหรือเขื่อนขนาดใหญ่เป็นไปได้ยาก ทำให้ขาดพื้นที่การกักเก็บน้ำซึ่งเป็นต้นตุน้ำในแหล่งต้นน้ำ การทำฝายชะลอน้ำ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำของแหล่งต้นน้ำในระดับพื้นที่ เพื่อฟื้นฟูสภาพความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ต้นน้ำสร้างระบบนิเวศน์และเป็นการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำลาคลองขนาดเล็กจากเดิมเป็นคลองส่งน้ำ เพิ่มเติมเป็นแหล่งกักเก็บน้ำรักษาความชุ่มชื้นและลดความเสียหายจากความรุนแรงของน้ำป่าจากแหล่งต้นน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ซึ่งพื้นที่ดำเนินการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นอยู่กับพื้นที่นั้นๆ เช่น ในเขตพื้นที่ป่าไม้จะขึ้นกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนในพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่ป่าไม้อยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย

สภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับทราบปัญหาของเกษตรกรที่ได้รับความเดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำในพื้นที่การเกษตรจากสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ จากข้อเสนอเชิงนโยบายที่สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดมีมติร่วมกันและส่งถึงสภาเกษตรกรแห่งชาติสะท้อนถึงปัญหาของเกษตรกรจากการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่การเกษตรนอกเขตชลประทาน ส่งผลให้ผลผลิตเกิดความเสียหายหรือมีปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรที่ลดลงกระทบต่อความเป็นอยู่และรายได้ของเกษตรกรเป็นอย่างมาก โดยได้เสนอแนวทางเพื่อให้ภาครัฐได้ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกร อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพและการสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยการสร้างแหล่งน้ำในไร่นาและการทำฝายชะลอน้ำเพื่อกักเก็บน้ำและเพิ่มความชุ่มชื้นกระจายทั่วทุกพื้นที่นอกเขตชลประทาน

เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร บรรเทาความเดือดร้อนให้แก่เกษตรกรต่อไป

ข้อกฎหมายระเบียบและโครงการที่เกี่ยวข้อง

- 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560
- 2) พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553
- 3) พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.2543
- 4) กฎกระทรวงกำหนดมาตรการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้างในการขุดดินหรือถมดิน พ.ศ.2548

- 5) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548
- 6) ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548
- 7) พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546
- 8) โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน
- 9) การเพิ่มเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

สภาเกษตรกรแห่งชาติขอเสนอข้อเสนอการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ดังนี้

1) สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานรวมถึงเสนอให้กรมพัฒนาที่ดินและกรมทรัพยากรน้ำบาดาลบูรณาการความร่วมมือในการเพิ่มประสิทธิภาพน้ำผิวดินด้วยการเติมน้ำในธนาคารน้ำใต้ดินอย่างมีประสิทธิภาพใน 3 รูปแบบดังนี้

1.1) การดำเนินการเสริมประสิทธิภาพการกักเก็บด้วยการปรับปรุงบ่อเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกิจกรรมทางด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ในมิติด้านสังคม (People) เป้าหมายที่ 2 มุ่งส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่และกำลังการผลิตของเกษตรกรโดยมุ่งมั่นที่จะจัดความหิวโหยและความอดอยากทุกรูปแบบ และมีมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) เป้าหมายที่ 13 ด้วยวิธีการเสริมภูมิคุ้มกันทางน้ำและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในประเทศ โดยให้จัดสรรงบประมาณให้กับกรมพัฒนาที่ดินสำรวจ และเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานที่ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้เนื่องจากระยะเวลาโครงการเกิน 10 ปีสภาพเปลี่ยนแปลงไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ด้วยการจัดการบ่อด้วยวิธีการบดอัดและเสริมดินเหนียวหรือปูนสุกกันซึมตามคำแนะนำการประเมินผลเชิงระบบโครงสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

1.2) การเพิ่มประสิทธิภาพในไร่นานอกเขตชลประทานเดิมที่มีความลึกไม่เกิน 3 เมตรซึ่งปัจจุบันกรมพัฒนาที่ดินได้มีการออกแบบที่มีความลึก 5 เมตรสามารถกักเก็บน้ำไว้ได้เพื่อการเกษตรให้เกษตรกรสามารถใช้ในการผลิตทางการเกษตรนอกเขตชลประทานและมีการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 โดยให้สนับสนุนงบประมาณกรมพัฒนาที่ดินเพื่อจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานด้วยการเพิ่มความลึกจากเดิม 3 เมตรเป็น 5 เมตรและดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมายพระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 โดยคำนึงถึงความปลอดภัยตามกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ทั้งมิติสังคม (People) เป้าหมายที่ 2 ความมั่นคงทางอาหาร เพื่อเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างมั่นคงและเท่าเทียม และมีมิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) เป้าหมายที่ 6 การสร้างหลักประกันเรื่องการใช้น้ำการจัดการน้ำอย่างยั่งยืน เพื่อป้องกันและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำในการดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวม เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เพื่อสร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

1.3) การเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานเพื่อป้องกันพื้นที่พุ่มน้ำที่ยั่งยืนซึ่งปัจจุบันมีการดำเนินการโดยกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเพื่อสร้างความสมดุลปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่น้ำบาดาลเพื่อความยั่งยืนด้วยการดำเนินการจัดทำธนาคารน้ำใต้ดินโดยมี 4 วิธี และหนึ่งในวิธีที่ใช้ในการเติมน้ำใต้ดินที่สามารถนำมาปรับใช้ให้เกิดความยั่งยืนและเหมาะสมกับการดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานอย่างยั่งยืนโดยกรมพัฒนาที่ดิน การทำธนาคารน้ำใต้ดินระบบเปิด ด้วยการทำสะดือบ่อผ่านชั้นดินเหนียวความลึก 7 เมตร เพื่อเติมน้ำสะอาดลงสู่ชั้นบาดาลเป็นการสร้างสมดุลผ่านกระบวนการสำรวจความเหมาะสมของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลด้วยการจัดสรรงบประมาณและกำหนดระเบียบการบูรณาการร่วมของหน่วยงาน โดยให้จัดทำเป็น

โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานอย่างยั่งยืนด้วยธนาคารน้ำใต้ดินระบบเปิดเพื่อสร้างความยั่งยืนตามแนวทางกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ในมิติทางด้านสังคม (People) เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหยเพื่อเป็นหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันและมิติทางสิ่งแวดล้อม (Planet) เป้าหมายที่ 6 เพื่อสนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่นในการพัฒนาการบริหารจัดการน้ำ และเป้าหมายที่ 15 เพื่อส่งเสริมการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรอย่างเท่าเทียมโดยยุติธรรม

2) ให้ดำเนินการส่งเสริม และสนับสนุนการทำฝายแหล่งต้นน้ำ เพื่อเพิ่มการกักเก็บน้ำแหล่งน้ำนอกเขตชลประทานจากแหล่งต้นน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ดำเนินการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นอยู่กับพื้นที่นั้นๆ เช่น ในเขตพื้นที่ป่าไม้จะขึ้นกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนในพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่ป่าไม้อยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น รักษาและฟื้นฟูระบบนิเวศในแหล่งต้นน้ำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรมและลดการทำลายของดินที่สร้างความเสียหายต่อภัยพิบัติอันกระทบต่อผลผลิตด้านการเกษตรของเกษตรกร และเป็นการเติมน้ำเข้าสู่ระบบธนาคารน้ำใต้ดินเพิ่มปริมาณน้ำใต้ดินให้เกิดความสมดุล ตามรายงานการประเมินผลระบบโครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานพร้อมกันนี้ เป็นการดำเนินการให้เกิดความยั่งยืนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ในมิติทางสังคม (People) เป้าหมายที่ 2 เพื่อเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าของผู้ผลิตอาหารมิติทางสิ่งแวดล้อม (Planet) เป้าหมายที่ 12 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืนตามนโยบายและความสำคัญของประเทศ และเป้าหมายที่ 13 เพื่อลดผลกระทบของสภาพความเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

สรุปข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำ
นอกเขตชลประทาน

ลำดับ	ประเด็นข้อเสนอ	ข้อเสนอ/ความสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
1	การดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทานและการปรับปรุงแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานร่วมกับการจัดทำธนาคารน้ำใต้ดินระบบเปิด	<p>ขอให้คณะรัฐมนตรีมีเห็นชอบในการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้กรมพัฒนาที่ดิน ในการสำรวจสระเก็บน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานที่มีสภาพดินไม่เหมาะสมและพื้นดินไม่สามารถอุ้มน้ำได้ เพื่อประมาณการงบประมาณ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการกักเก็บน้ำนอกเขตชลประทาน โดยมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้</p> <p>1) การดำเนินการเสริมประสิทธิภาพ การกักเก็บ ด้วยการปรับปรุงบ่อ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกิจกรรมทางการเกษตร เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร ในมิติด้านสังคม เป้าหมายที่ 2 ด้วยวิธีการให้จัดสรรงบประมาณแก่กรมพัฒนาที่ดิน สำรวจและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานที่ไม่สามารถ กักเก็บน้ำได้ เนื่องจากระยะเวลาโครงการเกิน 10 ปี สภาพบ่อเปลี่ยนแปลงไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ ด้วยการจัดการบ่อด้วยวิธีการบดอัด และเสริมดินเหนียวหรือปุ๋ยสดคูกันซึมตามคำแนะนำ การประเมินผลเชิงระบบ โครงสร้างแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน</p> <p>2) การเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน เดิมที่มีความลึกไม่เกิน 3 เมตร ซึ่งปัจจุบันกรมพัฒนาที่ดินในการออกแบบมีความลึก 5 เมตรสามารถกักเก็บน้ำไว้ได้ เพื่อการเกษตรให้เกษตรกรสามารถใช้ในการผลิตทางการเกษตรนอกเขตชลประทาน และมีการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ขัดต่อ พระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 โดยให้สนับสนุนงบประมาณแก่กรมพัฒนาที่ดิน เพื่อจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน ด้วยการเพิ่มความลึกจากเดิม 3 เมตร ปรับเปลี่ยนแบบเพิ่มเติมเป็น 5 เมตร และดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายพระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 โดยคำนึงถึงความปลอดภัยตามกฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ความมั่นคงทางอาหาร และการสร้างหลักประกันเรื่องน้ำในการจัดการอย่างยั่งยืน</p> <p>3) การเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทานเพื่อปกกันพื้นที่ฟูอย่างยั่งยืน ซึ่งปัจจุบันมี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - กรมพัฒนาที่ดิน - กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กรมทรัพยากรน้ำบาดาล - กระทรวงมหาดไทย - กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น - กรมโยธาธิการและผังเมือง 	

ลำดับ	ประเด็นข้อเสนอ	ข้อเสนอ/ความสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		<p>การดำเนินการตามภารกิจของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล เพื่อสร้างความสมดุล ปกป้องและฟื้นฟูน้ำบาดาล เพื่อความยั่งยืน ด้วยการดำเนินการจัดทำธนาคารน้ำใต้ดิน โดยมีดำเนินการ 4 วิธี และ หนึ่งใน วิธีในการเติมเต็ม น้ำใต้ดินที่สามารถนำมาปรับใช้ให้ดินความยั่งยืนและเหมาะสมกับการดำเนิน การเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน กรมพัฒนาที่ดินอย่างยั่งยืน ด้วยการทำธนาคารน้ำใต้ดิน สระน้ำระบบเปิด ด้วยการทำสะดือบ่อ ผ่านชั้นดินเหนียวความลึก 7 เมตร เติมน้ำสะอาดลงสู่ชั้นบาดาล เพื่อเป็นการสร้างสมดุล ผ่านกระบวนการสำรวจความเหมาะสมโดยกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ด้วยการสนับสนุนงบประมาณและกำหนดระเบียบการบูรณาการร่วมของหน่วยงานระหว่าง กรมพัฒนาที่ดิน โดยผ่านกระบวนการสำรวจ และควบคุมความเหมาะสมของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล จึงทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานอย่างยั่งยืน (ด้วยธนาคารน้ำใต้ดิน) น้ำระบบเปิด ตามกรอบ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งในมิติทางสังคม และสิ่งแวดล้อม</p>		
2	<p>การทำฝายชะลอน้ำ เพื่อกักเก็บน้ำและเพิ่มความชุ่มชื้น</p>	<p>ขอให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบสั่งการให้กระทรวงมหาดไทย , กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการเพิ่มการจัดทำฝายชะลอน้ำ เพื่อกักเก็บน้ำและเพิ่มความชุ่มชื้นกระจายทั่วทุกพื้นที่นอกเขตชลประทาน ดำเนินการสนับสนุน ส่งเสริมการทำฝายแหล่งต้นน้ำ เพื่อเพิ่มการกักเก็บน้ำแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน เพื่อรักษาและฟื้นฟูระบบนิเวศในแหล่งต้นน้ำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรมและลดการทำลายของดิน สร้างความเสียหายต่อภัยพิบัติอันกระทบต่อผลผลิตด้านการเกษตรของเกษตรกร และเป็นการเติมน้ำเข้าสู่ระบบธนาคารน้ำใต้ดิน เพิ่มปริมาณน้ำใต้ดินให้เกิดความสมดุล ตามรายงานการประเมินผลระบบโครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน พร้อมกันนี้ เป็นการดำเนินการให้เกิดความยั่งยืนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในมิติทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงมหาดไทย - กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น - กรมโยธาธิการและผังเมือง - กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กรมป่าไม้ 	

2.2) คณะกรรมการประจำสภาเกษตรกรแห่งชาติ

1) คณะกรรมการกิจการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 คณะกรรมการกิจการสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณากลับกรองงาน และกำหนดระเบียบวาระการประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ วางแผนเชิงยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้ความเห็นในประเด็นสำคัญและเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ส่วนรวมของเกษตรกร รวมถึงดำเนินการอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 6 ครั้ง ได้แก่

- ครั้งที่ 1 วันที่ 27 ธันวาคม 2566
- ครั้งที่ 2 วันที่ 6 มีนาคม 2567
- ครั้งที่ 3 วันที่ 29 เมษายน 2567
- ครั้งที่ 4 วันที่ 28 มิถุนายน 2567
- ครั้งที่ 5 วันที่ 28 สิงหาคม 2567
- ครั้งที่ 6 วันที่ 18 กันยายน 2567

โดยสรุปผลการประชุมคณะกรรมการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดังนี้

(1) การกลับกรองระเบียบวาระการประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ

- เห็นชอบมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง นำเรื่องที่สภาเกษตรกรจังหวัดไปดำเนินการต่อ มีจำนวนทั้งสิ้น 24 เรื่อง ได้แก่
 - + มอบหมายให้คณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร นำเรื่องการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินเพื่อการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน ในเขต ส.ป.ก. 4-01 ไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 - + มอบหมายให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานการสร้างผู้แทนระดับหมู่บ้าน/ตำบล
 - + มอบหมายให้คณะกรรมการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานโครงการโคบาลล้านนา
 - + มอบหมายให้คณะกรรมการทบทวน ปรับปรุงแก้ไข ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณานวทางการสร้างเครือข่ายผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้าน/ตำบล ตามระเบียบสภาเกษตรกรแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดตั้งเครือข่ายสภาเกษตรกร พ.ศ. 2556
 - + มอบหมายให้คณะกรรมการทบทวน ปรับปรุงแก้ไข ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาหลักเกณฑ์วิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด โดยใช้วิธีการเลือกตั้งวิธีเดิม (ตามบทเฉพาะกาล)
 - + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาข้อเสนอการแก้ไขปัญหาการเข้าใช้อาคารราชพัสดุเพื่อให้เป็นที่ตั้งของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดน่าน
 - + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาเรื่องการค้าธรรมเนียมการจัดให้เช่าอาคารราชพัสดุและชำระค่าเช่าอาคารราชพัสดุ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดพิจิตร
 - + มอบหมายคณะกรรมการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร พิจารณาจัดทำข้อเสนอเรื่อง การนำเข้าโคมีชีวิตจากประเทศเพื่อนบ้าน และการแก้ปัญหาโคทั้งระบบ

- + มอบหมายให้คณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร พิจารณาจัดทำรายงานเรื่องขั้นตอนการทบทวนเงื่อนไขการรับรองพันธุ์ข้าวไทย
- + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ดำเนินการเรื่องโครงการ Quick win 5 จังหวัด 8 อำเภอ นำร่องการจัดการน้ำเพื่อการทำเกษตรอินทรีย์สากล
- + มอบหมายคณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกรรม พิจารณาเรื่องแนวทางการสนับสนุนการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในระบบโซลาร์เซลล์เพื่อการเกษตร
- + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ดำเนินการเรื่องข้อเสนอปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขโครงการธนาคารสินค้าเกษตร กิจกรรมสนับสนุนธนาคารผลผลิตสัตว์น้ำแบบมีส่วนร่วม กรมประมง
- + มอบหมายให้ คณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ดำเนินการเรื่องข้อเสนอโยกย้ายการแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคใบร่วงยางพารา และการนำเข้า ส่งออกยางพาราอย่างเป็นระบบ
- + มอบหมายให้ คณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกรรม พิจารณาเรื่อง การขยายผลการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ฟางข้าว สร้างรายได้ สู้ชุมชน สภาเกษตรกรจังหวัดภาคเหนือตอนบน
- + มอบหมายคณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกรรม พิจารณาเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
- + มอบหมายคณะกรรมการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร พิจารณาเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบาย แนวทางการแก้ไขปัญหาการค้าสินค้าเกษตรตกต่ำ
- + มอบหมายคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร พิจารณาเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบาย แนวทางการบริหารจัดการน้ำและแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- + มอบหมายคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร พิจารณาเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการก่อสร้างฝายชะลอน้ำแกนดินซีเมนต์เพื่อแก้ปัญหาน้ำใช้เพื่อการเกษตร
- + คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร พิจารณาเรื่อง การขับเคลื่อนการเชื่อมโยงตลาดสินค้าการเกษตร ผลิตภัณฑ์ 3 จังหวัดชายแดนใต้กับรัฐเคด้าและรัฐปะลิส
- + คณะกรรมการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาเรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการจัดการธุรกิจสับปะรดไทยผลไม้เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันและสร้างรายได้ โดยสภาเกษตรกรจังหวัดระยอง
- + คณะกรรมการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาเรื่อง ผลกระทบของเกษตรกรจากโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ โดย สภาเกษตรกรจังหวัดสุโขทัย
- + คณะกรรมการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เรื่อง มอบหมายให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นหน่วยประสานและเชื่อมโยงพัฒนาช่องทางตลาด ในรูปแบบ G to G หรือรัฐต่อรัฐ ตลาดคุณหมิงประเทศจีน ส่งออกสินค้าทุเรียน โดย สภาเกษตรกรจังหวัดยะลา
- + คณะกรรมการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาเรื่อง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ สำหรับการขับเคลื่อนเครือข่ายสภาเกษตรกรจังหวัดสงขลาและจังหวัดอื่น โดย สภาเกษตรกรจังหวัดสงขลา
- + คณะกรรมการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาเรื่อง ความเดือดร้อนเกี่ยวกับที่ดินทำกินของเกษตรกร (กรณี เขตป่าสงวนแห่งชาติทับซ้อนที่ดินทำกินของเกษตรกร เขตพื้นที่ 3 ตำบล อำเภอสาทเหล็ก จังหวัดพิจิตร) โดยสภาเกษตรกรจังหวัดพิจิตร

(2) เห็นชอบให้บรรจุเรื่องที่เกี่ยวข้องด้านการเกษตรเพื่อเป็นวาระพิจารณาในการประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติมีมติแล้ว จำนวน 17 เรื่อง ได้แก่

- ข้อเสนอเชิงนโยบายการแก้ไขปัญหาเกษตรกรไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน เขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

มติ มอบสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดทำรายละเอียด และเสนอตามขั้นตอนต่อไป

- การแก้ไขปัญหาการทับซ้อนพื้นที่ป่าไม้กับพื้นที่ ส.ป.ก.จังหวัดสระบุรี

มติ มอบสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดทำรายละเอียด และเสนอตามขั้นตอนต่อไป

- ความเดือดร้อนเกี่ยวกับที่ดินทำกินของเกษตรกร (กรณี เขตป่าสงวนแห่งชาติทับซ้อนที่ดินทำกินของเกษตรกร ตำบลคลองทราย อำเภอสะท้าน จังหวัดพิจิตร)

มติ มอบสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดทำรายละเอียด และเสนอตามขั้นตอนต่อไป

- ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการทำประมงพื้นบ้าน

มติ มอบหมายคณะกรรมการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร เร่งดำเนินการ

- ข้อเสนอเชิงนโยบายการแก้ไขปัญหาหาค่าปลากะพงตกต่ำ

มติ มอบหมายคณะกรรมการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร เร่งดำเนินการ

- ข้อเสนอเพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อกฎหมายที่มีผลกระทบต่อเกษตรกร (พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน ฉบับที่ 629 พ.ศ. 2560 ข้อ 8 ค่าใช้จ่ายเหมาตามมาตรา 40 (8))

มติ มอบหมายให้

+ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติจัดทำหนังสือ ไปยังนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อขอให้ติดตามเรื่องดังกล่าวจากคณะรัฐมนตรี

+ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ยกร่างข้อเสนอให้มีรายละเอียดข้อมูลที่ครบถ้วน เสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

- การสร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพเกษตรกรตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553

มติ เห็นชอบให้คณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกรกรรม ดำเนินการคัดเลือกเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรต้นแบบในการกำหนดนิยาม “ความเข้มแข็งของเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร” ต่อไป

- ขอให้เร่งผลักดันการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่จันทบุรี และการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ดินเงิน พ.ศ. 2547

มติ เห็นชอบให้

+ ผลักดันโครงการผันน้ำจากอ่างเก็บน้ำคลองหางแมวไปยังอ่างเก็บน้ำคลองศาลทรายและอ่างเก็บน้ำสะท้อน เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการโดยเร่งด่วน

+ ผลักดันโครงการอ่างเก็บน้ำคลองวังโตนด เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการโดยเร่งด่วน

+ เสนอกระทรวงมหาดไทยแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ดินเงิน พ.ศ. 2547 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขปัญหาอุทกภัย และภัยแล้งได้อย่างเต็มประสิทธิภาพโดยมอบหมายให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ รวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมให้ครบถ้วนเพื่อประกอบการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

- แนวทางการจัดการช้างป่าอย่างยั่งยืน โดยสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

มติ เห็นชอบให้

- + แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย เสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- + มอบหมายให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พิจารณาคัดเลือกผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะทำงาน และลงนามในคำสั่ง และรายงานให้ที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ในคราวถัดไป

- ข้อเสนอเชิงนโยบายโดดเด่น 4 ภาค ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

มติ เห็นชอบให้

- + ให้ความเห็นชอบในหลักการ มอบหมายให้ประธานคณะทำงานผู้ประสานงานสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติในแต่ละภาค ดำเนินการจัดประชุมคณะทำงานผู้ประสานงานสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ทั้ง 4 ภาค เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับภารกิจเชิงรุกที่มีความโดดเด่นประจำภาค (Quick Wins) ตามแผนปฏิบัติการ 10 ขั้นตอนที่เสนอมาพร้อมนี้
- + ให้ความเห็นชอบบรรจุแผนการปฏิบัติงาน (เพิ่มเติม) เรื่อง การขับเคลื่อนภารกิจเชิงรุก ข้อเสนอเชิงนโยบายโดดเด่นประจำภาค และมอบหมายให้คณะทำงานผู้ประสานงานสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประจำทั้ง 4 ภาค พร้อมทั้งมีอำนาจหน้าที่ในการติดตามประเมินผลข้อเสนอเชิงนโยบายในภาคของตนเองตามที่เสนอ

- ร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

มติ เห็นชอบร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2567-2570

- ข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องแก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ โดยคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร

มติ เห็นชอบให้

- + ให้ความเห็นชอบ (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องแก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ
 - + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติดำเนินการให้เรียบร้อย สมบูรณ์
 - + มอบหมายให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติลงนามถึงคณะรัฐมนตรี
- ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่องพัฒนาความเข้มแข็งชาวนาไทยด้วยศูนย์ข้าวเปลือกชุมชน
- มติ
- + ให้ความเห็นชอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายศูนย์ข้าวเปลือกชุมชน
 - + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติดำเนินการให้เรียบร้อย สมบูรณ์
 - + มอบหมายให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติลงนามถึงคณะรัฐมนตรี

- ร่างพระราชบัญญัติทุเรียนไทย พ.ศ. เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มติ

- + ให้ความเห็นชอบร่างการตรา (ร่าง) พระราชบัญญัติกองทุนทุเรียน พ.ศ.”
- + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติดำเนินการให้เรียบร้อย สมบูรณ์
- + มอบหมายให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติลงนามถึงคณะรัฐมนตรี

- ข้อเสนอเชิงนโยบายเพิ่มประสิทธิภาพการปรับปรุงดิน (ไม่เผาในพื้นที่เกษตร) เพื่อลดปัญหา PM 2.5

มติ

- + ให้ความเห็นชอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายการสร้างแรงจูงใจไม่เผาในพื้นที่เกษตร
- + มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติดำเนินการให้เรียบร้อย สมบูรณ์
- + มอบหมายให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติลงนามถึงคณะรัฐมนตรี

- แนวทางการแก้ปัญหาการผูกขาดตลาดของผู้ประกอบการล้งมะพร้าว น้ำหอมชาวจีน
มติ มอบฝ่ายเลขานุการดำเนินการตามที่ ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรีนำเสนอ ดังนี้
+ มอบหมายให้มอบเรื่องให้แก่คณะกรรมการที่เหมาะสม จัดส่งให้แก่สภาเกษตรกรจังหวัด 77 จังหวัด เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากเกษตรกร
+ เมื่อยกร่างข้อเสนอแล้วเสร็จ ให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุป และเสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติพิจารณาต่อไป
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ.
มติ
+ ให้ความเห็นชอบร่างการตราร่างข้อเสนอเชิงนโยบายเกษตรพันธสัญญา
+ มอบหมายสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติดำเนินการให้เรียบร้อย สมบูรณ์
+ มอบหมายให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติลงนามถึงคณะรัฐมนตรี

2) คณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 คณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ได้มีการประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรอย่างเป็นระบบ รวมถึงดำเนินการอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้ง ได้แก่

- (1) ครั้งที่ 1 /2567 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2567 เพื่อพิจารณาการจัดทำแผนปฏิบัติงาน 4 ปี และแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ 2567 พิจารณาปัญหาของเกษตรกร จำนวน 18 เรื่อง พิจารณา (ร่าง) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่วง) และแนวทางในการขับเคลื่อนงานของคณะกรรมการฯ
- (2) ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2567 เพื่อพิจารณาแผนปฏิบัติงานและงบประมาณคณะอนุกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ พิจารณาข้อเสนอของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ตามมติที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2567 และพิจารณาทบทวนแผนปฏิบัติการของคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร
- (3) ครั้งที่ 3/2567 เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2567 เพื่อพิจารณาแผนปฏิบัติการและงบประมาณคณะอนุกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ พิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาการทำประมงพื้นบ้านและพิจารณา ทบทวนแผนปฏิบัติการของคณะกรรมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร
- (4) ครั้งที่ 4/2567 เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2567 เพื่อพิจารณา (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ

โดยสรุปผลการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดังนี้

- (1) คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่าง) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาเกษตรกร ผู้เลี้ยง สัตว์ปีก (ไก่วง) ในประเทศไทย และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้แจ้ง มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2567 ลงมติเห็นชอบตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติเสนอ และให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป รวมทั้งพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่น ที่เป็นที่ต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น นกกระทา ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/15715 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2567
- (2) (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ ตามมติที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 6/2567 เห็นชอบให้นำเสนอต่อเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเข้าคณะรัฐมนตรีพิจารณา ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ.2553 มาตรา 11 (3) เรื่องดังกล่าวได้จัดทำหนังสือถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือที่ สกช.0101/271 ลงวันที่ 30 กันยายน 2567 เรื่อง (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง แก้ไขปัญหาการค้าโคตกต่ำ
- (3) แนวทางการแก้ไขปัญหาการทำประมงพื้นบ้าน

- ขอให้กรมประมงเปิดรอบการขึ้นทะเบียนเรือประมงพื้นบ้านให้มีความสอดคล้องกับบริบทการทำประมงพื้นบ้าน หรือเพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร
 - ขอให้กรมประมงและกรมเจ้าท่าบูรณาการร่วมกันในการดำเนินการขึ้นทะเบียนเรือฯ
 - ควรมีการประชาสัมพันธ์ และการสร้างการรับรู้ระเบียบกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง และประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอจดทะเบียนเรือไทยสำหรับเรือประมงพื้นบ้าน พ.ศ.2562 รวมถึงการประกาศห้วงเวลาในการรับขึ้นทะเบียนดังกล่าวด้วย
 - ขอให้กรมประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษา คิดค้น และออกแบบเครื่องมือทดแทนเครื่องมือที่มีการประกาศห้ามใช้ให้กับเกษตรกรผู้ประกอบการอาชีพทำการประมงพื้นบ้าน โดยที่เครื่องมือทดแทนควรมีประสิทธิภาพ และสามารถอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลตามเจตนารมณ์ของประกาศดังกล่าว รวมถึงสามารถช่วยให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพการทำประมงพื้นบ้านมีความมั่นคงและยั่งยืนในอาชีพต่อไป
- ทั้งนี้ กรมประมงได้รับข้อเสนอดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และอยู่ระหว่างการดำเนินการพิจารณา แต่เนื่องด้วยประเด็นปัญหาดังกล่าวเกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายทำให้ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการแก้ไขปัญหา

3) คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร ได้ดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการฯ จำนวน 5 ครั้ง ดังนี้

(1) ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2567 เพื่อพิจารณาการจัดทำแผนปฏิบัติการ 4 ปี และแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2567 และแนวทางในการขับเคลื่อนงานของคณะกรรมการฯ และข้อเสนอเชิงนโยบายจากสภาเกษตรกรจังหวัด จำนวน 4 เรื่อง

(2) ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 เพื่อพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการฯ จากสภาเกษตรกรจังหวัด จำนวน 6 เรื่อง

(3) ครั้งที่ 3/2567 เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2567 เพื่อพิจารณาแนวทางและแผนปฏิบัติการของอนุกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย

- เรื่อง พัฒนาความเข้มแข็งชาวนาไทยด้วยห่วงโซ่ข้าวชุมชน
- เรื่อง จัดการศึกษาและพัฒนาองค์กรเกษตรกร

(4) ครั้งที่ 4/2567 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2567 เพื่อพิจารณาแนวทางการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายของอนุกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายฯ จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

- เรื่อง พัฒนาความเข้มแข็งชาวนาไทยด้วยห่วงโซ่ข้าวชุมชน
- เรื่อง จัดการศึกษาและพัฒนาองค์กรเกษตรกร
- รวมทั้งบททวนแผนปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ 2567

(5) ครั้งที่ 5/2567 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2567 เพื่อพิจารณา (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบายของอนุกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายฯ จำนวน 2 เรื่อง

- เรื่อง พัฒนาความเข้มแข็งชาวนาไทยด้วยศูนย์ข้าวเปลือกชุมชน
- เรื่อง จัดการศึกษาและพัฒนาองค์กรเกษตรกร

โดยสรุปผลการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดังนี้

(1) เห็นชอบ (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง พัฒนาความเข้มแข็งชาวนาไทยด้วยศูนย์ข้าวเปลือกข้าวชุมชน ตามมติที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 6/2567 และเห็นชอบให้นำเสนอต่อเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ตาม พรบ. 2553 มาตรา 11 (1) และ (2) เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้บริหารสภาเกษตรกรแห่งชาติ (รายละเอียดตามเอกสารประกอบ)

(2) เห็นชอบ (ร่าง) ข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง จัดการศึกษาและพัฒนาองค์กรเกษตรกรตามมติที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 6/2567 และเห็นชอบให้มีการดำเนินการต่อไปตามแนวทางของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง การจัดการศึกษาและพัฒนาองค์กรเกษตรกร ในรูปแบบของสมาพันธ์เกษตรกรยุคใหม่แห่งประเทศไทย (ส.ก.ย.ท.) (New Smart Farmers Confederation of Thailand : NESFACT)” และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาและขับเคลื่อนการจัดตั้ง “สมาพันธ์เกษตรกรยุคใหม่แห่งประเทศไทย ภายใต้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร

4) คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร มีการประชุมคณะกรรมการ 4 ครั้ง ประชุมกลุ่มย่อย 2 ครั้ง ประชุมคณะอนุกรรมการ 1 ครั้ง และประชุมจัดทำ Conceptual Framework 1 ครั้ง เพื่อจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2568 – 2573 เสนอต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

5) คณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกร

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 คณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกร ได้มีการประชุมจำนวนทั้งสิ้น 5 ครั้ง ได้แก่

- ครั้งที่ 1 วันที่ 9 มกราคม 2567
- ครั้งที่ 2 วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567
- ครั้งที่ 3 วันที่ 15 สิงหาคม 2567
- ครั้งที่ 4 วันที่ 29 สิงหาคม 2567
- ครั้งที่ 5 วันที่ 20 กันยายน 2567

โดยสรุปผลการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดังนี้

พิจารณาเห็นชอบ

- แนวทางการแก้ไขปัญหาโรคใบด่างมันสำปะหลัง การพิจารณาแนวทางการจัดการคาร์บอนเครดิต
- ให้มีการคัดเลือกเกษตรกร/องค์กรเกษตรกรต้นแบบ ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพเกษตรกร

การจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายการแก้ไขปัญหาโรคใบด่างมันสำปะหลัง

- เสนอต่อนายกรัฐมนตรี ตามหนังสือเลขที่ สกข.0101/123 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2567 และลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคใบด่างมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา

ร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลง สภาพหุภูมิภาค พ.ศ.

- เสนอให้มีตัวแทนของสภาเกษตรกรแห่งชาติร่วมเป็นคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงสภาพหุภูมิภาค และคณะกรรมการการบริหารจัดการกองทุน ตามร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลง สภาพหุภูมิภาค พ.ศ. หมวด 2 มาตรา 12 ว่าด้วยองค์ประกอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) (สสน.)

- สภาเกษตรกรจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการขับเคลื่อนการบริหารจัดการแหล่งน้ำชุมชนเป็น
อย่างดีและขยายผลไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และได้รับการประสานแจ้งแหล่งทุนในการพัฒนา
แหล่งน้ำชุมชนจากทุกภาคส่วน ทั้งนี้ สสน.ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานร่วมกับสภาเกษตรกร
แห่งชาติ เพื่อให้ชุมชนได้บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
- คณะกรรมการเสนอให้เสนอเพิ่มองค์กรผู้ใช้น้ำ ขับเคลื่อนงานร่วมกันต่อไป

การขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.)

- คณะกรรมการได้เสนอให้สภาเกษตรกรจังหวัดทุกจังหวัด เข้าไปมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำ
ในทุกกลุ่มน้ำโดยตำแหน่ง เพื่อให้สามารถเสนอแผนการจัดการลุ่มน้ำ ซึ่งจะเป็นโยบายต่อเครือข่าย
เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ต่อไป
- เสนอให้สภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นหน่วยรับโครงการ เพื่อให้สามารถเสนอโครงการเกี่ยวกับน้ำ
ผ่านระบบไทย วอเตอร์ แพลน ได้

6) คณะกรรมการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 คณะกรรมการศึกษา วิจัย และพัฒนาระบบเกษตรกรรม ได้มีการประชุม

จำนวนทั้งสิ้น 5 ครั้ง ได้แก่

- ครั้งที่ 1 วันที่ 9 มกราคม 2567
- ครั้งที่ 2 วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567
- ครั้งที่ 3 วันที่ 8 มีนาคม 2567
- ครั้งที่ 4 วันที่ 17 พฤษภาคม 2567
- ครั้งที่ 5 วันที่ 10 กันยายน 2567

โดยสรุปผลการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดังนี้

- 1) ข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องการสนับสนุนใช้มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว (ไม่เผาฟาง)

ของชาวนาเพื่อลดฝุ่น PM. 2.5

- 2) ข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องการจัดตั้งพระราชบัญญัติทุเรียน พ.ศ. ...
- 3) ร่างพระราชบัญญัติทุเรียนไทย พ.ศ. ...

- จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทุเรียนไทย พ.ศ. ... จำนวน 2 ครั้ง

ผลการดำเนินงานคณะทำงานร่างกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยหรือได้รับผลกระทบจากช้างป่า

1) ส่งข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาช้างป่าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหาย
ให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี (วันที่ 1 สิงหาคม 2567)

- โดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีหนังสือตอบกลับมา (นร 0403(กน)/9816 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2567) แจ้งว่า
นายกรัฐมนตรี มีบัญชาสั่งเรื่องให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการตามข้อเสนอของ
สภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แล้ว
- โดยศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือตอบกลับมา (นร 0105.4/7086 ลงวันที่
6 สิงหาคม 2567) แจ้งว่าสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ประสานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง และกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ดำเนินการตามข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และขอให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งผลให้สภาเกษตรกรแห่งชาติ
ทราบด้วย

2) ส่งข้อเสนอเชิงนโยบายเรื่องผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาข้างป้าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาติดตามผลการดำเนินงานและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาข้างป้าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ สภาผู้แทนราษฎร (วันที่ 18 กรกฎาคม 2567)

- นายศักดิ์ชาย ต้นเจริญ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาติดตามผลการดำเนินงานและศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาข้างป้าอย่างยั่งยืน รวมทั้งมาตรการเยียวยาความเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ สภาผู้แทนราษฎร รับข้อเสนอเชิงนโยบายด้วยตนเองและรับไปดำเนินการ

2.3) แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร

การดำเนินงานของคณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร ได้จัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร ฉบับที่ 2 พ.ศ.2568 - 2573 ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติที่กำหนดหน้าที่เอาไว้ในพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 11 อนุ 4 เพื่อเสนอต่อนายกรัฐมนตรี และให้คณะรัฐมนตรีในความเห็นชอบตามบทบัญญัติในมาตรา 42

การจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร ได้ดำเนินการมาตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 แล้วเสร็จโดยสภาเกษตรกรแห่งชาติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2567 และได้ดำเนินการตามขั้นตอน วิธีการ หลักการของการจัดทำแผนครบถ้วนเป็นไปตามหลักวิชาการ โดยเน้นหลักการทำงานแบบมีส่วนร่วม เริ่มตั้งแต่การสำรวจความคิดเห็นจากเกษตรกร

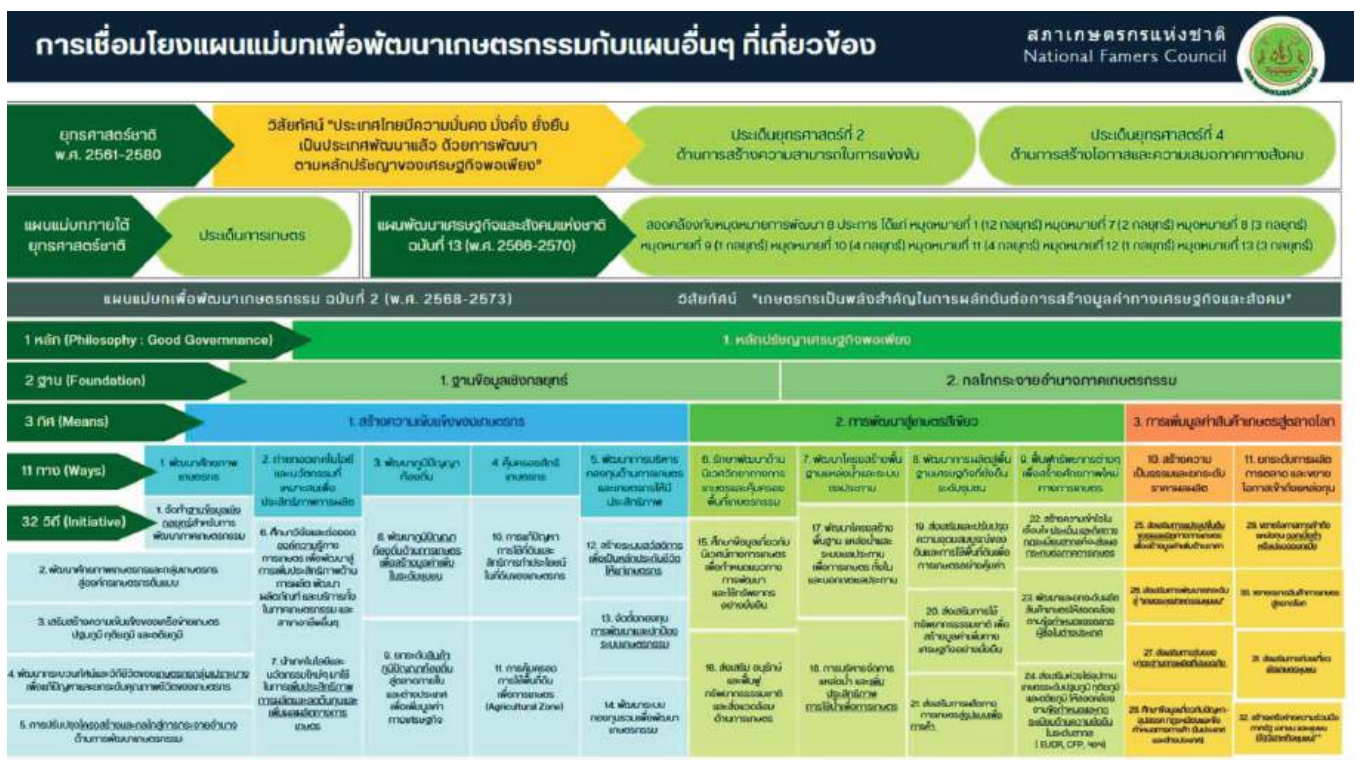
3 ทิศ (Means) มีความหมายเทียบเคียงคำว่า ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ซึ่งแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม มีจำนวน 3 ทิศ อันได้แก่

- ทิศที่ 1 คือ การสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร
- ทิศที่ 2 คือ การพัฒนาเกษตรสีเขียว
- ทิศที่ 3 คือ การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

11 ทาง (Ways) มีความหมายเทียบเคียงคำว่า กลยุทธ์ในการพัฒนา ซึ่งแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม มีจำนวน 11 ทาง อันได้แก่

- ทางที่ 1 พัฒนาศักยภาพเกษตรกร
- ทางที่ 2 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ทางที่ 3 พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ทางที่ 4 คัดกรองสิทธิเกษตรกร
- ทางที่ 5 พัฒนาการบริหารกองทุนด้านการเกษตรและเกษตรกรในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ
- ทางที่ 6 อนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศน์
- ทางที่ 7 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำ และระบบชลประทาน
- ทางที่ 8 พัฒนาการผลิตสู่พื้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
- ทางที่ 9 พื้นฟูทรัพยากรเพื่อสร้างศักยภาพใหม่ทางการเกษตร
- ทางที่ 10 การสร้างความเป็นธรรมและยกระดับราคาผลผลิต
- ทางที่ 11 ยกระดับการผลิต การตลาด และขยายโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

32 วิธี (Initiative) มีความหมายเทียบเคียงคำว่า กลยุทธ์ย่อยในการพัฒนา ซึ่งแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม มีจำนวน 32 วิธี

ผลการดำเนินการ

สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา 42 ได้เสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2568 ถึง 2573 ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

เอกสารประกอบ

สำเนาหนังสือ สกช. 0101/209 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2567

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวนทั้งสิ้น 450,000.-บาท ประชุมคณะกรรมการฯ จำนวน 4 ครั้ง และประชุมกลุ่มย่อยคณะทำงานวิชาการฯ จำนวน 3 ครั้ง และเบิกจ่ายงบประมาณจำนวนทั้งสิ้น 425,876.53 บาท คิดเป็นร้อยละ 94.64 คงเหลืองบประมาณจำนวนทั้งสิ้น 24,123.47 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.36 รายละเอียด ดังนี้

รายการ	เบิกจ่าย งบประมาณ พ.ศ. 2567	เบิกจ่าย ร้อยละ	งบม.คงเหลือ พ.ศ. 2567	คงเหลือ ร้อยละ
1) การประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2567 ณ ห้องประชุม สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและร่วมกับการประชุมทางไกลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Zoom)	23,635	5.25%	426,365	94.75%
2) การประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 3/2567 วันที่ 4 กรกฎาคม 2567 ณ ห้องประชุม สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	81,517.51	18.12%	344,847.49	76.63%

รายการ	เบิกจ่าย งบประมาณ พ.ศ. 2567	เบิกจ่าย ร้อยละ	งบม.คท.เหลือ พ.ศ. 2567	คงเหลือ ร้อยละ
3) การประชุมกลุ่มย่อยคณะกรรมการภายใต้ คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ วันที่ 5-7 สิงหาคม 2567	50,053	11.12	294,794.49	65.51
4) การประชุมกลุ่มย่อยคณะกรรมการภายใต้ คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ วันที่ 13-14 สิงหาคม 2567	30,440.01	6.76	264,354.48	58.75
5) การประชุมคณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อน แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรฯ ครั้งที่ 4/2567 วันที่ 21 สิงหาคม 2567 ณ ห้องประชุมสำนักงาน สภาเกษตรกรแห่งชาติ	138,734.50	30.83	125,619.98	27.92
6) ประชุมเตรียมการสนับสนุนคณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อน ติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา เกษตรกรรม และคณะอนุกรรมการพัฒนาการ สื่อสารแผนพัฒนาเกษตรกรฯ วันที่ 23-24 กันยายน 2567 ณ ห้องประชุมสำนักงานสภา เกษตรกรแห่งชาติ	76,403	16.98	49,216.98	10.94
7) ประชุมจัดทำ Conceptual Framework ข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 6 ประเด็น วันที่ 25 กันยายน 2567 ณ ห้องประชุมสำนักงาน สภาเกษตรกรแห่งชาติ	25,093.51	5.58	24,123.47	5.36
รวมงบประมาณทั้งสิ้น	425,876.53	94.64	24,123.47	5.36

2.4) งานตามนโยบายและยุทธศาสตร์

1) การลงนามบันทึกความร่วมมือ MOU ระหว่างสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม วันที่ 19 กรกฎาคม 2567 ณ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ร่วมมือเพื่อดำเนินการความร่วมมือ ในการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรด้วยเกษตรอุตสาหกรรมชุมชน เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการ แปรรูปเพื่อ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมให้กับเครือข่ายเกษตรกร และผู้แปรรูปสินค้าจากภาคการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมให้กับเครือข่ายเกษตรกรและผู้แปรรูปสินค้าจากภาคการเกษตรเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด ผู้ปฏิบัติงาน (เกษตรกร) เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความเข้มแข็ง ของเกษตรกรด้วยเกษตรอุตสาหกรรม และสร้างการรับรู้ในการดำเนินการความร่วมมือในการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็ง ของ

เกษตรกรด้วยเกษตรกรอุตสาหกรรมชุมชน กลุ่มเป้าหมาย 8 จังหวัดภาคกลาง ได้แก่ นครปฐม สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร สมุทรสงคราม นครนายก นนทบุรี กรุงเทพมหานคร และส่วนกลาง จำนวน 100 คน ในงานมีกิจกรรม เสวนาหัวข้อ “ส่งเสริมความเข้มแข็งของเกษตรกรด้วยเกษตรกร” โดยกล่าวถึงความร่วมมือในการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและสร้างโอกาสให้กับเกษตรกรในเครือข่าย ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถอย่างยั่งยืน และเยี่ยมชมบูธนิทรรศการ โกโก้ สมุนไพร ไข่ และชีวมวล

2) การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ITA ประจำปี พ.ศ. 2567

ดำเนินการ ดังนี้

1) แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน (Internal Integrity and Transparency Assessment) หรือแบบวัด IIT โดยจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำร้อยละ 20 ของจำนวนพนักงานทั้งองค์กร และจะต้องมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คนขึ้นไป ตอบแบบวัดการรับรู้และแสดงความคิดเห็น

2) แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก (External Integrity and Transparency Assessment) หรือแบบวัด EIT โดยเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการหรือผู้ติดต่อหน่วยงานภาครัฐในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้มีโอกาสสะท้อนและแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (หากหน่วยงานมีลักษณะเป็นสภา ให้ถือว่าสมาชิกสภาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก) การเก็บข้อมูล EIT ได้จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 จากการผู้รับบริการหรือมาติดต่อราชการด้วยตนเอง (Public) ป.ป.ช. กำหนดขั้นต่ำ 30 คน
- กลุ่มที่ 2 จากการผู้ประเมิน(ป.ป.ช.)เก็บข้อมูล(survey)ด้วยการลงพื้นที่หรือการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 20 ของกลุ่มที่ 1 โดยสอบถามการรับรู้และความคิดเห็นใน

3) แบบวัดการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (Open Data Integrity and Transparency Assessment) หรือแบบวัด OIT เป็นการตรวจสอบระดับการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐที่เผยแพร่ไว้ทางเว็บไซต์หลักของหน่วยงาน

- สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผ่านการประเมิน ITA คะแนน 85.79 คะแนน

3) การติดตามงานของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด/บูรณาการร่วมกับหน่วยงาน

(1) ประชุมติดตามการดำเนินงานตามแผนงานประจำปีงบประมาณ 2567 กลุ่มภาคกลาง (13 จังหวัด) วันที่ 7 – 8 มิถุนายน 2567 ณ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี และลงพื้นที่เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เหลือใช้ทางการเกษตร ณ บ้านเขาขลุ่ย ตำบลเขาขลุ่ย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ และคณะได้มอบนโยบายการทำงาน ดังนี้

1.1) การขับเคลื่อนงานตามมาตรา 11 และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 จากมุมมองหน่วยงานภายนอก การดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ทำให้การดำเนินงานตอบสนอง ตามมาตรา 33 และมาตรา 11 ได้

1.2) งานด้านบุคลากร

- สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จะเร่งดำเนินการบรรจุพนักงานให้เต็มกรอบอัตรากำลัง
- จัดสวัสดิการให้พนักงาน เช่น สิทธิรักษาพยาบาล เงินประจำตำแหน่ง ค่าเลี้ยงชีพในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้

1.3) สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด (ภาคกลาง 13 จังหวัด) ได้รายงานผลการใช้งบประมาณและผลการปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. 2567 สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดมีการขับเคลื่อนงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด ยกเว้นมีบางจังหวัดที่ยังไม่ได้ประชุม สภจ. โดยจะเร่งดำเนินการให้ทันตามกำหนด

1.4) การลงพื้นที่ดูงานเพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เหลือใช้ทางการเกษตร (พลังงานชีวมวล) ณ บ้านเขาขลุ่ย ตำบลเขาขลุ่ย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ร่วมกับกับส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปและการใช้ประโยชน์ชีวมวล (อ้อย) ห่วงโซ่คุณค่าของพืชชีวมวลเป็นช่องทางสร้างรายได้ให้เกษตรกร คือการปลูกและจัดหาวัตถุดิบ การแปรรูป การตลาด การกระจายสินค้า

- ปัญหาและความต้องการของเกษตรกร คือการสนับสนุนจากภาครัฐ แหล่งเงินทุนเครื่องจักร เทคโนโลยีนวัตกรรม

(2) ประชุมติดตามการดำเนินงานตามแผนงานประจำปีงบประมาณ 2567 กลุ่มภาคกลาง (13 จังหวัด) ในวันที่ 14 มิถุนายน 2567 ณ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดฉะเชิงเทรา

นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ และคณะ ติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี 2567 ดังนี้

2.1) การดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตาม พ.ร.บ.สภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ตามมาตรา 33 และมาตรา 11 ยังไม่สามารถตอบเจตจำนงอย่างแท้จริง ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณ

2.2) โครงสร้างของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีจำนวน 617 อัตรา แต่สามารถบรรจุ แต่งตั้งได้ 595 อัตรา เนื่องจากจัดงบประมาณให้เฉพาะเงินเดือน ไม่รวมค่าสวัสดิการต่างๆ ของบุคลากรโดยสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ อยู่ระหว่างการพิจารณาแนวทางเพื่อให้ได้มาซึ่งงบประมาณบุคลากรที่เหมาะสม ซึ่งตามมาตรา 25 ได้รับงบประมาณอย่างจำกัด และสำนักงานประมาณได้จัดสรรงบประมาณตามเงื่อนไขที่เหมาะสม

2.3) การจัดซื้อจัดจ้างรถยนต์มีความล่าช้าเนื่องจากติดปัญหาการจัดทำ TOR และคุณสมบัติของผู้แข่งขันราคา

2.4) การรายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมการประชุม สกจ. ในปี 2568 จะมีการปรับปรุงการทำงานใหม่ โดยกำหนดตัวชี้วัดการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายให้ได้ภายในเดือนกันยายน 2567

(3) กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมภายใต้โครงการยกระดับสินค้าเกษตรพื้นฟูเกษตรอุตสาหกรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567.เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2567 ณ โรงแรม ธาริส อาร์ท โฮเทล จังหวัดแพร่

นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ รักษาการแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นประธานในพิธีเปิดกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมภายใต้โครงการยกระดับสินค้าเกษตรพื้นฟูเกษตรอุตสาหกรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ณ โรงแรม ธาริส อาร์ท โฮเทล จังหวัดแพร่ เพื่อยกระดับศักยภาพธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมโกโก้ ทั่วประเทศ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และพัฒนาองค์ความรู้แก่เกษตรกร ผู้ประกอบการในธุรกิจโกโก้ รวมทั้งผู้ที่สนใจทั่วไป ให้สามารถแปรรูปผลผลิตโกโก้ ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และสามารถจัดจำหน่ายไปสู่เชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งคาดว่าจะกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดแพร่เกิดการสร้างงาน เกิดการกระจายรายได้ สร้างอาชีพในชุมชน เกิดการสร้างเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกโกโก้ เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการแปรรูปโกโก้ ส่งเสริมธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมโกโก้ของจังหวัดแพร่ให้เติบโตแข็งแรงไปพร้อมกัน และเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

(4) ประชุมติดตามผลการดำเนินการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดแพร่และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดน่าน วันที่ 23-24 กรกฎาคม 2567 ณ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดแพร่และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดน่าน

นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ รักษาการแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ พร้อมคณะ ร่วมติดตามการดำเนินงานตามนโยบายของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และการบูรณาการร่วมกันระหว่างสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด พร้อมทั้งรายงานปัญหาอุปสรรคในการขับเคลื่อนงานในจังหวัด โดยผู้บริหารสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้ให้ข้อเสนอแนะ และข้อแนะนำ ดังนี้

4.1) ทิศทางการขับเคลื่อนงานของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดและสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ต้องเชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัดและแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม สภาเกษตรกรแห่งชาติ

4.2) การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรเพื่อแก้ไขปัญหาภาคเกษตรกรรม สกช. ได้ดำเนินการจัดทำแนวทางการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 และสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(5) การหารือประเด็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับศูนย์การเรียนรู้และบริการวิชาการเครือข่ายแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 23 กรกฎาคม 2567 ณ ศูนย์การเรียนรู้และบริการวิชาการเครือข่ายแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตำบลผาสิงห์ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีแนวทางการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ตามแนวคิด 1.หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2 ฐาน 3 ทิศ 11 ทาง 32 วิธี เพื่อพัฒนาภาคเกษตรกรรมของประเทศ และมุ่งเน้นให้เกษตรกรในพื้นที่มีส่วนร่วมในการสะท้อนปัญหาความต้องการและแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาตนเองจนเกิดความเข้มแข็ง และเสริมแรงการพัฒนาความรู้ให้เกษตรกรด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานภาคี ได้แก่ สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ผ่านกลไกของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และเครือข่ายเกษตรกร 77 จังหวัด โดยมีสภาเกษตรกรแห่งชาติกลั่นกรองข้อมูลของเกษตรกร ให้คำปรึกษา และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในรูปแบบข้อเสนอเชิงนโยบายหรือแนวทางการแก้ไขปัญหา ผ่านกลไกหลักการดำเนินงาน ตามภารกิจแห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553

(6) ประชุมติดตามการดำเนินงานตามแผนงานประจำปีงบประมาณ 2567 กลุ่มภาคใต้ (14 จังหวัด) ระหว่างวันที่ 26 – 30 สิงหาคม 2567 ณ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดสงขลา

นายณรงศ์รัตน์ ม่วงประเสริฐ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ รักษาการแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ พร้อมด้วยคณะ ร่วมติดตามการดำเนินงานตามนโยบายของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด กลุ่มภาคใต้ (14 จังหวัด) ดังนี้

- 1) งานตามภารกิจด้านข้อเสนอเชิงนโยบาย
- 2) งานโครงการ/กิจกรรม
- 3) งานบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรเกษตรกร
- 4) การใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
- 5) ปัญหา อุปสรรค ของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด กลุ่มภาคใต้ 14 จังหวัด รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดังนี้

1) การส่งเสริมและพัฒนาการผลิตทุเรียนในจังหวัดชุมพร โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของผลผลิต กิจกรรมส่งเสริมเทคนิคการผลิตทุเรียนคุณภาพ และการรับมือสถานการณ์สภาพอากาศเปลี่ยนแปลง เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตทุเรียนคุณภาพ

2) การจัดบูธนิทรรศการและร่วมพิธีเปิดงาน “Chumphon Fruit Fun Fresh 2024” จัดโดยจังหวัดชุมพร

3) โครงการยุทธศาสตร์ทุเรียนไทยบุกตลาดประเทศจีน เพื่อสะท้อนปัญหาภาคเกษตร ความต้องการของเกษตรกร และแนวทางการดำเนินการ

4) ยกระดับกลุ่มแปลงใหญ่ทุเรียนทุ่งหลวงมุ่งสู่เกษตรกรอัจฉริยะ เพื่อส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการใช้ออปพลิเคชันมาพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐานส่งออก และช่วยยกระดับผลผลิตทุเรียนคุณภาพ

5) การดำเนินงานตามภารกิจด้านข้อเสนอเชิงนโยบายการแก้ไขปัญหาที่ดิน และคุ้มครองสิทธิเกษตรกรให้มีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิในที่ดินทำกิน จังหวัดระนอง

6) ข้อเสนอเชิงนโยบายการแก้ไขปัญหาการระบาดของโรค ใบร่วงยางพาราและการนำเข้าส่งออกยางพาราอย่างเป็นระบบ จังหวัดระนอง

7) การจัดทำข้อเสนอ (เชิงนโยบาย) แนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ข้อเสนอแนวทางในการพัฒนาการเลี้ยงแพะสู่อุตสาหกรรม จังหวัดกระบี่

2.5) โครงการ / กิจกรรม

1) โครงการเวทีรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ครั้งที่ 1 วันที่ 4 มีนาคม 2567 ณ ห้องลาเวนเดอร์ 3 อาคาร 3 ชั้น 3 โรงแรม ทีเค พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ดำเนินการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น ครั้งที่ 1 มีกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภายนอก ได้แก่ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย มูลนิธิชีววิถี ไร.ดร. ดำรงค์ วัฒนา และ ดร. พรหมณี ขำเลิศ รวมทั้งประธานและรองประธานคณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม สภาเกษตรกรแห่งชาติ ผู้ช่วยประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผู้บริหารและพนักงานกองยุทธศาสตร์ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อนำข้อเสนอแนะไปกำหนดเป็นนโยบายด้านการเกษตรโดยมีหน่วยงานให้ความคิดเห็น ดังนี้

(1) ขอให้ทบทวนร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ให้สอดคล้องตามแผนระดับ 2 และแผนระดับ 3 ส่วนการจัดวางกลยุทธ์ ควรมีประเด็นที่ต้องการพัฒนา ส่วนการจัดตั้งกองทุน จะต้องวิเคราะห์ความซ้ำซ้อนรวมถึงเป้าหมายของกองทุนให้ชัดเจนว่ามีความแตกต่างจากกองทุนเดิมอย่างไร เนื่องจากสำนักงบประมาณจะต้องพิจารณาจัดสรรงบประมาณแผ่นดินในการจัดตั้งกองทุน

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเข้าถึงข้อมูลด้านการเกษตร เข้าถึงได้ยาก ทำให้นำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการได้ไม่ทันขอเสนอเรื่องการปรับปรุงข้อมูล (สภาเกษตรกรอัจฉริยะ) เพื่อให้ up to date และเข้าถึงได้ง่าย ในส่วนของผู้นำเกษตรกรโลก เพิ่มวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อให้ไปถึงเป็นผู้นำเกษตรกรโลก เช่น รักษาความเป็นผู้นำ เพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด เพื่อเป็นผู้นำเกษตรกรโลก

(3) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 มุ่งเน้นให้เกษตรกรต้องปรับตัวเพื่อลดสภาวะโลกร้อน

(4) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ความมั่นคงทางอาหาร ควรมีการรักษาเสถียรภาพ และระบุประเด็นการพัฒนาให้ชัดเจนว่าต้องการพัฒนาความมั่นคงทางอาหารในแง่ภูมิใด

ผลการดำเนินงาน

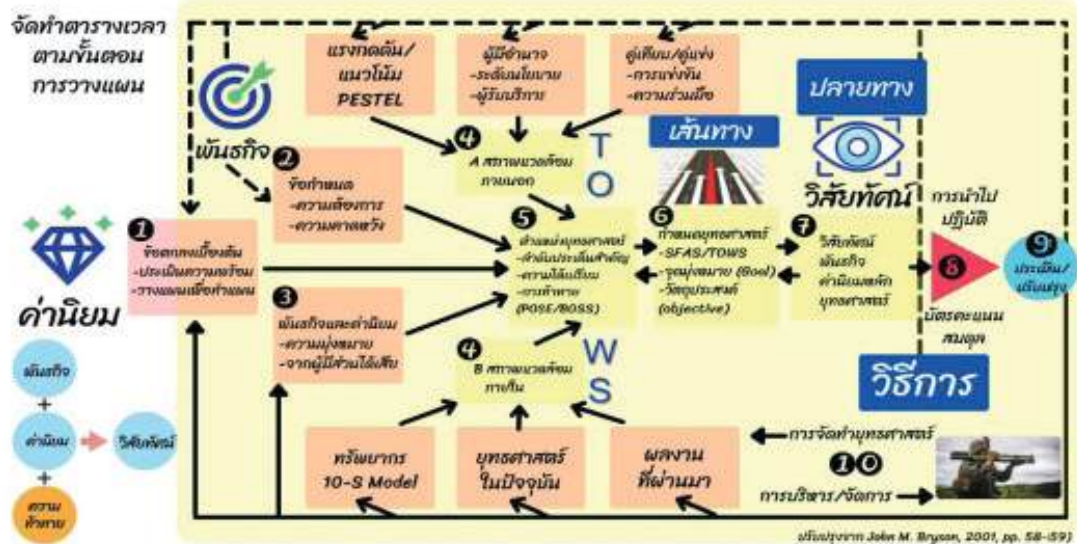
สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้นำข้อเสนอแนะจากการจัดเวทีไปปรับปรุงร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2567-2570

งบประมาณในการดำเนินการโครงการฯ จำนวน 45,596 บาท

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ ๑๐ ขั้นตอน

ขั้นตอนของกระบวนการเชิงยุทธศาสตร์

รูปภาพที่ ๑๐ กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ ๑๐ ขั้นตอน

2) โครงการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2567 – 2570 (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม) ภายใต้โครงการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร กิจกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม วันที่ 5 กรกฎาคม 2567 ณ โรงแรมทีเค พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้จัดโครงการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2567 – 2570 (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม) ภายใต้โครงการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร กิจกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะต่อร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2567 - 2570 ให้แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมสอดคล้องกับบริบททุกภาคส่วน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด คณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม พนักงานสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและพนักงานสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด โดยมีการเสวนา “แนวทางการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยหน่วยงานที่นำแผนไปปฏิบัติ” ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติสภาคีจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

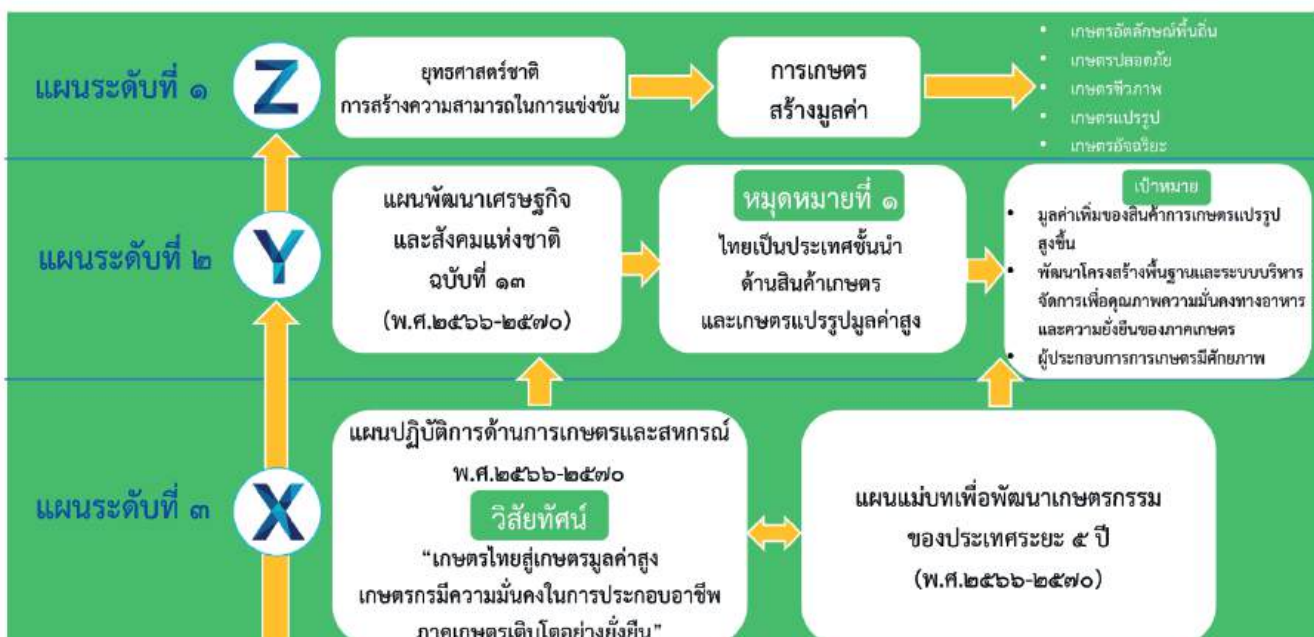
ผลการดำเนินงาน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้นำข้อเสนอแนะจากการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นที่สะท้อนโดยกลุ่มเป้าหมาย มาปรับปรุงร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2567 – 2570 และเสนอต่อที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเสนอต่อนายกรัฐมนตรี พิจารณาวิเคราะห์ และกลั่นกรองเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

งบประมาณในการดำเนินการโครงการฯ จำนวน 127,904.50 บาท

ความเชื่อมโยงของแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมกับแผนระดับชาติ

เสวนา “แนวทางการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ” โดยหน่วยงานภาครัฐ

3) โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การบริหารเชิงยุทธศาสตร์” พนักงานสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและพนักงานสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ภายใต้โครงการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร กิจกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ระหว่างวันที่ 17-21 มิถุนายน 2567 ณ โรงแรมทีเค พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 20 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านธุรการ และทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อรวบรวม ศึกษา วิจัย พัฒนาและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร ในองค์กรตั้งแต่ระดับการจัดทำนโยบาย วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ ขั้นตอนกระบวนการปฏิบัติงาน การจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม แผนยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการขององค์กร ตลอดจนการ บูรณาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กร ในการสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้พนักงานระดับอำนวยการสูงมีความรู้ ความเข้าใจ การกำหนดยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม แผนยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการขององค์กรการจัดทำงบประมาณและการบริหารโครงการ และการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงาน หลักวิชาการที่ทันสมัยและเป็นมาตรฐานสากล กลุ่มเป้าหมาย พนักงานระดับอำนวยการสูง จำนวน 30 คน โดยมีกระบวนการ ดังนี้

- (1) หลักการวิเคราะห์และสังเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ การวิเคราะห์ SWOT การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ และการสร้างตัวแบบธุรกิจ
- (2) เทคนิคการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติโดยใช้บัตรคะแนนสมดุล (Balanced Scorecard) และฝึกปฏิบัติ
- (3) การวิเคราะห์ผลผลิตและเป้าหมายของยุทธศาสตร์
- (4) การบริหารความคุ้มค่าและวิเคราะห์ผลประโยชน์ของโครงการ
- (5) การประเมินและวิเคราะห์ความเหมาะสมโครงการเบื้องต้น

โดยพนักงานระดับอำนวยการสูง ได้ความรู้ ความเข้าใจ การกำหนดยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม แผนยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการขององค์กรการจัดทำงบประมาณและการบริหารโครงการ และการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงาน โดยใช้หลักวิชาการที่ทันสมัยและเป็นมาตรฐานสากล และมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในองค์กร โดยปรับแนวคิดมุมมอง วิธีการทำงาน การสื่อสาร ตลอดจนวิธีแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับการทำงานในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการดำเนินงาน

ผู้เข้าร่วมการอบรมได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดทำยุทธศาสตร์ 10 ขั้นตอน รวมทั้งการประเมินความคุ้มค่าของโครงการเชิงยุทธศาสตร์และได้เป็นร่างแผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (สกช.) คือ แผนเชิงยุทธศาสตร์ที่มีทิศทางในการเสริมสร้างและรักษาความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรมไทย แผนนี้ได้รับการทบทวนในปี พ.ศ. 2567 ให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และผ่านการอบรมได้รับวุฒิบัตร จำนวน 29 คน

งบประมาณในการดำเนินการโครงการฯ จำนวน 847,748 บาท

4) โครงการเวทีรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการเกษตรของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดและสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ วันที่ 5 กันยายน 2567 ณ โรงแรมทีเค พาเลช แอนด์ คอนเวนชั่น ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

สภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของเกษตรกรในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับพื้นที่ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางการแก้ไขปัญหา พัฒนาอาชีพเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมและขับเคลื่อนในการแก้ไขปัญหาและกำหนดแผนการพัฒนาการเกษตรจากล่างสู่บน และจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเกษตร โดยการดำเนินงานที่ผ่านมา สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประจำสภาเกษตรกรแห่งชาติ 6 คณะ เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนของเกษตรกรในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการวางแผนเกษตรกรรมและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกรเพื่อสนับสนุนสิทธิและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ในการกำหนดนโยบายและวางแผนเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ และรักษาเสถียรภาพราคาและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร และแต่งตั้งคณะทำงานผู้ประสานงานสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติประจำภาค 4 ภาค เพื่อดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสนับสนุนการดำเนินการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการสภาเกษตรกรแห่งชาติและคณะทำงานจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับภารกิจเชิงรุกที่มีความโดดเด่นประจำภาค (Quick Wins) ได้นำเสนอเรื่องเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย ดังนี้

- (1) ข้อเสนอการแก้ไขปัญหาหาคาผลผลิตปาล์มน้ำมันตกต่ำทั้งระบบ
- (2) ข้อเสนอการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน
- (3) ข้อเสนอการแก้ไขปัญหาราคาโคเนื้อตกต่ำ
- (4) ข้อเสนอเชิงนโยบายการปรับปรุงบำรุงดิน (ไม่เผาในพื้นที่เกษตร) เพื่อลดปัญหา PM 2.5
- (5) ข้อเสนอเชิงนโยบายศูนย์ข้าวเปลือกชุมชน
- (6) การตรา (ร่าง) พระราชบัญญัติกองทุนทุเรียน พ.ศ.
- (7) ข้อเสนอเชิงนโยบายเกษตรพันธสัญญา

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงได้จัดโครงการรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการเกษตรของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดและสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประกอบการพิจารณาการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการเกษตรเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

ผลการดำเนินงาน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้จัดทำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการเกษตร จำนวน 3 เรื่อง เสนอเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

งบประมาณในการดำเนินการโครงการฯ จำนวน 382,584.70 บาท

เอกสารประกอบ

- (1) หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สภช. 0101/171 ลงวันที่ 30 กันยายน 2567 เรื่อง ร่างข้อเสนอแก้ไขปัญหาโคเนื้อตกต่ำ
- (2) หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สภช. 0101/172 ลงวันที่ 30 กันยายน 2567 เรื่อง ร่างข้อเสนอโครงสร้างปาล์มน้ำมัน
- (3) หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สภช. 0101/173 ลงวันที่ 30 กันยายน 2567 เรื่องข้อเสนอการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำนอกเขตชลประทาน

5) การจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด พ.ศ. 2567 – 2570 ภายใต้การขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม

สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดได้จัดโครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด พ.ศ. 2567 – 2570 ภายใต้การขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม อันเป็นการสนับสนุนสิทธิและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกร เพื่อเพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนให้เกิดประโยชน์กับเกษตรกรอย่างแท้จริง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด และร่างแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม และบูรณาการขับเคลื่อนแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งเชื่อมโยงการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัดและสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้แก่ เกษตรกร ผู้แทนองค์กรเกษตรกร ภาคีเครือข่ายภาคเกษตรกรรม สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง และสถาบันการศึกษา จังหวัดละไม่น้อยกว่า 100 คน

ผลการดำเนินงาน

แผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัดฉบับสมบูรณ์ 77 จังหวัด

งบประมาณดำเนินการ

สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดละ 40,000 บาท

2.6) การดำเนินงานของกลุ่มตรวจสอบภายใน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

รายงานตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 20 วรรคสอง

ตามที่ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการบริหารองค์กรที่ดีของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามคำสั่งสภาเกษตรกรแห่งชาติ ที่ 6/2567 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการบริหารองค์กรที่ดีของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ สั่ง ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- 1) ร่างหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารองค์กรที่ดี เสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติก่อนเสนอนายกรัฐมนตรีลงนามประกาศใช้ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 20 วรรคสอง
- 2) กำหนดนโยบายการกำกับดูแลการบริหารองค์กรที่ดี
- 3) กำกับ ติดตามการดำเนินงาน ให้คำแนะนำในการกำกับดูแลการบริหารองค์กรที่ดี และรายงานผลต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- 4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติงานในรายละเอียดตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลการบริหารองค์กรที่ดี ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- 5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติมอบหมายและมีมติเห็นชอบให้จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำร่างหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการที่ดี ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

กลุ่มการกำกับดูแลฯ ได้ดำเนินการจัดประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำร่างหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการที่ดีของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จำนวน 3 ครั้ง (ในกรอบระยะเวลาการปฏิบัติงานภายใน 90 วัน) โดยจัดทำร่างประกาศฯ ซึ่งได้เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลการบริหารองค์กรที่ดีของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จำนวน 2 ครั้ง เห็นชอบร่างประกาศฯ เสนอที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ในที่ประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 5/2567 มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างเล่มรายงานประกาศการกำกับดูแลองค์กรที่ดีของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กราบเรียนนายกรัฐมนตรีลงนามและประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ซึ่งกลุ่มการกำกับดูแลฯ โดยประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้เสนอร่างประกาศฯ เพื่อกราบเรียนนายกรัฐมนตรีลงนามตามหนังสือที่ สกษ. 0101/165 ลว 20 กันยายน 2567 และนายกรัฐมนตรีเห็นชอบลงนามในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การกำกับดูแลองค์กรที่ดีของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ฯ ณ วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2567 และจะเตรียมการเสนอเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

รายงานสรุปผลการตรวจสอบภายใน ตามแผนการตรวจสอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

กลุ่มตรวจสอบภายใน สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

กลุ่มตรวจสอบภายใน สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีวิสัยทัศน์ อำนาจหน้าที่ โครงสร้างและอัตรากำลัง โดยการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้ปฏิบัติตามแผนการตรวจสอบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ การตรวจสอบ ขอบเขตการตรวจสอบ และวิธีที่ใช้ในการตรวจสอบ และได้ดำเนินการตรวจสอบตามแผนการตรวจสอบประจำปี ดังนี้

1) วิสัยทัศน์ กลุ่มตรวจสอบภายใน

“เป็นหน่วยงานสนับสนุนให้การดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้”

2) โครงสร้างและอัตรากำลัง ของกลุ่มตรวจสอบภายใน

โครงสร้าง มี 1 กลุ่มงาน คือ กลุ่มตรวจสอบภายใน มีหัวหน้าตรวจสอบภายในเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงาน และบังคับบัญชาพนักงาน มีอัตรากำลังรวมหัวหน้าตรวจสอบภายใน จำนวน 4 คน และอัตราร่าง 1 อัตราร่าง

3) อำนาจหน้าที่

- 3.1) จัดทำแผนปฏิบัติงานการตรวจสอบภายใน
- 3.2) ตรวจสอบ สอบทานความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูลทางการเงินและการบัญชีของสำนักงาน กระบวนการทำงาน และการปฏิบัติตามมาตรฐาน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง
- 3.3) ตรวจสอบ และติดตามผลการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของหน่วยรับตรวจ
- 3.4) มีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูล เอกสาร ทรัพย์สิน และการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ โดยครอบคลุมทั้งด้านการบริหาร การเงิน การบัญชี การพัสดุ
- 3.5) สอบทาน และการประเมินผลการดำเนินงานอย่างมีอิสระ ตามแผนงานและโครงการ และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลการบริหารกิจการที่ดีของสำนักงาน
- 3.6) ปรับปรุงกฎระเบียบให้มีความทันสมัย ออกเป็นระเบียบ หลักเกณฑ์ เพื่อแก้ไขปัญหาของหน่วยงาน
- 3.7) ให้คำปรึกษา แก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และการจัดการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยงของสำนักงาน
- 3.8) บริหารการประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลการบริหารองค์กรที่ดีของสำนักงาน
- 3.9) ปฏิบัติงานร่วมกับ หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

4) แผนการตรวจสอบประจำปี

แผนการตรวจสอบประจำปี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยในส่วนของงานตรวจสอบภายใน เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี การพัสดุ และการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

ประกาศและหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสอบทาน การดำเนินงานโศบทานและประเมินผลการควบคุมภายใน และการตรวจสอบอื่น ๆ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้ตรวจสอบและรายงานผลการตรวจสอบภายใน จำนวน 19 หน่วยงาน

5) วัตถุประสงค์การตรวจสอบ

- 5.1) เพื่อให้ความเชื่อมั่นว่าการดำเนินงานของหน่วยรับตรวจ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
- 5.2) เพื่อสอบทานการดำเนินงาน และตรวจสอบการบริหารงบประมาณ การเงิน การบัญชี และการพัสดุว่าเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และประกาศที่เกี่ยวข้องหรือไม่
- 5.3) เพื่อสอบทานและประเมินระบบการควบคุมภายในของสำนักงาน ในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ว่ามีความรัดกุม เหมาะสมเพียงพอหรือไม่เพียงใด
- 5.4) เพื่อให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม และแนวทางการปรับปรุงข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนที่พบ เพื่อลดความเสี่ยงและส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

6) ขอบเขตการตรวจสอบ

6.1) หน่วยงานที่จะตรวจสอบ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 กำหนดหน่วยรับตรวจที่จะตรวจสอบ จำนวน 20 หน่วยงานโดยคัดเลือกหน่วยรับตรวจจากการพิจารณาจากปัจจัยที่มีเกณฑ์ความเสี่ยงสูง จำนวน 2 ปัจจัย คือ

6.1.1) เป็นหน่วยรับตรวจที่ยังไม่ได้ตรวจสอบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 – พ.ศ. 2566 (4 ปีที่ผ่านมา) ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีจำนวนหน่วยรับตรวจซึ่งเป็นหน่วยเบิกจ่ายที่ตรวจสอบ คือ ส่วนกลางสภาเกษตรกรแห่งชาติ จำนวน 2 หน่วยงาน สำนักรงสภาเกษตรกรจังหวัด จำนวน 17 หน่วย และได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้ตรวจสอบพิเศษ จำนวน 1 หน่วย รวมทั้งสิ้น 20 หน่วย

6.2) เรื่องที่ตรวจสอบ

(1) การตรวจสอบด้านการเงิน

- ตรวจสอบการใช้ การควบคุม การเก็บรักษาใบเสร็จรับเงิน
- ตรวจสอบการผ่านรายการ การรับเงินตามใบเสร็จรับเงิน ใบนำส่ง ไปยังบัญชีที่เกี่ยวข้อง
- ตรวจสอบการบริหารเงิน งบประมาณ
- ตรวจสอบใบสำคัญด้านการเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำส่งเงิน รวมทั้งการจัดทำทะเบียนคุมต่างๆ ทางบัญชี

(2) การตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ฯ

- ตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 และระเบียบฯ พัสตุที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา การควบคุม การเบิกจ่าย การจำหน่าย และรายงานพัสดุประจำปี
- ตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบด้านการเงินการคลัง โดยตรวจสอบใบสำคัญคู่จ่าย เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนฯ ใช้สอยและวัสดุ ฯลฯ

(3) ตรวจสอบการดำเนินงาน

- สอบทานประเมินผลระบบควบคุมภายในตามแนวทางการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2561
- สอบทานการดำเนินงานโดยสอบทานการปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงานผู้รับตรวจ เพื่อให้มีระบบการควบคุมภายในที่ดีและมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

(4) การตรวจสอบพิเศษ ตามที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

7) วิธีที่ใช้ในการตรวจสอบ

- 7.1) สุ่มตรวจสอบใบสำคัญคู่จ่าย และทะเบียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน บัญชี เพื่อสอบทานความครบถ้วน ถูกต้องของหลักฐานเอกสารการเบิกจ่ายเงิน
- 7.2) สุ่มตรวจสอบ การรับ - จ่ายวัสดุ ตรวจสอบบัญชีคงเหลือ/ครุภัณฑ์
- 7.3) การวิเคราะห์/เปรียบเทียบ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- 7.4) อื่น ๆ เช่น การสอบถามผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ การสังเกตการณ์

8) สรุปผลการตรวจสอบ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้ตรวจสอบตามแผนการตรวจสอบประจำปี และรายงานผลการตรวจสอบภายใน จำนวน 19 หน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงานในส่วนกลาง 2 หน่วยและหน่วยงานในส่วนภูมิภาค จำนวน 17 หน่วยงาน เป็นการตรวจสอบในระบบอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 11 หน่วยงาน ซึ่งได้ให้จังหวัดจัดส่งเป็นไฟล์เอกสารหลักฐานให้ตรวจสอบ และลงพื้นที่เข้าตรวจสอบการปฏิบัติงาน จำนวน 6 หน่วยงาน

นอกจากนี้ ได้รับมอบหมายให้ลงพื้นที่ตรวจสอบหน่วยงานในส่วนภูมิภาคเพิ่ม 1 หน่วยงาน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 หน่วยงาน

8.1) สรุปประเด็นความเสี่ยง และการควบคุมภายในระบบงาน

8.1.1) การตรวจสอบด้านการเงิน โดยมุ่งเน้นความเชื่อถือของข้อมูลทางการเงิน และการปฏิบัติงานในกระบวนการที่จะตรวจสอบ ให้มีความถูกต้อง เพียงพอ ครบถ้วน เชื่อถือได้

8.1.2) การตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎระเบียบ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติงานมีความถูกต้อง และสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดทั้งจากภายในและภายนอกส่วนราชการ โดยตรวจสอบใบสำคัญคู่จ่าย

8.1.3) ตรวจสอบการดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นขั้นตอนการปฏิบัติงานให้มีระบบควบคุมภายในที่เพียงพอ เพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน

8.1.4) การตรวจสอบพิเศษ โดยมุ่งเน้นการตรวจสอบที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้ลงพื้นที่ตรวจสอบ 1 หน่วยงาน

ข้อตรวจพบ/ข้อสังเกต ที่ยังปฏิบัติคลาดเคลื่อนซึ่งตรวจพบเป็นเรื่องเดียวกัน ตั้งแต่ 10 หน่วยงานขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวน 20 หน่วยงานที่ตรวจสอบ เรียงลำดับ ดังนี้

1) การตรวจสอบด้านการเงิน

(1) เช็ค และทะเบียนคุมเช็ค จำนวน 18 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 90

(2) สัญญาการยืมเงิน และทะเบียนคุมลูกหนี้เงินยืม จำนวน 17 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 85

(3) ประทับตรา “จ่ายเงินแล้ว” ในหลักฐานการจ่าย จำนวน 13 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 65

2) การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ

การกำหนดค่าปรับยังไม่เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนด เช่น ไม่ได้ระบุค่าปรับ หรือระบุคลาดเคลื่อน จำนวน 14 หน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 70

สาเหตุสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติงานคลาดเคลื่อน มีดังนี้

(1) อาจเกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยังมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ มีบางเรื่องยังเข้าใจคลาดเคลื่อน ยังไม่ครอบคลุมและชัดเจนในระเบียบที่ใช้ในการปฏิบัติงานและที่เกี่ยวข้อง

(2) ระบบการตรวจสอบ/สอบทานการปฏิบัติงานที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะระบบการตรวจสอบหลักฐานการจ่าย หลักฐานเอกสารประกอบการเบิกจ่าย ก่อนการเบิกจ่าย ที่มีอยู่อาจยังไม่เพียงพอ

(3) อาจเกิดจากการกำกับ กำชับ การติดตามการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชาขี้น้อยอยู่

ข้อเสนอแนะภาพรวม

ในส่วนของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

(1) ควรส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรในระดับผู้ปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานให้มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบ วิธี กระบวนการ/ขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างถูกต้อง และมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบ

(2) ควรหาแนวทางแก้ไขเพื่อลดหรือป้องกันความเสี่ยงที่มีอยู่ให้เพียงพอเหมาะสม โดยใช้รายงานการประเมิน ผลการควบคุมภายในของทุกหน่วยงานที่ต้องจัดทำประจำปี มาเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงหรือพัฒนาระบบควบคุมภายใน

ในส่วนของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 40 กำหนดว่า “ให้หัวหน้าสำนักงาน สภาเกษตรกรจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบการบริหารงานของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ให้เป็น ไปตามวัตถุประสงค์ ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนด” และข้อบังคับสภาเกษตรกรแห่งชาติว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ.2555 หมวด 8 วินัยและการรักษาวินัย ดังนั้น พนักงานทุกระดับของสำนักงานจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ ระเบียบ ข้อบังคับ และเรื่องอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ อย่างเคร่งครัด จึงเห็นควรมี **ข้อเสนอแนะภาพรวม** ดังนี้

(1) ควรกำกับดูแล และติดตามการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างให้ปฏิบัติงานให้ถูกต้อง ครบถ้วน เป็น ไปตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และหนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้อง และ บรรลุวัตถุประสงค์ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน

(2) ควรหาแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดจากการปฏิบัติงานไม่ถูกต้อง เพื่อเป็นการควบคุม ภายในที่ดีของสำนักงาน ซึ่งอาจจะทำโดยการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับผู้ปฏิบัติงานในเรื่องต่าง ๆ กำหนดเป็นกิจกรรม การควบคุมภายใน และหาแนวทาง/วิธีลดความเสี่ยงที่มีอยู่

(3) ผู้ปฏิบัติงานจะต้องศึกษา กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และข้อบังคับต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และ จะต้องปฏิบัติงานด้วยความละเอียด รอบคอบ เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดสามารถปฏิบัติงานได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด และตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบก่อน การเบิกจ่ายเงินทุกครั้ง

(4) หัวหน้าสำนักงาน หัวหน้าส่วนควรสอบทานการเบิกจ่ายเงินของสำนักงาน ให้ใช้จ่ายตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานเป็นสำคัญ

9) แนวทางการแก้ไขปรับปรุงของหน่วยรับตรวจ

หน่วยรับตรวจได้ชี้แจงและแจ้งแนวทางแก้ไขปรับปรุงโดยจะดำเนินการตามข้อเสนอแนะ/ความเห็นของผู้ตรวจสอบภายใน และนำข้อคลาดเคลื่อนไปกำหนดเป็นกิจกรรมควบคุมภายในของหน่วยงานเพื่อลดจุดอ่อนในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ประเด็นข้อตรวจพบใด ที่ต้องคืนเงินหน่วยรับตรวจได้ส่งคืนเงินเรียบร้อยแล้ว

10) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เพื่อเป็นการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของหน่วยงาน ซึ่งส่งผลให้รายงานการเงินของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ

- การดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติและนโยบายที่กำหนด

- สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ทราบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และมีแนวทางการปรับปรุงแก้ไขให้ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ส่งเสริมให้การบริหารทรัพยากรของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด และสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นไปอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม
- เพื่อให้สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ในการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และช่วยลดความเสียหาย หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
- มีระบบการควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เพียงพอและเหมาะสม

11) ผู้รับผิดชอบ

(1) นางกุลรชา	นาคมณี	หัวหน้าตรวจสอบภายใน
(2) นางสาวธัญทิพ	ภูหัตถการ	นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ
(3) นางสาวศิริธร	แจ่มประทีป	นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ
(4) นางสาววาสนา	สุบัชชา	นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ

2.7) ปัญหา-อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินการ

ปัญหา-อุปสรรค

1) ปัญหาด้านบุคลากร

- การขาดความรู้และทักษะ: บุคลากรที่ไม่มีทักษะหรือความรู้ที่จำเป็นในการทำงาน ทำให้ต้องใช้เวลานานในการเรียนรู้หรืออาจทำให้เกิดข้อผิดพลาด
- การขาดการสื่อสารที่ชัดเจน: การสื่อสารที่ไม่ชัดเจนระหว่างบุคลากรหรือทีมต่าง ๆ อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและทำงานไม่ตรงตามที่ต้องการ

2) ปัญหาด้านกระบวนการทำงาน

- การวางแผนที่ไม่ดี: การขาดการวางแผนที่มีประสิทธิภาพหรือการจัดลำดับความสำคัญของงานอย่างเหมาะสม อาจทำให้การทำงานติดขัดและล่าช้า
- การขาดการประเมินและปรับปรุง: หากไม่มีการติดตามผลการทำงานและปรับปรุงกระบวนการให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ การขับเคลื่อนงานก็อาจไม่ประสบความสำเร็จ

3) ปัญหาด้านเครื่องมือและทรัพยากร

- ทรัพยากรไม่เพียงพอ: เช่น ขาดบุคลากร งบประมาณ หรืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงาน ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้เต็มประสิทธิภาพ
- เครื่องมือไม่เหมาะสม: การใช้เครื่องมือที่ไม่ตรงกับความต้องการของงาน อาจทำให้การดำเนินงานช้าลงหรือเกิดข้อผิดพลาดมากขึ้น

4) ปัญหาภายนอกองค์กร

- กฎระเบียบและข้อบังคับที่ไม่เอื้อต่อการทำงาน : เช่น กฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ต้องปรับตัวตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน

1) การวางแผนและกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน

- กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกคนเข้าใจทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน
- จัดลำดับความสำคัญของงาน เพื่อให้สามารถมุ่งเน้นงานที่จำเป็นก่อนและลดปัญหาการทับซ้อนของงาน

2) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมการสื่อสารที่ชัดเจน เปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใส และกระตุ้นให้ทีมงานมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอยู่เสมอ
- ใช้เครื่องมือในการสื่อสารและติดตามงาน เพื่อให้ทุกคนสามารถติดตามความคืบหน้าและปรับปรุงการทำงานได้ตลอดเวลา

3) การพัฒนาทักษะและศักยภาพบุคลากร

- จัดฝึกอบรมให้บุคลากร เพื่อเสริมทักษะและความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยเฉพาะเทคโนโลยีใหม่ที่อาจช่วยลดขั้นตอนการทำงาน
- เปิดโอกาสบุคลากรในการแสดงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ เพื่อเพิ่มขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการทำงาน

4) การสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ดี

- ส่งเสริมการทำงานร่วมกันแบบทีม โดยการสนับสนุนให้บุคลากรเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของตน
- สร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่เป็นมิตร เปิดรับฟังความคิดเห็น เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรรู้สึกมีคุณค่าและพร้อมที่จะร่วมมือกันขับเคลื่อนงาน

5) การติดตามและประเมินผลการทำงาน

- กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานได้ชัดเจน
- ตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบปัญหาและดำเนินการแก้ไขได้ทันที

ส่วนที่ 3

รายงานการเงิน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2567	2566
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4	24,556,757.03	29,910,248.78
ลูกหนี้ระยะสั้น	5	2,073,137.77	73,893,676.10
วัสดุคงเหลือ		1,479,450.05	1,942,179.55
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		28,109,344.85	105,746,104.43
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	6	13,969,173.69	25,931,211.96
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	7	9.00	9.00
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	8	2,407,376.00	2,438,376.00
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		16,376,558.69	28,369,596.96
รวมสินทรัพย์		44,485,903.54	134,115,701.39

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นายเมธัสสิทธิ์ ลัตตันวงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและงบประมาณ

(นายสาอาง แก้วประดับ)
ผู้ตรวจการประจำภาค
ปฏิบัติงานแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2567	2566
หนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	9	9,212,038.85	14,078,591.48
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	10	(46,208.33)	87,175,273.44
เงินรับฝากระยะสั้น	11	348,092.00	204,505.00
รายได้รอการรับรู้	12	-	1,847,301.98
รวมหนี้สินหมุนเวียน		<u>9,513,922.52</u>	<u>103,305,671.90</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
รายได้จากการบริจาครอการรับรู้	13	1,922.02	9,077.76
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		<u>1,922.02</u>	<u>9,077.76</u>
รวมหนี้สิน		<u>9,515,844.54</u>	<u>103,314,749.66</u>
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
ทุน	15	14,280,283.84	14,280,283.84
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		20,689,775.16	16,520,667.89
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		<u>34,970,059.00</u>	<u>30,800,951.73</u>
รวมหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		<u>44,485,903.54</u>	<u>134,115,701.39</u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นายเมธีสิทธิ์ ลัคณินวงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและงบประมาณ

(นายสำออง แก้วประดับ)
ผู้ตรวจการประจำภาค
ปฏิบัติงานแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2567	2566
รายได้			
รายได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	16	396,898,200.00	736,088,245.56
รายได้จากเงินช่วยเหลือ	17	10,611,721.98	3,334,660.02
รายได้ดอกเบี้ยรับ		145,293.21	78,751.52
รายได้จากการรับบริจาค		61,045.74	102,673.68
รายได้อื่น	18	74,916.78	3,281,925.39
รวมรายได้		407,791,177.71	742,886,256.17
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	19	245,026,682.80	237,097,018.40
ค่าบำเหน็จบำนาญ		6,899,210.00	5,324,180.00
ค่าตอบแทน	20	56,243,445.00	29,481,332.00
ค่าใช้จ่ายสอย	21	67,712,303.01	160,808,235.11
ค่าวัสดุ	22	3,614,891.92	4,515,254.44
ค่าสาธารณูปโภค	23	7,389,256.38	7,741,818.41
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	24	12,576,441.33	12,653,260.58
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและบริจาค	25	4,159,840.00	293,333,185.69
รวมค่าใช้จ่าย		403,622,070.44	750,954,284.63
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		4,169,107.27	(8,068,028.46)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นายเมธีสิทธิ์ ลักขณวงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและงบประมาณ

(นายสยาม แก้วประดับ)
ผู้ตรวจการประจำภาค
สำนักงานแทนเลขานุการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	ทุน	รายได้สูง(ต่ำ)กว่า ค่าใช้จ่ายสะสม	รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วน ทุน
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2565	14,280,283.84	24,588,696.35	38,868,980.19
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด	-	(8,068,028.46)	(8,068,028.46)
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	14,280,283.84	16,520,667.89	30,800,951.73
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	14,280,283.84	16,520,667.89	30,800,951.73
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด	-	4,169,107.27	4,169,107.27
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	14,280,283.84	20,689,775.16	34,970,059.00

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นายเมธีสิทธิ์ ลัตนทินวงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและงบประมาณ

(นายสยาม แก้วประดับ)
ผู้ตรวจการประจำภาค
ปฏิบัติงานแทนเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุ	สารบัญ
1	ข้อมูลทั่วไป
2	เกณฑ์การจัดทำรายงานการเงิน
3	สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
4	เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
5	ลูกหนี้ระยะสั้น
6	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ
7	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ
8	สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น
9	เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น
10	เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น
11	เงินรับฝากระยะสั้น
12	รายได้รอการรับรู้
13	รายได้จากการบริจาครอการรับรู้
14	ภาระผูกพัน
15	ทุน
16	รายได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
17	รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
18	รายได้อื่น
19	ค่าใช้จ่ายบุคลากร
20	ค่าตอบแทน
21	ค่าใช้จ่าย
22	ค่าวัสดุ
23	ค่าสาธารณูปโภค
24	ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย
25	ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและบริจาค

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 20 ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน 2553 เป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคลไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น เรียกโดยย่อว่า “สกช.” ปัจจุบันมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ 120 อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคาร B) ชั้น 1 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210 มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) รับผิดชอบงานด้านธุรการและทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- (2) รวบรวม ศึกษา วิจัย พัฒนา และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติสภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด
- (3) ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรได้ทราบถึงนโยบายแผนแม่บทการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- (4) รับขึ้นทะเบียนเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร
- (5) จัดให้มีฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรระบบข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตรและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านการบริหารจัดการ การวิจัย การผลิต การแปรรูป การตลาด และราคาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศรวมทั้งประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์
- (6) ประสานการดำเนินงานกับสภาเกษตรกรจังหวัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (7) จัดทำรายงานประจำปีของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ตามบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 44 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีการดำเนินงานแบ่งเป็น 2 ระยะ ในระยะเริ่มแรกให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทำหน้าที่เลขาธิการและหัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรกรุงเทพมหานครและให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดทั้งนี้ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติและสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด ระยะที่สองเริ่มต้นหลังวาระที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติรับถ่ายโอนภารกิจจากสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติบริหารจัดการต่อไปตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2555

ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2557 ให้โอนย้ายสภาเกษตรกรแห่งชาติอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต่อมากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือเสนอขอทบทวนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยเห็นควรให้สภาเกษตรกรแห่งชาติขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีเช่นเดิม ซึ่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2562 เห็นชอบให้สภาเกษตรกรแห่งชาติขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สกช. ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จำนวน 381,016,000.00 บาท และได้รับจัดสรรเพิ่มเติมงบกลางรายการสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 15,882,200.00 บาท ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับงบประมาณสุทธิจำนวน 396,898,200.00 บาท

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีหน่วยงานในส่วนกลาง 1 แห่ง และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดจำนวน 77 จังหวัด ซึ่งไม่มีการจัดทำงบการเงินแยกกัน รายการบัญชีของหน่วยงานทุกแห่งได้นำมาแสดงรวมไว้ในรายงานการเงินฉบับนี้

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 2 เกณฑ์การจัดทำรายงานการเงิน

รายงานการเงินของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติฉบับนี้ จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 รายการที่ปรากฏในรายงานการเงินฉบับนี้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ ซึ่งรวมถึงหลักการและนโยบายการบัญชีภาครัฐ มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐและแสดงรายการในรายงานการเงินตามรูปแบบการนำเสนอ รายงานการเงินของหน่วยงานของรัฐ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.2/ว 479 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2563 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2566

รายงานการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิม เว้นแต่จะได้เปิดเผยเป็นอย่างอื่นในนโยบายการบัญชี รายงานการเงินของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่เสนอรายงาน ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ รวมรายการที่เกิดขึ้นทั้งที่ในหน่วยงานในส่วนกลาง และหน่วยงานในส่วนภูมิภาค ที่อยู่ภายใต้สังกัด ไม่ว่ารายการดังกล่าวจะเกิดจากเงินงบประมาณ และเงินนอกงบประมาณทุกประเภท

หมายเหตุที่ 3 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

3.1 หน่วยงานที่เสนอรายงาน

รายงานการเงินนี้เป็นการแสดงงบการเงินในภาพรวมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด จำนวน 77 จังหวัด รวมทั้งสิ้น 78 หน่วย

3.2 รอบระยะเวลาบัญชี (accounting period)

ตามปีงบประมาณ คือ วันที่ 1 ตุลาคม ปีปัจจุบัน ถึงวันที่ 30 กันยายน ปีถัดไป โดยกำหนดรอบระยะเวลาบัญชี 1 รอบเท่ากับ 1 ปีงบประมาณ หรือ 12 เดือน

3.3 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

- เงินสด หมายถึง เงินสดในมือ เช็ค ตราพต์และธนาคัติ หน่วยงานจะรับรู้เงินสดและเงินฝากธนาคารในราคามูลค่าที่ตราไว้ และแสดงรายการดังกล่าวไว้ในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

- รายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูง ซึ่งพร้อมที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดในจำนวนเงินที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกับมูลค่าเดิม ซึ่งความแตกต่างในมูลค่าดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ

3.4 ลูกหนี้เงินยืม

ลูกหนี้เงินยืม หมายถึง ลูกหนี้ภายในหน่วยงานกรณีให้ข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ยืมเงินไปใช้จ่ายในการปฏิบัติงานโดยไม่มีดอกเบี้ย เช่น ลูกหนี้เงินงบประมาณ ลูกหนี้เงินนอกงบประมาณ แสดงตามมูลค่าที่จะได้รับโดยไม่ตั้งบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

3.5 วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ หมายถึง สินทรัพย์ที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติ โดยทั่วไปมีมูลค่าไม่สูง และไม่มีลักษณะคงทนถาวร หน่วยงานวัดมูลค่าวัสดุคงเหลือในราคาทุนตามวิธีเข้าก่อนออกก่อน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 3 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ (ต่อ)

3.6 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

- หน่วยงานแสดงรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม
- หน่วยงานรับรู้รายการอุปกรณ์ เฉพาะรายการที่มีมูลค่าขั้นต่ำต่อหน่วยหรือต่อชุดตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป ยกเว้นรายการที่ได้มาก่อนปี 2563 รับรู้เป็นอุปกรณ์เมื่อมูลค่าขั้นต่ำตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป
- ราคาทุนรวมต้นทุนทางตรงที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์ เพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพและสถานที่ที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของฝ่ายบริหาร ราคาทุนของสินทรัพย์ที่ก่อสร้างขึ้นเองประกอบด้วยต้นทุนค่าวัสดุ ค่าแรงงานทางตรง และต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์
- ส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละรายการที่มีรูปแบบและอายุการให้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน และมีต้นทุนที่มีนัยสำคัญจะบันทึกส่วนประกอบนั้นแยกต่างหากจากกัน
- ต้นทุนที่เกิดขึ้นภายหลัง ต้นทุนในการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบจะรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่หน่วยงานจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการเพิ่มขึ้นจากรายการนั้น และสามารถวัดมูลค่าต้นทุนของรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ และตัดมูลค่าของชิ้นส่วนที่ถูกเปลี่ยนแทนออกจากบัญชีด้วยมูลค่าตามบัญชี ส่วนต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุงที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดขึ้น
- ค่าเสื่อมราคาของส่วนปรับปรุงอาคารเช่าและอุปกรณ์ คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์

โดยประมาณ ดังนี้

	อายุการให้ประโยชน์ (ปี)
ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า	5 ปี
สิ่งปลูกสร้าง	20 ปี
ครุภัณฑ์สำนักงาน	5 ปี
ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	5 ปี
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	5 ปี
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5 ปี
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3 ปี
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	5 ปี
ครุภัณฑ์การเกษตร	5 ปี
ครุภัณฑ์สำรวจ	5 ปี

ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับที่ดิน และสินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง

- สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ บันทึกครุภัณฑ์ที่ได้รับโอนจากสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะต้องถ่ายโอนภารกิจ และครุภัณฑ์ต่างๆ ที่จัดซื้อโดยงบประมาณเพื่อการจัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้แก่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติด้วยมูลค่าเงินงบประมาณที่รัฐบาลอุดหนุนให้ในครั้งแรกเพื่อจัดตั้งตามหนังสือกรมบัญชีกลางที่ กค 0423.3/18244 ลงวันที่ 30 เมษายน 2558 เรื่องการหารือเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีส่วนของทุนของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 3 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ (ต่อ)

3.7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ได้แก่ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์รวมถึงระบบงานต่าง ๆ และต้นทุนเว็บไซต์ ทั้งที่ได้มาจากการจัดซื้อ และการจ้างพัฒนาขึ้น โดยหน่วยงานมีสิทธิควบคุมการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น และคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการจากสินทรัพย์นั้นเกินกว่าหนึ่งปี หน่วยงานแสดงรายการสินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม

- ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินคำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ 5 ปี

3.8 การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย

- รายได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลรับรู้เมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากคลัง
- รายได้จากเงินอุดหนุนและบริจาค เป็นส่วนหนึ่งของรายการโอนตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับที่ 23 เรื่อง รายได้จากรายการไม่แลกเปลี่ยน เป็นการโอนทรัพยากรจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่ง โดยไม่ได้ให้สิ่งตอบแทนที่มีมูลค่าใกล้เคียงกันเป็นการแลกเปลี่ยน และไม่ใช้รายการทางภาษี

รายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอนรับรู้เป็นรายได้รอการรับรู้เมื่อได้รับเงินและทยอยรับรู้เป็นรายได้เมื่อได้ทำตามเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับรายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่ไม่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอนไม่ว่าจะมีข้อจำกัดของสินทรัพย์ที่โอนหรือไม่ รับรู้เป็นรายได้เมื่อได้รับสินทรัพย์รับโอนที่เป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์

- รายได้ดอกเบี้ยรับรู้ตามเกณฑ์สัดส่วนของเวลาโดยคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง
- ค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน เช่น ค่าใช้จ่ายบุคลากร ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายโครงการ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง

3.9 ภาระผูกพัน

เป็นรายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีที่มีผลผูกพันต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดในระยะยาว แต่ไม่สามารถบันทึกรับรู้เป็นหนี้สินได้เนื่องจากยังไม่มีคามแน่นอนว่าสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดจะต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อนำไปชำระภาระผูกพันนั้น หรือไม่สามารถวัดมูลค่าภาระผูกพันนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือเพียงพอและสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติจะเปิดเผยภาระผูกพันดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 4 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เงินสด		
เงินฝากธนาคารประเภทออมทรัพย์		
เงินฝากธนาคารออมทรัพย์ (เงินคงประมาณ)	479,064.39	1,739,995.16
เงินฝากธนาคารออมทรัพย์ (เงินนอกงบประมาณ)	456,568.36	36,072.68
เงินฝากออมทรัพย์ (เงินประกันผลงาน)	327,795.96	434,648.42
เงินฝากออมทรัพย์ (เงินโอน สกจ.)	501,324.67	9,296,235.40
เงินฝากออมทรัพย์ (รับเงินจากหน่วยงานของรัฐ/เอกชน)	4,282,893.10	1,848,597.22
รวม เงินฝากธนาคารออมทรัพย์	6,047,646.48	13,355,548.88
เงินฝากธนาคารประเภทกระแสรายวัน		
เงินฝากธนาคารกระแสรายวัน (เงินคงประมาณ)	17,759,110.55	16,524,371.21
เงินฝากธนาคารกระแสรายวัน (บัญชีงบเลือกตั้ง)	750,000.00	30,328.69
รวม เงินฝากธนาคารกระแสรายวัน	18,509,110.55	16,554,699.90
รวม เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	24,556,757.03	29,910,248.78

หมายเหตุที่ 5 ลูกหนี้ระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ลูกหนี้อื่น - หน่วยงานภาครัฐ	1,018.00	774.51
ลูกหนี้อื่น - บุคคลภายนอก	169,189.14	178,370.13
ลูกหนี้เงินยืมตรงจ่าย	1,875,948.00	6,534,600.00
ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ค้างรับ	26,982.63	24,285.46
เงินรอรับคืน	-	67,155,646.00
รวม ลูกหนี้ระยะสั้น	2,073,137.77	73,893,676.10

ลูกหนี้เงินยืมตรงจ่าย ณ วันสิ้นปี แยกตามอายุหนี้ ดังนี้

ลูกหนี้เงินยืม	(หน่วย : บาท)			รวม
	ยังไม่ถึงกำหนดชำระ	เกินกำหนดชำระไม่เกิน 15 วัน	เกินกำหนดชำระเกินกว่า 15 วัน	
2567	892,129.00	-	984,846.00	1,876,975.00
2566	4,118,400.00	2,416,200.00	-	6,534,600.00

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 6 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ
- จัดซื้อ/บริจาค โดย สกช. และครุภัณฑ์รับโอนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) ประกอบด้วย (หน่วย : บาท)

รายการ	สินทรัพย์ที่จัดซื้อ/บริจาค โดย สกช. และ สกจ.					รวม
	ที่ดิน	ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า	สิ่งปลูกสร้าง	ครุภัณฑ์	รวม	
ราคาทุน	2,880,000.00	12,446,033.62	75,000.00	93,334,844.26	108,735,877.88	117,967,131.73
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	(12,139,794.94)	(37,235.51)	(70,628,195.97)	(82,805,226.42)	(92,035,919.77)
ราคาตามบัญชีสุทธิตั้งงวด	2,880,000.00	306,238.68	37,764.49	22,706,648.29	25,930,651.46	25,931,211.96
ซื้อและรับโอนสินทรัพย์โอนเปลี่ยนประเภท	-	-	-	578,574.00	578,574.00	578,574.00
ราคาทุน	-	-	-	-	-	-
ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	-	-	-	-	-
จำหน่ายสินทรัพย์	-	-	-	-	-	-
ราคาทุน	(45,000.00)	-	-	(2,507,242.11)	(2,552,242.11)	(3,830,165.06)
ค่าเสื่อมราคาสะสม	44,999.00	-	-	2,543,139.39	2,588,138.39	3,865,994.12
ค่าเสื่อมราคา	(149,304.67)	-	(3,757.74)	(12,423,378.92)	(12,576,441.33)	(12,576,441.33)
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	2,880,000.00	156,933.01	34,006.75	10,897,740.65	13,968,680.41	13,969,173.69
ราคาทุน	2,880,000.00	12,401,033.62	75,000.00	91,406,176.15	106,762,209.77	114,715,540.67
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	(12,244,100.61)	(40,993.25)	(80,508,435.50)	(92,793,529.36)	(100,746,366.98)
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	2,880,000.00	156,933.01	34,006.75	10,897,740.65	13,968,680.41	13,969,173.69

หมายเหตุ : งบการเงินฉบับนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบรายงานการเงินจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 6 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ (ต่อ)

- จัดซื้อ/บริจาค โดย สกข. และครุภัณฑ์รับโอนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) ประกอบด้วย

(หน่วย : บาท)

รายการ	ณ 30 กันยายน 2566					รวม
	ที่ดิน	ส่วนปรับปรุง อาคารเช่า	สิ่งปลูกสร้าง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์รับโอน จาก กษ.	
ราคาทุน	2,880,000.00	12,446,033.62	75,000.00	88,483,118.25	9,478,542.84	113,362,694.71
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	(11,943,177.74)	(33,488.04)	(58,683,640.95)	(9,477,970.34)	(80,138,277.07)
ราคาตามบัญชีสุทธิต้นงวด	2,880,000.00	502,855.88	41,511.96	29,799,477.30	572.50	33,224,417.64
ซื้อและรับโอนสินทรัพย์ โอนเปลี่ยนประเภท	-	-	-	5,297,246.43	-	5,297,246.43
ราคาทุน	-	-	-	-	-	-
ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	-	-	-	-	-
จำหน่ายสินทรัพย์	-	-	-	(445,520.42)	(247,288.99)	(692,809.41)
ราคาทุน	-	-	-	444,403.28	247,276.99	691,680.27
ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	(196,617.20)	(3,747.47)	(12,388,958.30)	-	(12,589,322.97)
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	2,880,000.00	306,238.68	37,764.49	22,706,648.29	560.50	25,931,211.96
ราคาทุน	2,880,000.00	12,446,033.62	75,000.00	93,334,844.26	9,231,253.85	117,967,131.73
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	-	(12,139,794.94)	(37,235.51)	(70,628,195.97)	(9,230,693.35)	(92,035,919.77)
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	2,880,000.00	306,238.68	37,764.49	22,706,648.29	560.50	25,931,211.96

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ

(หน่วย : บาท)

รายการ	ณ 30 กันยายน 2567		รวม
	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	
ราคาทุน	3,233,624.00	22,500.00	3,256,124.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(3,233,616.00)	(22,499.00)	(3,256,115.00)
ราคาตามบัญชีสุทธิต้นงวด	8.00	1.00	8.00
หัก ค่าตัดจำหน่าย	-	-	-
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	8.00	1.00	9.00
ราคาทุน	3,233,624.00	22,500.00	3,256,124.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(3,233,616.00)	(22,499.00)	(3,256,115.00)
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	8.00	1.00	9.00

(หน่วย : บาท)

รายการ	ณ 30 กันยายน 2566		รวม
	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	
ราคาทุน	3,233,624.00	22,500.00	3,256,124.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(3,169,678.39)	(22,499.00)	(3,192,177.39)
ราคาตามบัญชีสุทธิต้นงวด	63,945.61	1.00	63,946.61
หัก ค่าตัดจำหน่าย	(63,937.61)	-	(63,937.61)
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	8.00	1.00	9.00
ราคาทุน	3,233,624.00	22,500.00	3,256,124.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(3,233,616.00)	(22,499.00)	(3,256,115.00)
ราคาตามบัญชีสุทธิปลายงวด	8.00	1.00	9.00

หมายเหตุที่ 8 สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น

(หน่วย : บาท)

	2567	2566
เงินมัดจำ - ค่าเช่า	22,000.00	22,000.00
เงินประกัน - อาคาร	2,385,376.00	2,416,376.00
รวม สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	2,407,376.00	2,438,376.00

หมายเหตุ : งบการเงินฉบับนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบรายงานการเงินจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 9 เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เจ้าหนี้ - หน่วยงานภาครัฐ	1,288.67	4,163.37
เจ้าหนี้การค้า - บุคคลภายนอก	(1,222.62)	183,409.80
เงินเดือนค้างจ่าย	(55,000.00)	33,000.00
เงินบำเหน็จค้างจ่าย	3,972,340.00	3,972,340.00
ค่าเช่าค้างจ่าย	160,171.35	310,550.00
ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	317,908.44	274,840.02
ภาษีหัก ณ ที่จ่ายรอนำส่ง ภ.ง.ด. 1	102,787.55	94,535.72
ภาษีหัก ณ ที่จ่ายรอนำส่ง ภ.ง.ด. 3	4,464.71	9,086.78
ภาษีหัก ณ ที่จ่ายรอนำส่ง ภ.ง.ด. 53	13,872.15	60,614.12
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายอื่น	4,667,732.94	9,113,157.20
เงินรับฝากอื่น	27,695.66	22,894.47
รวม เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	9,212,038.85	14,078,591.48

หมายเหตุที่ 10 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้งบกลางรอนำส่งคลัง	(46,208.33)	87,175,273.44
รวม เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	(46,208.33)	87,175,273.44

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีเงินงบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดและการเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ปี 2566 คงเหลือรอนำส่งคืนกระทรวงการคลังจำนวน 20,019,627.44 บาท และเงินเหลือจ่ายที่กรมการปกครองส่งคืนสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติในปีงบประมาณ 2567 จำนวน 67,155,646.00 บาท รวมเงินงบบกลางเหลือจ่ายเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดและการเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ปี 2566 ที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติต้องนำส่งกระทรวงการคลังในปีงบประมาณ 2567 จำนวน 87,175,273.44 บาท และมีเงินงบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายงบบุคลากร จำนวน 15,882,200.00 บาท คงเหลือรอนำส่งคืนกระทรวงการคลังจำนวน 46,208.33 บาท

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 11 เงินรับฝากระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เงินประกันสัญญา	348,092.00	204,505.00
รวม เงินรับฝากระยะสั้น	348,092.00	204,505.00

หมายเหตุที่ 12 รายได้รอการรับรู้

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้รอการรับรู้	-	1,847,301.98
รวม รายได้รอการรับรู้	-	1,847,301.98

รายได้รอการรับรู้ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 จำนวน 1,847,301.98 บาท ซึ่งเป็นเงินคงเหลือที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ต้องนำไปดำเนินโครงการต่อในปีงบประมาณ 2567 จากการรับเงินสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล โครงการภายใต้มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล (depa mini Transformation Voucher)

หมายเหตุที่ 13 รายได้จากค่าบริการรอการรับรู้

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้จากการบริการรอการรับรู้ต้นงวด	9,077.76	12,808.42
บวก ครุภัณฑ์บริภาค - ราคาทุน	-	-
หัก รับรู้รายได้สำหรับงวด	7,155.74	3,730.66
รวม รายได้จากค่าบริการรอการรับรู้ปลายงวด	1,922.02	9,077.76

หมายเหตุที่ 14 ภาระผูกพัน

สกช. มีภาระผูกพันจากการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง และการทำข้อตกลงการดำเนินงานโครงการ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 และ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2567 ดังนี้

- ภาระผูกพันตามสัญญาเช่าดำเนินงาน

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ไม่เกิน 1 ปี	7,859,271.80	13,157,160.00
เกินกว่า 1 - 5 ปี	86,840,436.00	-
รวม	94,699,707.80	13,157,160.00

หมายเหตุ : งบการเงินฉบับนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบรายงานการเงินจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 15 ทุน

ทุนประเดิมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ หมายถึงครุภัณฑ์รับโอนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 14,280,283.84 บาท ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. 2553 บทเฉพาะกาล กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะต้องถ่ายโอนภารกิจ แผนงาน/โครงการ งบประมาณและครุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณเพื่อจัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้แก่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กวพ) ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โอนครุภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีและยังสามารถใช้งานได้ให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามหนังสือคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ ที่ กค (กวพ) 0421.3/11013 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2556 และให้รับรู้รายการบัญชีทุนของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติด้วยมูลค่าเงินงบประมาณที่รัฐบาลอุดหนุนให้ครั้งแรก เพื่อจัดตั้งหน่วยงานซึ่งอยู่ในรูปของทรัพย์สิน หนี้สิน และรายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม (ถ้ามี) ที่ได้รับโอนมาจากสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามหนังสือกรมบัญชีกลางที่ กค 0423.3/18244 ลงวันที่ 30 เมษายน 2558

หมายเหตุที่ 16 รายได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	396,898,200.00	736,088,245.56
รวม รายได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	<u>396,898,200.00</u>	<u>736,088,245.56</u>

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงบประมาณอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จำนวน 381,016,000.00 บาท และงบบกลาง รายการสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 15,882,200.00 บาท ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับงบประมาณสุทธิ จำนวน 396,898,200.00 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้รับจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จำนวน 312,305,100.00 บาท และได้รับจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 2 รายการเป็นจำนวนเงิน 580,958,419.00 บาท ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดและการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2566 จำนวน 540,714,700.00 บาท และค่าใช้จ่ายบุคลากร จำนวน 40,243,719.00 บาท ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับงบประมาณสุทธิ จำนวน 893,263,519.00 บาท

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 17 รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	10,611,721.98	3,334,660.02
รวม รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	10,611,721.98	3,334,660.02

รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ปี 2567 จำนวน 4,947,301.98 บาท สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับเงินสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) จำนวน 5,664,420.00 บาท

รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ปี 2566 จำนวน 3,334,660.02 บาท สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับเงินสนับสนุนจากสมาคมสหภาพเพื่อผู้บริโภคจังหวัดนครปฐมจำนวน 11,750.00 บาท สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 33,900.00 บาท และสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล จำนวน 3,289,010.02 บาท

หมายเหตุที่ 18 รายได้อื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้ค่าปรับ	2,500.00	-
รายได้จากการจำหน่ายสินทรัพย์	47,344.06	9,770.86
รายได้ค่าธรรมเนียมรับสมัครสอบ	11,000.00	-
รายได้ค่าธรรมเนียมการรับสมัครการเลือกตั้ง	400.00	3,269,600.00
รายได้อื่น	13,672.72	2,554.53
รวม รายได้อื่น	74,916.78	3,281,925.39

หมายเหตุที่ 19 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เงินเดือน	238,028,835.27	232,281,916.63
ค่าล่วงเวลา	49,200.00	666,496.10
เบี้ยประกันชีวิต	5,696,330.20	4,112,845.67
ค่าเช่าบ้าน	786,267.33	20,000.00
ค่าตรวจสุขภาพบุคลากร	16,050.00	15,760.00
เงินชดเชยกรณีเลิกจ้าง	450,000.00	-
รวม ค่าใช้จ่ายบุคลากร	245,026,682.80	237,097,018.40

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 20 ค่าตอบแทน

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าเบี้ยประชุม	55,686,195.00	29,428,772.00
ค่าตอบแทนอื่น	242,250.00	52,560.00
ค่าตอบแทนพิเศษชายแดนได้	315,000.00	-
รวม ค่าตอบแทน	56,243,445.00	29,481,332.00

หมายเหตุที่ 21 ค่าใช้สอย

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม - ในประเทศ	1,022,967.01	1,153,469.00
ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม - ต่างประเทศ	70,800.00	83,900.00
ค่าเบี้ยเลี้ยง - ในประเทศ	1,046,388.35	1,466,234.81
ค่าที่พัก - ในประเทศ	1,700,978.00	2,551,493.00
ค่าใช้จ่ายเดินทาง - ในประเทศ	1,567,912.54	1,355,052.98
ค่าใช้จ่ายเดินทาง - รถยนต์ส่วนตัว	4,149,338.18	2,141,119.08
ค่าเบี้ยเลี้ยง-ต่างประเทศ	37,200.00	-
ค่าที่พัก-ต่างประเทศ	15,151.80	-
ค่าใช้จ่ายเดินทาง-ต่างประเทศ	47,508.00	-
ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม	15,194,590.92	6,745,592.42
ค่าเช่าสังฆาริมทรัพย์	9,254,482.00	9,119,477.16
ค่าเช่ายานพาหนะ	3,709,800.00	17,419,908.00
ค่าเช่าเครื่องถ่ายเอกสาร	2,126,011.36	2,238,840.86
ค่าเช่าเบ็ดเตล็ด	2,700.00	10,800.00
ค่าจ้างเหมาบริการ	16,005,924.56	19,754,514.83
ค่าเชื้อเพลิง	925,119.98	3,679,924.13
ค่าโฆษณาและประชาสัมพันธ์	101,748.00	410,127.50
ค่ารับรองและพิธีการ	774,945.20	52,695.00
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	570,575.42	1,289,119.33
ค่าเบี้ยประกันภัย	121,070.81	11,887.70
ค่าธรรมเนียมธนาคาร	35,940.00	60,347.00
ค่าครุภัณฑ์มูลค่าน้อยกว่าเกณฑ์	1,060,000.00	734,261.99
ค่าตรวจสอบบัญชี	-	1,075,000.00
ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง	(55,780.00)	78,038,615.15
เงินสนับสนุนส่งคืนหน่วยงานของรัฐ/เอกชน	38,684.81	3,698,869.11
ค่าใช้สอยอื่น	7,883,960.07	7,716,986.06
รวม ค่าใช้สอย	67,712,303.01	160,808,235.11

หมายเหตุ : งบการเงินฉบับนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบรายงานการเงินจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 22 ค่าวัสดุ

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
วัสดุสำนักงาน	1,884,353.44	2,418,258.09
วัสดุคอมพิวเตอร์	986,628.16	1,099,821.12
วัสดุงานครัว	273,672.87	277,689.66
วัสดุโฆษณาและเผยแพร่	184,126.60	659,982.94
วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ	13,206.85	29,392.63
วัสดุการเกษตร	174,070.00	14,350.00
วัสดุวิทยาศาสตร์หรือการแพทย์	7,650.00	360.00
วัสดุก่อสร้าง	6,400.00	-
วัสดุอื่น	84,784.00	15,400.00
รวม ค่าวัสดุ	3,614,891.92	4,515,254.44

หมายเหตุที่ 23 ค่าสาธารณูปโภค

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าไฟฟ้า	3,286,485.09	3,677,318.42
ค่าน้ำประปาและน้ำบาดาล	131,963.53	136,739.02
ค่าโทรศัพท์	2,708,335.72	2,514,615.75
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	786,218.84	787,311.02
ค่าไปรษณีย์และขนส่ง	476,253.20	625,834.20
รวม ค่าสาธารณูปโภค	7,389,256.38	7,741,818.41

หมายเหตุที่ 24 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าเสื่อมราคา - ส่วนปรับปรุงอาคารเช่า	149,304.67	196,617.20
ค่าเสื่อมราคา - สิ่งปลูกสร้าง	3,757.74	3,747.47
ค่าเสื่อมราคา - ครุภัณฑ์	12,423,378.92	12,388,958.30
ค่าตัดจำหน่าย - สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	-	63,937.61
รวม ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	12,576,441.33	12,653,260.58

หมายเหตุ : งบการเงินฉบับนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบรายงานการเงินจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุที่ 25 ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน - หน่วยงานภาครัฐ		290,302,685.69
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน-ภาคครัวเรือน	4,159,840.00	3,030,500.00
รวม ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและบริจาค	4,159,840.00	293,333,185.69

ในงบประมาณปี 2567 งวดหกเดือนสิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2567 ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน - ภาคครัวเรือน จำนวน 4,159,840.00 บาท เป็นเงินสนับสนุนที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับจากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อดำเนินการอุดหนุนให้กับผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล (depa mini Transformation Voucher)

ในงบประมาณปี 2566 ค่าใช้จ่ายอุดหนุน - หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 290,302,685.69 บาท เป็นเงินที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติจัดสรรเงินงบบุคลากร รายการ เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภามหาวิทยาลัยเกษตรกรรมจังหวัด ประบาทผู้แทนเกษตรกร ให้กับกรรมการปกครอง และค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน - ภาคครัวเรือน จำนวน 3,030,500.00 บาท เป็นเงินสนับสนุนที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับจากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อดำเนินการอุดหนุนให้กับผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล (depa mini Transformation Voucher)

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบันและปีก่อน

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 (ณ 30 กันยายน 2567)

(หน่วย : บาท)

รายการ	งบสุทธิหลัง โอนเปลี่ยนแปลง	เงินกันไว้เบิก เหลือในปี (การสำรองเงิน)	ใบสั่งซื้อ/ สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานบุคลากรภาครัฐ	251,685,400.00	25,000.00	-	251,093,312.80	567,087.20
แผนงานพื้นฐานด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	140,491,300.00	28,607.00	6,320,740.00	125,724,212.81	8,417,740.19
แผนบูรณาการพัฒนาและส่งเสริม เศรษฐกิจฐานราก	4,721,500.00	-	-	4,234,673.36	486,826.64
รวมทั้งสิ้น	396,898,200.00	53,607.00	6,320,740.00	381,052,198.97	9,471,654.03

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สกช. ได้รับจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จำนวน 381,016,000.00 บาท และได้รับจัดสรรงบกลาง รายการสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 15,882,200.00 บาท ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้รับงบประมาณสุทธิจำนวน 396,898,200.00 บาท ซึ่งเงินงบบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายงบบุคลากร มีเงินคงเหลือรอนำส่งคืนกระทรวงการคลังจำนวน 46,208.33 บาท

รายงานฐานะเงินกันไว้เบิกเหลือในปี (ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2567) ปี 2566

(หน่วย : บาท)

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือในปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานบุคลากรภาครัฐ	211,025.67	211,025.67	-
แผนงานพื้นฐานด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	1,734,907.03	1,700,268.71	34,638.32
แผนงานบริหารเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือ จำเป็น ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภา เกษตรกรจังหวัดและการเลือกสมาชิกสภา เกษตรกรแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2566	1,765,465.00	1,765,465.00	-
รวมทั้งสิ้น	12,205,561.22	12,205,561.22	-

หมายเหตุ : งบการเงินฉบับนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบรายงานการเงินจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

(หน่วย : บาท)

รายการ	งบสุทธิหลัง โอนเปลี่ยนแปลง	เงินกันไว้เบิก เหลือในปี (การสำรองเงิน)	ใบสั่งซื้อ/ สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานบุคลากรภาครัฐ	244,274,519.00	211,025.67	-	244,061,056.63	2,436.70
แผนงานพื้นฐานด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	105,274,300.00	53,105.43	1,681,801.60	101,850,751.70	1,688,641.27
แผนงานบูรณาการพัฒนาและส่งเสริม เศรษฐกิจฐานราก	3,000,000.00	-	-	2,869,326.24	130,673.76
แผนงานบริหารเพื่อรองรับกรณี ฉุกเฉินหรือจำเป็น ค่าใช้จ่ายในการ เลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด และการเลือกสมาชิกสภาเกษตรกร แห่งชาติ ปีงบประมาณ 2566	540,714,700.00	498,465.00	1,267,000.00	381,773,961.56	157,175,273.44
รวมทั้งสิ้น	893,263,519.00	762,596.10	2,948,801.60	730,555,096.13	158,997,025.17

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้รับจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จำนวน 312,305,100.00 บาท และได้รับจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 2 รายการ เป็นจำนวนเงิน 580,958,419.00 บาท ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดและการเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2566 จำนวน 540,714,700.00 บาท และค่าใช้จ่ายบุคลากรจำนวน 40,243,719.00 บาท ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับงบประมาณสุทธิ จำนวน 893,263,519.00 บาท

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีเงินงบประมาณเหลือจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดและการเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2566 จำนวน 157,175,273.44 บาท โดยระหว่างปี 2566 สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้นำส่งเงินงบประมาณเหลือจ่ายดังกล่าวให้กระทรวงการคลังแล้ว จำนวน 70,000,000.00 บาท สำหรับเงินคงเหลือ จำนวน 87,175,273.44 บาท สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้นำส่งให้กระทรวงการคลังในปีงบประมาณ 2567 จำนวน 87,000,000.00 บาท คงเหลืออยู่ระหว่างการนำส่ง จำนวน 175,273.44 บาท

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

รายงานฐานะเงินกันไว้เบิกเหลือในปี (ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2566) ปี 2565

(หน่วย : บาท)

รายการ	เงินกันไว้เบิก เหลือในปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอ ภาคทางสังคม	12,205,561.22	12,205,561.22	-
รวมทั้งสิ้น	12,205,561.22	12,205,561.22	-

ส่วนที่ 4

ภาคผนวก

รูปกิจกรรม / วันสำคัญต่างๆ

1) โครงการสภาเกษตรกรแห่งชาติร่วมใจกักตัก ถวายความจงรักภักดี ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมเจริญพระพุทธมนต์ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจิตอาสาพัฒนาวัดตรีทศเทพวรวิหาร เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 28 กรกฎาคม 2567

วันที่ 26 กรกฎาคม 2567 ณ ศาลาท้องพระโรง วัดตรีทศเทพวรวิหาร ถนนประชาธิปไตย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร นายณัยฤทธิ์ จำเล ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นประธานเปิดโครงการสภาเกษตรกรแห่งชาติร่วมใจกักตัก ถวายความจงรักภักดี ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมเจริญพระพุทธมนต์ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจิตอาสาพัฒนาวัดตรีทศเทพวรวิหาร เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 28 กรกฎาคม 2567

2) พิธีปล่อยคาราวานฟางเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในภาคอีสาน (จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดยโสธร)

ความเป็นมา

จากสถานการณ์ฝนตกหนักมากและสะสม เนื่องจากอิทธิพลร่องมรสุมกำลังแรงขึ้นในช่วงระหว่างวันที่ 9 - 10 กันยายน 2566 ที่ผ่านมา ทำให้บริเวณพื้นที่ราบลุ่มพื้นที่ริมตลิ่งและพื้นที่รับน้ำในพื้นที่จังหวัดยโสธร และจังหวัดร้อยเอ็ดน้ำท่วมฉับพลัน ส่งผลให้บ้านเรือนและพื้นที่การเกษตรของเกษตรกรได้รับความเสียหายมากกว่า 9,436 ครัวเรือน และมากกว่า 20,000 ราย

สภาเกษตรกรจังหวัดยโสธร และสภาเกษตรกรจังหวัดร้อยเอ็ด จึงขอสนับสนุนฟางอัดก้อนเพื่อเป็นเสบียงอาหารสัตว์ช่วยเหลือเกษตรกรด้านปศุสัตว์โดยเร่งด่วน เนื่องจากหน่วยงานภาครัฐมีขั้นตอนการดำเนินงานและเสบียงอาหารสัตว์ไม่ทันเหตุการณ์กับความเดือดร้อนของพี่น้องเกษตรกร กองส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้รับมอบหมายให้ดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว เพื่อให้การช่วยเหลือเกษตรกรด้านปศุสัตว์อย่างเร่งด่วน จึงอาศัยพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ.2553 มาตราที่ 11 (7) (8) กำหนดให้สภาเกษตรกรแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานกับภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร รวมทั้งแก้ไขปัญหาของเกษตรกร จึงประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรร่วมกัน

การดำเนินงาน

1. สภาเกษตรกรแห่งชาติประสานความร่วมมือกับชุมนุมสหกรณ์โคนมแห่งประเทศไทย จำกัด และชมรมรถบรรทุกฟางก้อนในการจัดหาฟางอัดก้อนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร จำนวน 6,000 ก้อน และน้ำดื่มจำนวน 10,000 ขวด เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดยโสธร

2. กำหนดจัดกิจกรรมปล่อยคาราวานฟางอัดก้อนช่วยเหลือเกษตรกรโคนมภาคอีสาน ในวันที่ 3 ตุลาคม 2566 ณ สหกรณ์โคนมกำแพงแสน จำกัด ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม ดังนี้

1. อธิบดีกรมปศุสัตว์
2. อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์
3. สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติกลุ่มภาคกลาง
4. หน่วยงานในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

3. ประสานสภาเกษตรกรจังหวัดยโสธร และสภาเกษตรกรจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อแจ้งการสนับสนุนฟางอัดก้อนและจัดเตรียมสถานที่ในการรับฟางอัดก้อน โดยสนับสนุนฟางอัดก้อนจังหวัดละ 3,000 ก้อน น้ำดื่มจังหวัดละ 5,000 ขวด

4. ประสานอธิบดีกรมปศุสัตว์ เพื่อให้ความอนุเคราะห์ในการอำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายฟางอัดก้อนและน้ำดื่มสู่จังหวัดยโสธรและจังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการดำเนินงาน

1. จัดกิจกรรมปล่อยคาราวานฟางอัดก้อนช่วยเหลือเกษตรกรโคนมภาคอีสาน ในวันอังคารที่ 3 ตุลาคม 2566 ณ สหกรณ์โคนมกำแพงแสน จำกัด ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยมีนายณัยฤทธิ์ จำเล ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นประธานในพิธี และนายศรัณย์พงศ์ พุ่งเกียรติ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นผู้กล่าวรายงาน ซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติกลุ่มภาคกลาง หน่วยงานในพื้นที่จังหวัดนครปฐมและเกษตรกรในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 242 ราย

2. สภาเกษตรกรจังหวัดร้อยเอ็ด จัดกิจกรรมรับฟางอัดก้อนและน้ำดื่มเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยจังหวัดร้อยเอ็ด ในวันพฤหัสบดีที่ 5 ตุลาคม 2566 ณ หอประชุมอำเภอเสลภูมิ ที่ว่าการอำเภอเสลภูมิ อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด รับมอบฟางอัดก้อนจำนวน 3,000 ก้อนและน้ำดื่มจำนวน 5,000 ขวด พร้อมด้วยข่าวสาร อาหารแห้งและน้ำดื่มเพิ่มเติมจาก ดร.รณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล สมาชิกวุฒิสภาและหน่วยงานในพื้นที่ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด นายอำเภอเสลภูมิ สภาเกษตรกรจังหวัดร้อยเอ็ดมอบสิ่งของบรรเทาความเดือดร้อนจากอุทกภัยให้เกษตรกรผู้เดือดร้อนใน 6 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเสลภูมิ
2. อำเภอโพนทอง
3. อำเภอหนองพอก
4. อำเภอเมยวดี
5. อำเภอโพธิ์ชัย
6. อำเภอทุ่งเขาหลวง

3. สภาเกษตรกรจังหวัดยโสธร จัดกิจกรรมรับฟางอัดก้อนและน้ำดื่มเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัย ในวันพฤหัสบดีที่ 5 ตุลาคม 2566 ณ สำนักงานควบคุมน้ำหนัทยานพาหนะจังหวัดยโสธร ตำบลเด็ด อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยรับมอบฟางก้อนจำนวน 3,000 ก้อนและน้ำดื่ม 5,000 ขวด พร้อมด้วยข่าวสาร อาหารแห้ง และน้ำดื่มจากหน่วยงานในพื้นที่ เช่น ปศุสัตว์จังหวัดยโสธร กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดยโสธร เป็นต้น เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธรเป็นประธานในพิธีพร้อมด้วยหน่วยงานของรัฐในพื้นที่ร่วมกันมอบสิ่งของบรรเทาสาธารณภัยให้เกษตรกรในพื้นที่ 3 อำเภอประกอบด้วย 1.อำเภอเมืองยโสธร 2.อำเภอคำเขื่อนแก้ว 3.อำเภอป่าดิว

ภาพกิจกรรม

ค่าใช้จ่าย ในการลงพื้นที่จัดกิจกรรมปล่อยคาราวานฟางอัดก้อนไปช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในภาคอีสาน รายละเอียดการใช้งบประมาณในการจัดกิจกรรมดังกล่าว มีดังนี้

1. ค่าเบี้ยเลี้ยง 6 คน	3,800 บาท
2. ค่าที่พัก 6 คน	6,200 บาท
3. ค่าพาหนะ 6 คน	2,895 บาท
4. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	1,500 บาท
5. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม	8,470 บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 22,865 บาท (สองหมื่นสองพันแปดร้อยหกสิบห้าบาทถ้วน)

3. กิจกรรมสภาเกษตรกรแห่งชาติกิจกรรมสภาเกษตรกรแห่งชาติช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ (จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส)

ความเป็นมา

ตามที่กองส่งเสริมการมีส่วนร่วม ได้รับมอบหมายให้ลงพื้นที่ติดตามการจัดการไม่ผลทุเรียนของวิสาหกิจชุมชนพัฒนาคุณภาพทุเรียนบ้านบาตูปูเต๊ะ (ฮารโต) และดำเนินกิจกรรมช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ปีงบประมาณ 2567 (จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส) ระหว่างวันที่ 4 - 5 กุมภาพันธ์ 2567 ณ พื้นที่จังหวัดยะลา นั้น กองส่งเสริมการมีส่วนร่วม จึงขอรายงานผลการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 09.00 - 12.00น.

ลงพื้นที่ติดตามการจัดการไม่ผลทุเรียนของวิสาหกิจชุมชนพัฒนาคุณภาพทุเรียนบ้านบาตูปูเต๊ะ (ฮารโต) ณ สถานที่ตั้ง หมู่ 6 ตำบลบ้านแห้ว อำเภอธารโต จังหวัดยะลา
ผู้เข้าร่วมลงพื้นที่ประกอบด้วย

1. นายสิงห์ชัย เรืองขจร	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. นายไชยวิทย์ บัวงาม	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี
3. นายสำเร็จ สุนทรแสง	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนนทบุรี
4. นายสำออง แก้วประดับ	ตำแหน่ง ผู้ตรวจการประจำภาค
5. นางปญชิตา ธีรชนินกร	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการมีส่วนร่วม
6. นายเมธัสสิทธิ์ ลัคคนทีนวงศ์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองกลาง
7. นายภูผา บัวบุญ	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์
8. นางสาววิริฐา หลักคำ	ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มขับเคลื่อนแผนพัฒนาการเกษตร
9. นางปัทมา หมดรอด	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
10. นายชนาธิป มุขวิสัย	ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
11. เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดยะลา	
12. ประธานและสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฯ	

การดำเนินงานของกลุ่ม

การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนพัฒนาคุณภาพทุเรียนบ้านบาตูปูเต๊ะ (ฮารโต) มีการผลิตทุเรียน ได้แก่ สายพันธุ์หมอนทอง, ก้านยาว, ชะนี, และมูซานคิง จุดเด่นของผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ คือเป็นสินค้าที่มีคุณภาพสูง เช่น Product Cham pion ,GI ,สินค้าหลักของจังหวัด, สินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น และได้รับการรับรองมาตรฐาน pre-GAP ,GAP หรืออินทรีย์ และยังมีการเพิ่มมูลค่าผลผลิต เช่น การแปรรูปสินค้า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การทำตราสินค้า การสร้าง Story สินค้า เป็นต้น อีกทั้งมีการบริหารจัดการกลุ่มโดยการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้สมาชิกในแต่ละด้าน

การสร้างเครือข่าย

วิสาหกิจชุมชนพัฒนาคุณภาพทุเรียนบ้านบาตูปูเต๊ะ (ฮารโต) มีการพัฒนากลุ่มโดยเริ่มจากการรวมตัวของเกษตรกรจำนวน 5 ราย และขยายสมาชิกจนสร้างระบบกลุ่มเป็นแบบเครือข่าย/แกนนำแต่ละพื้นที่ บริหารจัดการโดยระดมทุนจากสมาชิกภายในกลุ่มเพื่อสร้างล้งคัดแยกทุเรียนเป็นศูนย์กลางรับซื้อทุเรียนของกลุ่มโดยมีทีมงานในการตัด รับประทาน และทีมบริหารจัดการสวน ซึ่งเป็นเกษตรกรในพื้นที่ ปัจจุบันกลุ่มได้พัฒนาและสามารถสร้างเครือข่ายจำนวน 24 กลุ่ม สมาชิกจำนวน 431 ราย พื้นที่กลุ่มเครือข่าย ได้แก่ อำเภอธารโต อำเภอเบตง อำเภอบันนังสตา อำเภอกรงปินัง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา และอำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่การผลิตรวมของสมาชิก จำนวน 6,000 ไร่ ในพื้นที่จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส

การพัฒนาการจัดการทุเรียนคุณภาพ

การพัฒนาการจัดการทุเรียนคุณภาพ หลักการจัดการที่ต้องเชื่อมโยงกับการจัดการคุณภาพ 3 องค์ประกอบ คือ 1.การปรับ Mind set เกษตรกร ให้เห็นภาพ 3 ช่วงโซ่คุณค่าของการผลิตทุเรียนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ 2.ชุดความรู้ในการจัดการแต่ละห่วงโซ่ 3.การรวบรวม คัดแยกและจัดการตลาด ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ดังนี้

ส่วนที่ 1 ต้นน้ำ คือ เกษตรกร ซึ่งจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพและปริมาณทุเรียน อีกส่วนหนึ่งคือ กลุ่ม การรวมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้การพัฒนา และยกระดับสู่การจัดการคุณภาพในทุกห่วงโซ่มูลค่า

ส่วนที่ 2 กลางน้ำ คือ ในส่วนที่จะเน้นการจัดการด้านการเพิ่มมูลค่าของผลผลิตเป็นหลัก เช่น การจัดการตั้งแต่การเก็บเกี่ยว หลังการเก็บเกี่ยว และการขนส่งของเกษตรกร จนถึงกระบวนการคัดแยกผลผลิต และช่องทางการจัดการผลผลิตคุณภาพและไม่ได้คุณภาพเพื่อให้ได้มูลค่า เช่น การแช่เย็น

ส่วนที่ 3 คือ ส่วนการตลาด เป็นส่วนสำคัญที่ต้องจัดการอย่างเป็นระบบ คือ จำแนกตลาดตามความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและนอกประเทศ หลักสำคัญเกษตรกรไม่สามารถจัดการตลอดทั้งห่วงโซ่ จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องประสานเชื่อมโยงหน่วยงานภารกิจที่เกี่ยวข้องเข้ามีส่วนร่วม ร่วมบูรณาการและเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ ในรูปขบวนการขับเคลื่อนร่วมกัน เป็นการทำงานในรูปแบบใหม่ คือ การร่วมทุนส่วนระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการ และการหนุนเสริมของหน่วยงานรัฐ ที่สำคัญคือ องค์ประกอบด้านองค์ความรู้ในแต่ละระดับ หรือ Know How ด้านการจัดการและธุรกิจ

ภาพกิจกรรม

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 13.00 -16.30น. ณ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านนิงस्ता จังหวัดยะลา

ความเป็นมา

จากสถานการณ์มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดปกคลุมอ่าวไทย และภาคใต้มีกำลังแรง ประกอบกับหย่อมความกดอากาศต่ำกำลังแรงปกคลุมบริเวณเกาะสุมาตราและทะเลอันดามันตอนล่าง ทำให้ภาคใต้ตอนล่าง มีฝนตกหนักถึงหนักมาก ส่งผลให้ระหว่างวันที่ 22 - 31 ธันวาคม 2566 มีสถานการณ์น้ำท่วม 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส รวม 34 อำเภอ 196 ตำบล 1,324 หมู่บ้าน ประชาชนได้รับผลกระทบจำนวน 109,282 ครัวเรือน สภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับแจ้งว่าในพื้นที่ 3 จังหวัด ชายแดนใต้ มีน้ำท่วมรุนแรงมาก ได้แก่ จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส รวม 3 จังหวัด 28 อำเภอ มีพื้นที่ประสบภัย 40,597.35 ไร่ ประชาชนได้รับผลกระทบประมาณ 12,469 ครัวเรือน ได้แก่ จังหวัดยะลาที่มีพื้นที่ประสบภัย จำนวน 7 อำเภอ 50 ตำบล 281 หมู่บ้าน พื้นที่ประสบภัย 27,097.35 ไร่ จังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ประสบภัย 8,200 ไร่ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ 27,633 ราย และจังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดที่มีน้ำท่วมรุนแรงมากที่สุด เนื่องจากอิทธิพลน้ำฝนและน้ำจากจังหวัดยะลาไหลมาสมทบในแม่น้ำปัตตานี นั้น

การดำเนินงาน

1. สภาเกษตรกรจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดยะลา ได้ประสานให้สภาเกษตรกร แห่งชาติดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบอุทกภัย
2. ในคราวการประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 10-11 มกราคม 2567 ได้รับบริจาคเงินจากสมาชิกสภาเกษตรกร แห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด 77 จังหวัด เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัย ซึ่งมีผู้ร่วมบริจาคเงินช่วยเหลือจำนวน 303,500 บาท
3. ลงพื้นที่ที่ประสบภัย ณ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านนิงस्ता จังหวัดยะลา เพื่อรับฟังปัญหาของเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ณ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านนิงस्ता จังหวัดยะลา เพื่อรับฟังปัญหาของเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ผู้เข้าร่วมลงพื้นที่ประกอบด้วย

1. นายสิงห์ชัย เรืองขจร	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. นายไชยวิทย์ บัวงาม	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี
3. นายสำเร็จ สุนทรแสง	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนนทบุรี
4. นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ	ตำแหน่ง รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
5. นายสำออง แก้วประดับ	ตำแหน่ง ผู้ตรวจการประจำภาค
6. นางปญชิตา ธีรชินนิกร	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการมีส่วนร่วม
7. นายเมธัสสิทธิ์ ลัดคนทินวงศ์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองกลาง
8. นายภูผา บัวบุญ	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์
9. นางสาววิรัช หลีกคำ	ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มขับเคลื่อนแผนพัฒนาการเกษตร
10. นางปติดา หมดร	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
11. นายชนาธิป มุขวิสัย	ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
12. เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดยะลา	
13. นายอำเภอบ้านนิงस्ता และคณะ	

ผลการดำเนินงาน

- นายมนตรี เสฎฐปัญโญ นายอำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- นายสิงห์ชัย เรืองขจร ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กล่าวพบปะกับเกษตรกร

นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้กล่าวชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการลงพื้นที่ในครั้งนี้ เพื่อตรวจเยี่ยมความเสียหายและความเดือดร้อนของเกษตรกร รวมทั้งนำข่าวสารที่ได้จากการรวบรวมเงินบริจาคช่วยเหลือจากสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด 77 จังหวัด มาจัดซื้อข่าวสารเพื่อให้ตรงกับความต้องการของเกษตรกร เพื่อช่วยเหลือจากปัญหาดังกล่าว และหากเกษตรกรมีปัญหาอะไรเพิ่มเติมสามารถแจ้งให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติทราบและดำเนินการช่วยเหลือ ต่อไป

นายมะนาเซ พะเต็ง เกษตรกรในพื้นที่ได้เสนอปัญหาเรื่องโรคใบร่วงในยางพารา เพราะยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้มายาวนาน เนื่องจากภาคใต้มีลักษณะเป็นเนินเขา ภูมิอากาศแบบร้อนชื้นเหมาะสมสำหรับปลูกยางพารา แต่สถานการณ์ปัจจุบันเกษตรกรประสบปัญหาการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราในพื้นที่เป็นวงกว้างอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จึงขอให้สภาเกษตรกรแห่งชาติดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรจากปัญหาดังกล่าว

นายสำเริง สุนทรแสง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนนทบุรี ได้ชี้แจงแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในเบื้องต้นว่า จากประสบการณ์ที่เป็นเจ้าของสวนทุเรียนนนท์ ยายละมัย ที่เปิดเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ผลและสวนตัวอย่างในการปลูกทุเรียนนนท์ มาเป็นระยะเวลาช้านานแล้วนั้น มีความเห็นว่าในเบื้องต้นควรปรึกษาหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อนำความรู้ด้านวิธีการผลิตสารกำจัดโรคมานำใช้ในเบื้องต้นก่อน เพราะหน่วยงานในพื้นที่อาจมีการช่วยเหลือที่ล่าช้า เพราะโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราจะขยายอย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง และที่สำคัญเกษตรกรต้องศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพของตนเองสม่ำเสมอ มีการใส่ใจเอาธรรมชาติเพื่อองค์ความรู้

และนายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เรื่องโรค ใบร่วงในยางพารานั้น ในคราวการประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 10-11 มกราคม 2567 ได้บรรจุสู่ระเบียบวาระการประชุมสภาเกษตรกร เป็นการนำเสนอปัญหาของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดสงขลา โดยเกษตรกรประสบปัญหาการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราในพื้นที่เป็นวงกว้างอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จึงขอให้สภาเกษตรกรแห่งชาติประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ มอบหมายให้สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดยะลา รวบรวมข้อมูลปัญหาโรคใบร่วงในยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย และเสนอไปที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อดำเนินการต่อไปอย่างเร่งด่วน

หลังจากได้พบปะกับเกษตรกรที่ประสบภัยแล้ว นายมนตรี เสฎฐปัญโญ นายอำเภอบันนังสตา ได้นำคณะผู้ร่วมลงพื้นที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และผู้ที่เกี่ยวข้องเดินทางไปยังพื้นที่ที่ประสบอุทกภัย ณ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา

ภาพกิจกรรม

วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 09.00 -12.00น. กิจกรรมช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ณ ศูนย์ราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในส่วนของสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีดังนี้

1. นายณัยฤทธิ์ จำเ	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
2. นายวินสาด ศรีสุวรรณ	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติคนที่ 2
3. นายสิงห์ชัย เรืองขจร	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. นายไชยวิทย์ บัวงาม	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี
5. นายสำเริง สุนทรแสง	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนนทบุรี
6. นายวายุโชค สาแม	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดนราธิวาส
7. นายทรงพล พูลสวัสดิ์	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดอ่างทอง
8. นายวีโรจน์ เอี่ยมสุวรรณ	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสงขลา
9. นายโสภณ พรหมสุริยะ	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดสตูล
10. นายสุชีพ พัฒน์ทอง	ตำแหน่ง ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง
11. ผู้ทรงและสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด	ที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาเกษตรกรจังหวัด

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในส่วนของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีดังนี้

1. ณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ	ตำแหน่ง รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
2. นายสำออง แก้วประดับ	ตำแหน่ง ผู้ตรวจการประจำภาค
3. นางปญุชิตา ธีรชินนกร	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการมีส่วนร่วม
4. นายเมธีสิทธิ์ ลัคณาทินวงศ์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองกลาง
5. นายภูผา บัวบุญ	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์
6. นางสาววิริฐา หลีกคำ	ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มขับเคลื่อนแผนพัฒนาการเกษตร
7. นางปติตดา หมัดร่อ	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
8. นายชนาธิป มุขวิสัย	ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
9. นายพิเชษฐ์ บุญสนอง	ตำแหน่ง พนักงานจ้างเหมาปฏิบัติงานสนับสนุนงานผู้บริหาร

รวมทั้งหน่วยงานราชการในพื้นที่ และเกษตรกรที่ประสบภัยในพื้นที่ 3 จังหวัด (จังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา)

ผลการดำเนินงาน

- รองผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา กล่าวต้อนรับ
- นายมาหามะฮ์อับดุลบารี ยีอรา ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดยะลา กล่าวรายงาน
- นายณัยฤทธิ์ จำเล ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานในพิธี กล่าวเปิดกิจกรรม

1. นำเสนอการขับเคลื่อนการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ โดยประธานสภาเกษตรกรจังหวัดยะลา

2. พิธีมอบข้อเสนอเชิงนโยบายช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาอุทกภัยพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ โดยส่งมอบข้อเสนอเชิงนโยบายให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค 4
2. ผู้ช่วยเลขาธิการ ศอ.บต (กษ.)
3. รองผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา
4. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
5. ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
6. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดยะลา

3. มอบข่าวสารจำนวน 550 กระสอบ/จังหวัด (จังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา) และมอบถุงยังชีพช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาอุทกภัยจำนวน 120 ชุด

4. ปลอ่ยคาราวานขนส่งของช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัย 3 จังหวัดชายแดนใต้ (จังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา) โดยนายณัยฤทธิ์ จำเล ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และคณะสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ รวมทั้งผู้แทนส่วนราชการ/เอกชน และผู้มีเกียรติทุกท่าน

ภาพกิจกรรม

ค่าใช้จ่าย ในการลงพื้นที่ติดตามงานและจัดกิจกรรมช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ (จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส) ปีงบประมาณ 2567

รายละเอียดการใช้งบประมาณในการจัดกิจกรรมดังกล่าว มีดังนี้

1. เบี้ยเลี้ยงเดินทาง	11,500 บาท
2. ค่าที่พัก	26,000 บาท
3. ค่าพาหนะ	9,600 บาท
4. อาหารว่างและเครื่องดื่ม	10,500 บาท
5. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	5,000 บาท
6. ค่าตัวโดยสารเครื่องบิน	44,000 บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 106,600 บาท (หนึ่งแสนหกพันหกร้อยบาทถ้วน)